

**Η ΣΙΩΝ ΚΑΤΑ
ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ**

Διόδωρος Ράμμος

Ἡ Σιών κατά τοῦ Σιωνισμοῦ

Μια ἑλληνορθόδοξη κριτική ἐναντίον
τῆς ἀόρατης δικτατορίας τῶν Σιωνιστῶν

Γ' ΕΚΔΟΣΗ

Ἀθήνα 2017

Εικόνα έξωφύλλου:

Ευτράπελη σύνθεση εμπνευσμένη από τὰ Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών. Ὁ οὐροβόρος Ὕφης (ἕνα ἀπό τὰ πολλά σιωνιστικά σύμβολα) σφίγγει μέχρι ἀσφυξίας τόν κόσμον, μέ ἐπίκεντρο τήν Εὐρώπη. Ἡ ἀπάντησή μας σέ αὐτόν τόν κλοιό εἰκονίζεται μέ τό ἀπαγορευτικό σύμβολο. Ἄς σταματήσουμε ἄμεσα τή δράση τοῦ Σιωνισμοῦ, προτοῦ καταστρέψει ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα.

Εικόνα ὀπισθοφύλλου:

Ἀργυρό ρωμαϊκό νόμισμα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τό χριστιανικό λάβαρο κατατροπώνει τόν ἀρχέκακο ὄφι!

Συγγραφέας: Διόδωρος Ράμμος, Ἱστορικός - Ἀρχαιολόγος

Email: diodorosrammos@gmail.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	7
A. Εισαγωγή	
A.1 Τό θέατρο του παραλόγου	9
A.2 Άναγκαίες διευκρινίσεις.....	11
A.3 Όρισμός Σιωνισμού	12
B. Οί πρόγονοι του Σιωνισμού	
B.1 Στά βάθη τής αρχαιότητας	16
B.2 Ή προσδοκία του Μεσσία	19
B.3 Ή δράση τών Προφητών	21
B.4 Ή παρουσία του Μεσσία	24
B.5 Ταλμούδ.....	28
B.6 Χριστός και Έλληνες.....	30
B.7 Πορεία στον Μεσαίωνα.....	32
Γ. Νεότερη εποχή	
Γ.1 Σιωνισμός και Μασονία.....	36
Γ.2 Μασονικός Διαφωτισμός.....	38
Γ.3 Ή σιωνιστική ιστοριογραφία.....	40
Γ.4 Ή πανουργία τής επιστήμης.....	43
Γ.5 Πολιτική εξάπλωση	46
Γ.6 Μετά τήν τουρκοκρατία, σιωνοκρατία στήν Έλλάδα.....	48
Γ.7 Ό πεφωτισμένος κομμουνισμός	51
Γ.8 Ή επινόηση του χιλιασμού	56
Γ.9 Ή συνωμοσία άποκαλύπτεται	57
Γ.10 Παγκόσμιο συνέδριο Σιωνιστών	59

Δ. Ἡ παγκόσμια κυριαρχία

Δ.1 Ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος.....	61
Δ.2 Τό ΚΚΕ στήν Ἑλλάδα	63
Δ.3 Νεότουρκοι καί Μικρασιατική καταστροφή	64
Δ.4 Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος	67
Δ.5 Ἀριστερά καί Δεξιά ὑπό σιωνιστική κατοχή	70

Ε. Ἡ τελική φάση τοῦ σχεδίου

E.1 Μεταπολεμική ἐποχή.....	72
E.2 Ἀποστασία ἀπό τήν Ἠθική.....	73
E.3 Ἀναβίωση τοῦ σοδομισμοῦ	76
E.4 Ἡ ἐπέλαση τῆς παγκόσμιας θρησκείας.....	78
E.5 Θρησκευτικά φαντάσματα ἀπό τό παρελθόν	81
E.6 Ἅγιος Κοσμᾶς καί Ὅσιος Παῖσιος.....	84
E.7 Τί μέλλει γενέσθαι;.....	87

Παράρτημα

1. Συντομογραφίες Ἁγίας Γραφῆς	91
2. Προφητεῖες γιά τόν Μεσσία	91
3. Τό πρωτότυπο κείμενο τοῦ Μπακούνιν γιά Μάρξ καί Ρότσιλτ.....	92

Βιβλιογραφία – Πηγές.....	93
---------------------------	----

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μέσα από την Ίστορία, τή μελέτη του ανθρώπινου παρελθόντος, διαπιστώνει κανείς ότι ή ζωή του ανθρώπου είναι γεμάτη πόνο και θλίψη, ή όποία κατά κανόνα προέρχεται από τόν ίδιο τόν άνθρωπο. Ό άνθρωπος ταλαιπωρεί τόν συνάνθρωπό του, τόν δυσκολεύει, τόν βασανίζει, του φέρεται όπως, προφανώς, δέν θά ήθελε ό ίδιος νά του φέρονται οί άλλοι. Η έπιστήμη τής Ίστορίας, τελικά, είναι ή εξιστόρηση τής ανθρώπινης κακίας στό πέρασμα του χρόνου.

Ένα τεράστιο φιλοσοφικό καί θρησκευτικό έρώτημα από την αρχαιότητα είναι τό γιατί ύπάρχει τό κακό στη ζωή μας. Όπως γνωρίζουμε, μέσω τής χριστιανικής μας πίστης, τό κακό δέν είναι μόνο κατάσταση ή άφηρημένη έννοια. Είναι κάτι πολύ χειρότερο, είναι πρόσωπο, ύπαρξη, πού έπλασε τό κακό. Δηλαδή, είναι ό Κακός πού δημιουργεί τό κακό. Καί, τό πιό παράδοξο, ό Κακός (ό Διάβολος) ήταν αρχικά καλός (άγγελος), αλλά ό ίδιος προτίμησε νά γίνει κακός καί νά παραμείνει έτσι για πάντα.

Άνάμεσα στό καλό καί τό κακό ύπάρχει ή έλευθερία, ή δυνατότητα του ανθρώπου νά επιλέξει τί θά εφαρμόζει στη ζωή του. Η ιστορία μās διδάσκει ότι οί περισσότεροι άνθρωποι επιλέγουν τό κακό. Είναι γνωστός ό έλληνιστικός μύθος του Ηρακλή, πού κάποια στιγμή στά νιάτα του βρέθηκε σέ ένα δρόμο πού χωριζόταν στά δύο καί όφειλε νά επιλέξει ποιόν δρόμο νά ακολουθήσει, τής Άρετής ή τής Κακίας. Άν ό δρόμος ήταν μονόδρομος, αν δέν υπήρχε αυτή ή διχάλα μέ τίς δύο κυρίες, ό Ηρακλής δέν θά ήταν έλεύθερος. Άρκει όμως νά είσαι έλεύθερος νά επιλέγεις; Όχι, χρειάζεται καί νά κάνεις σωστές επιλογές. Ό μύθος τελειώνει λέγοντας ότι ό Ηρακλής επέλεξε τόν δρόμο τής άρετής.

Ζοῦμε στήν περίοδο τῆς ἱστορίας πού κάποιοι ἐπέλεξαν νά μᾶς χαράξουν πορεία στή ζωή μας, ἀποφάσισαν γιά ἐμᾶς χωρίς ἐμᾶς. Ἐπέλεξαν νά καταστρέψουν τή φύση, τήν οἰκονομία, τήν Ἑλλάδα, τόν Χριστιανισμό. Ἀποφάσισαν νά ὑποτάξουν, μέ τόν πλέον καταστροφικό τρόπο, τήν ἀνθρωπότητα σέ μία νέα ἐποχή, σέ μία νέα τάξη πραγμάτων. Ὅποιος ὑποταχθεῖ, φαινομενικά θά ζήσει. Ὅποιος ἀντισταθεῖ, θά ἐξοντωθεῖ. Ποιοί ἄνθρωποι πῆραν αὐτές τίς ἀποφάσεις; Γιατί; Τελικά, θά κυριαρχήσει τό κακό στήν ἱστορία;

Γνωρίζω, ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ὅσα ἔχω γράψει, θά ἀμφισβητηθοῦν ἢ θά ἀπορριφθοῦν, ἀλλά τό ζητούμενο δέν εἶναι νά δικαιωθοῦμε, ἀλλά νά βροῦμε καί νά ποῦμε τήν ἀλήθεια, σέ μία ἐποχή πού τό ψεῦδος καί ἡ πλάνη ἔχουν θριαμβεύσει. Γνώση καί ἀλήθεια, ἄν συνδυαστοῦν σωστά, μᾶς ὀδηγοῦν σέ ἄριστο ἀποτέλεσμα, τήν ἐλευθερία. «Καί γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ἰω. 8,32).

A. Εισαγωγή

A.1 Τό θέατρο του παραλόγου

Η ανθρώπινη ιστορία, μέχρι και τον 17ο αιώνα μ.Χ., εξελίσσεται με τρόπο φυσικό. Σάν τό νερό του ποταμού, πού κυλά με τά δεδομένα της φύσης. Από τον 18ο αιώνα και έπειτα, τά γεγονότα στή ζωή των ανθρώπων είναι τεχνητά, προαποφασισμένα από μία συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, πού ένεργεί μυστικά. Σάν νά έπεμβαίνουμε, με διάφορα τεχνολογικά μέσα, στή ροή του ποταμού, νά του διαμορφώνουμε τήν κοίτη, τή ροή, νά τον αναγκάζουμε νά λειτουργεί με τεχνητό τρόπο, όχι πιά φυσικό.

Άλλη παρομοίωση, πού απεικονίζει αυτό τό φαινόμενο, είναι τό θέατρο. Τά όσα λένε και κάνουν οί ήθοποιοί σέ μία θεατρική παράσταση είναι αποφασισμένα από τον συγγραφέα του έργου, δέν είναι φυσικές πράξεις της ζωής των ήθοποιών, οί όποιοι υποκρίνονται (κατά τήν αρχαία ελληνική όρολογία).

Τό ίδιο συμβαίνει στή ζωή της Εύρώπης. Κάποιοι «σεναριογράφοι» έχουν αποφασίσει νά συμβοϋν κάποια γεγονότα, τά έχουν σκηνοθετήσει, και οί «ήθοποιοί» (πολιτικοί ή στρατιωτικοί) τά έκτελοϋν. Έμεϊς, όμως, οί θεατές, νομίζουμε ότι τυχαία συμβαίνουν ή ψάχνουμε νά βροϋμε τά αίτια των γεγονότων, νά τά έρμηνεύσουμε. Άλλά τί νά έρμηνεύσει κανείς, αφού όσα γίνονται μετά τό 1700 μ.Χ. δέν είναι φυσικά γεγονότα, αλλά αφύσικα, παράλογα, στημένα!

Πρίν έμβαθύνουμε σέ αυτό τό παράλογο θέατρο, ας θυμηθοϋμε ένα γνωστό ιστορικό γεγονός. Ο Μέγας Άλέξανδρος, με αρκετούς άλλους Έλληνες, ήθελε νά κατακτήσει τό βασίλειο των Περσών. Πρίν ξεκινήσει τήν έκστρατεία, δέν γνώριζε αν θά

τά καταφέρει. Δέν είχε προδικάσει κανείς τό άποτέλεσμα. Ούτε οί Πέρσες ήξεραν άν θά νικήσουν ή άν θά χάσουν. Τελικά τά κατάφερε καί άλλαξε τήν παγκόσμια ιστορία. Ήταν μία έντυπωσιακή, αλλά φυσική πορεία γεγονότων.

Έδω καί 250 χρόνια πολλά γεγονότα είναι προγραμματισμένα. Κάποιοι έχουν προδικάσει τό άποτέλεσμα, ξέρουν τί θά συμβεί μετά από έναν πόλεμο, πριν ακόμα αρχίσουν οί έχθροπραξίες. Λίγα γεγονότα εξελίσσονται άπρόβλεπτα, αντίθετα από τό σενάριο του συγγραφέα. Ποιός είναι ό συγγραφέας, ό σεναριογράφος τής νεότερης ιστορίας; Ό Σιωνισμός!

Είναι πολύ δύσκολο νά άντιληφθοϋμε τί είναι Σιωνισμός καί γιατί δρᾶ ὅπως δρᾶ, άν δέν συνδυάσουμε Άγία Γραφή καί Ιστορία. Έπιπλέον, οφείλουμε νά καταλάβουμε κάτι: ή ανθρώπινη λογική φτάνει μέχρι κάποιο σημείο. Στή συνέχεια ξεκινᾶ ή τό υπέρλογο ή τό παράλογο. Ό σύγχρονος άνθρωπος δέν άποδέχεται εύκολα ότι υπάρχει κάτι υπέρλογο καί κάνει τό λάθος νά συγχέει παράλογο καί υπέρλογο. Άρκετοί, πιό προοδευτικοί, άπορρίπτουν πλήρως ὅλα ὅσα δέν συμφωνοϋν μέ τή λογική τους! Μακάρι νά καταλαβαίναμε πόσο φτωχή καί περιορισμένη είναι ή λογική, μέ τήν έννοια τής δυνατότητας του έγκεφάλου μας νά γνωρίζει τήν αλήθεια. Ύπάρχει ένας τεράστιος κόσμος, πού δέν γίνεται άντιληπτός από τόν νοϋ, τίς αισθήσεις μας, τά μικροσκόπια, τούς δορυφόρους.

Στόν Σιωνισμό συγχέονται λογική καί παραλογισμός, ύγιής καί άρρωστημένη θρησκευτικότητα, εύφυΐα καί διαστροφή. Ό Σιωνιστής είναι ό Ήρακλής, ό υπεράνθρωπος, πού διάλεξε τόν δρόμο τής Κακίας. Τά έπιτεύγματά του είναι ασύλληπτα, έχει πετύχει άπίστευτους άθλους, αλλά προς καταστροφή τής ανθρωπότητας, ὄχι *έπ' οίκοδομη*. Είναι ό «σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ρέζων», ὅπως θά έλεγε καί ό Όμηρος (Ίλιάδα, Ε' 402), ό άνόσιος, ό άσεβής, πού χαιρείται νά κάνει βρωμοδουλειές.

A.2 Αναγκαίες διευκρινίσεις

Γιά να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι, πρέπει να ταξιδέψουμε στο παρελθόν να βρούμε τις ρίζες του Σιωνισμού και να ξεδιπλώσουμε έναν πολύπλοκο μίτο. Τα πράγματα περιπλέκονται περισσότερο, από τό ότι ο κόσμος συγχέει τόν Σιωνισμό μέ άλλες καταστάσεις, πού δέν εΐναι Σιωνισμός, πού δέν ταυτίζονται μαζί του.

Άς ξεκινήσουμε μέ τή σχέση Σιωνισμού και έβραϊκού έθνους. Ο Σιωνιστής εΐναι Έβραΐος, αλλά ένδέχεται και να μην έχει καμία φυλετική σχέση μέ τόν αρχαίο έβραϊκό λαό. Έχει όμως τή συνείδηση, τήν ταυτότητα του Έβραΐου. Πρακτικά, δέν έχει νόημα να ψάξουμε να βρούμε αν οί σημερινοί Έβραΐοι εΐναι φυλετικοί απόγονοι τών αρχαίων Έβραΐων ή τών Χαζάρων. Σημασία έχει τί νιώθουν οί ίδιοι και πώς ένεργοϋν.

Αντίστροφα, ο Έβραΐος δέν εΐναι υποχρεωτικά Σιωνιστής. Μπορεί και να εΐναι και αντίθετος μέ τά όράματα του Σιωνισμού. Όπως, έννοεΐται, τό ότι ανήκει κάποιος στο έβραϊκό έθνος, δέν σημαίνει ότι εΐναι καλός ή κακός, σοφός ή άνόητος. Εΐναι άνθρωπος, πλάσμα του Θεού, όπως κάθε άνθρωπος. Αυτό, για να ξεκαθαρίσουμε ότι δέν πάσχουμε από τήν ασθένεια του ρατσισμού, αλλά αγαπάμε και σεβόμαστε κάθε άνθρωπο, τόσο ως Χριστιανοί, όσο και ως Έλληνες.

Αυτό πού πιστεύουμε, όμως, εΐναι ότι όπως κάθε άνθρωπος έχει ιδιαίτερα ή και μοναδικά στοιχεία, έτσι έχει και κάθε λαός. Οί Έλληνες, για παράδειγμα, έχουμε περισσότερο φιλότιμο από άλλους λαούς. Η λέξη φιλότιμο (μέ τή νεοελληνική έννοια) εΐναι δύσκολο ακόμη και να μεταφραστεί σε άλλες γλώσσες. Αυτό δέν αποτελεί, όμως, ρατσιστική, έθνικιστική ή και φασιστική αντίληψη. Αποτελεί απλά μία γενίκευση, πού ισχύει σε μεγάλο ποσοστό του ελληνικού πληθυσμού.

Αντίστοιχα, οί Έλληνες έχουμε ως λαός μία άνιατη ασθέ-

νεια, τή διχόνοια! Τρωγόμαστε μεταξύ μας μέχρι να αυτοκαταστραφούμε. Τό βλέπουμε και τό ζοῦμε ἀπό τήν Ὑστερη ἐποχή τοῦ Χαλκοῦ (1600 π.Χ.) μέχρι σήμερα. Οἱ γενικεύσεις αὐτές, εἴτε λέγονται γιά ἐμᾶς, εἴτε γιά τούς Ἑβραίους, εἴτε γιά ὅποιονδήποτε ἄλλο, δέν πρέπει νά παρερμηνεύονται.

Γι' αὐτό διακρίνουμε πλήρως τούς ὄρους Ἑβραῖος καί Σιωνιστής. Ἀλλά, ἀπό τήν ἄλλη, δέν μπορούμε νά ἀρνηθοῦμε ὅτι πολλοί Ἑβραῖοι εἶναι Σιωνιστές, τουλάχιστον σέ ἰδεολογικό ἐπίπεδο. Ποτέ, ὅμως, δέν ταυτίζουμε τούς ὄρους. Ἀπλά, στή ροή τοῦ λόγου μπορεῖ νά ἐναλλάσσουμε τούς ὄρους, ἐπειδή οἱ Σιωνιστές προήλθαν ἀπό τό ἐβραϊκό ἔθνος. Μέ τό ἴδιο δεδομένο ἀντιμετωπίζει καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία αὐτές τίς δύο ἔννοιες.

Ἐπόμενη, ἀλλά ἐξίσου παρεξηγημένη, εἶναι ἡ σχέση Σιωνισμοῦ καί Ἰουδαϊκῆς θρησκείας. Ἐδῶ εἶναι ἀκόμη πιό δύσκολο νά διακρίνει κανεῖς τούς ὄρους, διότι ἐπικρατεῖ ἐπίσημα ἡ ἀντίληψη ὅτι ἡ θρησκεία τῶν Ἑβραίων, μέχρι σήμερα, εἶναι ὁ Ἰουδαϊσμός καί, τό χειρότερο, ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμός ταυτίζεται μέ τήν Παλαιά Διαθήκη. Τό ὅτι οἱ Ἑβραῖοι καί οἱ Σιωνιστές νομίζουν ὅτι πιστεύουν στόν Μωυσῆ, δέν τούς κάνει φορεῖς τῆς θρησκείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τό σίγουρο εἶναι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐδῶ καί αἰῶνες δέν πιστεύουν στόν Γιαχβέ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἀντιθέτως, τόν μισοῦν θανάσιμα!

A.3 Ὁρισμός Σιωνισμοῦ

Εφόσον ἔχουμε διαλευκάνει αὐτά τά ζητήματα, μπορούμε νά δοῦμε τί σημαίνει Σιωνισμός. Ἡ συνήθης ἐρμηνεία εἶναι ὅτι ὁ Σιωνισμός εἶναι πολιτικό κίνημα πού ξεκίνησε τόν 19ο αἰῶνα μ.Χ. μέ σκοπό τή δημιουργία στήν περιοχή τῆς Παλαιστίνης ἑνός νέου ἐβραϊκοῦ κράτους, πού θά συγκέντρωνε ὅλους τούς Ἑβραίους τῆς διασποράς. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια; Ὁχι, αὐτό ἦταν ἕνας ἐνδι-

άμεσος στόχος, για να πετύχουν έναν άλλο, πολύ διαφορετικό σκοπό.

Σιωνισμός είναι μυστική οργάνωση που αγωνίζεται να δημιουργήσει μία παγκόσμια αυτοκρατορία, με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ (ή Σιών, όπως επίσης ονομάζεται), ή όποια θά εξουσιάζει για πάντα όλους τους λαούς του κόσμου, με έπι-κεφαλής έναν επίγειο βασιλιά με θεϊκές δυνάμεις (Μεσσία), ό όποιος θά ύποχρεώσει ολόκληρη τήν ανθρωπότητα να τον λατρεύσει σαν θεό.

Όποτε, Σιωνιστής είναι ό άνθρωπος που ένστερνίζεται τό παραπάνω όραμα καί, κυρίως, αυτός που έχει στρατευθει για να πραγματοποιηθει αυτός ό σκοπός. Είναι απαραίτητο, όμως, να κατανοήσουμε πώς καί γιατί έφτασαν αυτοί οί άνθρωποι να συγκροτήσουν αυτήν τήν οργάνωση, με αυτούς τους έξωπραγματικούς σκοπούς. Γιατί ό Σιωνισμός δέν προέκυψε ξαφνικά από τό πουθενά, πριν εφαρμοσθει στην πράξη (από τον 18ο αι. μ.Χ. μέχρι σήμερα), ύπηρχε σαν θεωρητική κατάσταση για πολλούς αιώνες. Η θεωρία γέννησε τήν πράξη.

Πώς θά μπορούσαμε να ορίσουμε τί ήταν ό Σιωνισμός, προ-του μετατραπει σε μυστική οργάνωση (18ος αιώνας); Άς πλάσου-με, έστω καί άνεπίσημα, τον έξής όρισμό: Σιωνισμός ήταν ή διε-στραμμένη θρησκευτική αντίληψη ενός τμήματος του έβραϊκού λαού, που παρερμήνευσε τά λεγόμενα της Παλαιάς Διαθήκης καί σχημάτισε, σε συνδυασμό με άλλες έξωβιβλικές καί αποκρυφ-ιστικές ιδέες καί πρακτικές, τή θεωρία της παγκόσμιας κυριαρχίας του έβραϊκού έθνους.

Ό πρακτικός-σύγχρονος Σιωνισμός, όπως είπαμε, καλύπτει τήν περίοδο από τό 1700 μ.Χ. μέχρι σήμερα, ενώ ό θεωρητικός-άρχαιος Σιωνισμός ταυτίζεται χρονικά με τήν αρχαία καί μεσαιω-νική ιστορία του έβραϊκού έθνους. Κατά τήν αρχαιότητα πρώτος σημαντικός σταθμός στην πορεία του Σιωνισμού είναι ή έποχή του Μωυσή (14ος αι. π.Χ.), κατά τήν όποια συνίσταται έπίσημα ή

Ίουδαϊκή θρησκεία και ταυτόχρονα αρχίζουν οι παρανοήσεις και οι παρερμηνείες της Θείας Αποκάλυψης στα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης.

Οι Έβραιοι, πού όχι μόνο παρερμήνευαν τη διδασκαλία του Μωυσή, αλλά αποστατούσαν και έκτρέπονταν σε ειδωλολατρία, θά μπορούσαμε να πούμε ότι είναι οι πρώτοι, οι αρχαίοι Σιωνιστές, οι πρόγονοι των σύγχρονων Σιωνιστών. Στην έπιστημονική όρολογία δέν υπάρχει αυτός ό χαρακτηρισμός, είναι ένας δικός μας νεολογισμός, πού απεικονίζει όμως πλήρως τήν πραγματικότητα. Οί αποστάτες, οί ανυπάκουοι και άμετανόητοι Έβραίοι, τό διεφθαρμένο και ανήθικο τμήμα του λαού, ή «πονηρά συναγωγή» (Άρ. 14,27) και ή «έξεστραμμένη γενεά» (Δτ. 32,20), είναι οί αρχαίοι Σιωνιστές, οί όποιοι είναι σε άδιάκοπη σύγκρουση μέ τον Γιαχβέ (Θεό) και τό υπόλοιπο πιστό και ένάρετο τμήμα των Έβραίων.

Μέ τήν εμφάνιση του Ίησού Χριστού, του Μεσσία της Παλαιάς Διαθήκης πού έγκαινιάζει τή νέα εποχή, τήν Καινή Διαθήκη, οί αρχαίοι Σιωνιστές (μέ έπικεφαλής τό ιερατείο, πού φαινομενικά πίστευε στον Ίουδαϊσμό, αλλά πρακτικά στον Σιωνισμό) συγκρούονται μέ τον Ί. Χριστό, Τόν άπορρίπτουν ως Μεσσία και Τόν όδηγούν σε σταυρικό θάνατο.

Στή συνέχεια οί αρχαίοι Σιωνιστές (οί Ραββίνοι κυρίως, οί Διδάσκαλοι) άπορρίπτουν και έπίσημα τήν Παλαιά Διαθήκη, τή θέση της όποίας παίρνει τό Ταλμούδ. Ό ταλμουδισμός είναι πλέον ή θρησκεία των Σιωνιστών μέχρι τά τέλη του Μεσαίωνα, όταν εισβάλλει στην έβραϊκή θρησκεία και ή Καμπάλα (13ος αι. μ.Χ. ή και νωρίτερα), πού περιπλέκει τήν ιδεολογία των Έβραίων. Υπάρχουν πλέον οί άπλοί ταλμουδιστές και οί καμπαλο-ταλμουδιστές (δικός μας νεολογισμός), πού είναι οί κατεξοχήν Σιωνιστές του Μεσαίωνα.

Άπό τή σκληροπυρηνική ομάδα των καμπαλο-ταλμουδιστών πήρε σάρκα και όστά ή έπίσημη μυστική όργάνωση πού συντί-

θεται τόν 18ο αιώνα, στή νεότερη ιστορία, πού διαχωρίζεται πιά από τούς άπλους ταλμουδιστές Έβραίους, οί όποίοι δέν ένστερνίζονται τά νέα δεδομένα του Σιωνισμού. Αύτή είναι ή πορεία του Σιωνισμού μέσα στον χρόνο, πού πέρασε από διάφορες διακυμάνσεις, αλλά πάντα είχε τό στοιχείο τής άναμονής ενός Μεσσία καί ενός παγκόσμιου έβραϊκού κράτους, μέσα όμως από τό πρίσμα τής στρεβλής θεώρησης τών προφητειών καί τής άδικαιολόγητης παρερμηνείας τής Παλαιάς Διαθήκης κατά τό δοκοϋν.

Λίγοι γνωρίζουν τί είναι πραγματικά ό Σιωνισμός. Άκόμη λιγότεροι αύτοί πού τολμοϋν νά τό όμολογήσουν. Διότι, οί Σιωνιστές έχουν δουλέψει έπιμελώς, ώστε νά μή γνωρίζει κανείς τά σχέδιά τους. Καί αν κάποιος τά γνωρίσει καί τά άποκαλύψει, νά δεχθεί τέτοιο πόλεμο λάσπης, πού νά μήν τολμήσει νά τό ξανακάνει. Σέ άκόμη πιό άκραίες συνθήκες μπορεί καί νά έξοντωθεί, όχι άπλά νά συκοφαντηθεί!

Δέν ύπάρχει περίπτωση νά μιλήσει κανείς για τόν άληθινό Σιωνισμό καί νά μήν άκούσει έναντίον του φράσεις όπως αναπόδεικτες θεωρίες συνωμοσίας, φασιστικές άκρότητες, ρατσιστικές αντίληψεις, άνόητες καί ξεπερασμένες ιδέες, άντισημιτική προπαγάνδα. Ίδίως ό όρος άντισημιτισμός είναι έντελώς άντιεπιστημονικός, διότι στους σημιτικούς λαούς ανήκουν καί οί Άραβες, καθώς καί άλλες φυλές, όχι μόνο οί Έβραίοι. Τουλάχιστον θά έπρεπε νά χρησιμοποιοϋν τόν όρο άντιεβραϊσμός. Προφανώς αύτοί πού μιλοϋν για άντισημιτισμό δέν ξέρουν ούτε ιστορία ούτε γλωσσολογία.

B. Οί πρόγονοι τοῦ Σιωνισμοῦ

B.1 Στά βάθη τῆς ἀρχαιότητος

Οί ρίζες τοῦ Σιωνισμοῦ πρέπει νά ἀναζητηθοῦν σέ σχέση μέ τήν ἀρχαία ἱστορία τοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους, πού παρουσιάζεται στά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Οἱ πρῶτοι Ἑβραῖοι ἦταν ἡ εὐρύτερη οἰκογένεια τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ (ἡ Ἰσραήλ, ὅπως ἐπίσης ὀνομαζόταν), πού μετακινήθηκε ἀπό τή Χαναάν (Παλαιστίνη) πρὸς τήν Αἴγυπτο, γύρω στό 1800 π.Χ.

Ὁ Ἰακώβ (γιὸς τοῦ Ἰσαάκ καί ἐγγονός τοῦ Ἀβραάμ) εἶχε 12 γιούς, ἀπό τοὺς ὁποίους προῆλθαν οἱ δώδεκα φυλές τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ. Ἦδη ἀπὸ τήν ἐποχὴ τοῦ Ἀβραάμ εἶχε δοθεῖ ἡ ἄνωθεν ὑπόσχεση ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του θά δημιουργηθεῖ ἓνα μεγάλο ἔθνος, πολυπληθές σάν τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, μέσω τοῦ ὁποίου θά εὐλογηθοῦν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰακώβ εἶχε προφητεῦσει ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους *ένός ἐκ τῶν υἱῶν του*, τοῦ Ἰούδα (ἀπλή συνωνυμία μέ τόν κατοπινὸ προδότη τοῦ Κυρίου μας), θά ἐμφανιστεῖ ἓνας πανίσχυρος ἄρχοντας (Shiloh στά ἐβραϊκά), γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς (Γέν. 49,10).

Εἶναι ἀξιοπρόσεχτο τὸ γεγονός ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων εἶχε σταθερὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦ φθόνου καί τῆς σκληρότητας, ἀπὸ τήν ἐποχὴ τοῦ Χαλκοῦ μέχρι σήμερα, ὅπως οἱ Ἕλληνες τὸ ἐλάττωμα τῆς διχόνοιας! Πῶς ἀποδεικνύεται αὐτό; Βλέπουμε ὅτι ἀνάμεσα στά παιδιά τοῦ Ἰακώβ ὑπῆρχε κάποιος πού ξεχώριζε, ἓνας πραγματικὸς ἅγιος, ὁ Ἰωσήφ.

Τὰ ἄλλα ἀδελφία του τὸν ζήλευσαν καί ἔφτασαν σέ σημεῖο νά θέλουν νά τὸν σκοτώσουν. Τελικὰ ἀποφάσισαν νά τὸν πουλήσουν σέ Ἄραβες ἐμπόρους, γιὰ νά τὸν ξεφορτωθοῦν, καί εἶπαν

ψέματα στον πατέρα τους ότι πέθανε. Φοβερή σκληρότητα, τόσο προς τον αδελφό τους, όσο και προς τον πατέρα τους, πού θρηνούσε για την απώλεια του Ίωσήφ, καθώς πίστεψε στο ψέμα των υπόλοιπων γιων του.

Τέτοιες ενέργειες δεν έπαψαν ποτέ να κάνουν οι Έβραίοι, όσα χρόνια και να πέρασαν. Πάντα, ασφαλώς, με την επισήμανση ότι δεν ήταν όλοι οι Έβραίοι σκληροί και πανούργοι. Υπήρχαν και άγιοι ανάμεσά τους, όπως προαναφέραμε, οι όποιοι έλαμπαν με τις αρετές τους και τις ικανότητές τους. Υπήρχε, όμως, και ένα τμήμα του έβραϊκού λαού πού ήταν πραγματικά αδίστακτο, δεν δυσκολευόταν να κάνει τίς πιο παράλογες πράξεις και τά πιο φρικτά έγκλήματα. Ένας λαός με δύο άκρα αντίθετα.

Οι Έβραίοι ήταν, ήδη από αυτήν εποχή πού μελετάμε, μονοθεϊστές, ονόμαζαν τον Θεό Έλ (έλοχίμ στον πληθυντικό) ή Γιαχβέ (ό Ών, αυτός πού υπάρχει) και είχαν μία θρησκεία όλοτελα διαφορετική, από αυτήν των γύρω λαών, πού ήταν όλοι πολυθεϊστές. Πήρε την οργανωμένη της μορφή στά χρόνια του Μωυσή, αιώνες μετά, πού έγινε ό θρησκευτικός και πολιτικός ήγέτης των Έβραίων. Άραγε, ήταν αλήθεια αυτά πού δίδαξε ό Μωυσής στους Έβραίους; Ήταν ό λόγος του Θεού αυτά πού έγραφαν οι πέτρινες πλάκες πού κρατούσε στά χέρια του ό Μωυσής, όταν κατέβηκε από τό όρος Σινά;

Ναί, ήταν όλα αλήθεια. Γιατί αυτό πού ονομάζουμε Ίουδαιισμό, θρησκεία των Έβραίων, δεν ήταν θρησκεία, όπως είναι οι διάφορες θρησκείες των λαών, πού ιδρύθηκαν από κάποιον άνθρωπο. Ήταν ή αποκάλυψη του Θεού προς τους ανθρώπους, μέσω των Έβραίων. Η θεολογική ουσία της Παλαιάς Διαθήκης ήταν πολύ ανώτερη από τίς θρησκευτικές θεωρίες κάθε άλλου λαού στή γή, πολύ πέρα από τον νοῦ των ανθρώπων. Τά δευτερεύοντα θρησκευτικά στοιχεία, και μόνο αυτά, του Ίουδαιισμού είχαν ομοιότητες με τίς θρησκείες των άλλων λαών.

Η αποκάλυψη, όμως, αυτή ήταν σέ ανθρώπους της εποχής

τοῦ Χαλκοῦ, περισσότερο ἀπό τρεῖς χιλιάδες χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ σήμερα. Σέ μία ἐποχὴ πού οἱ ἄνθρωποι ἦταν τόσο νήπιοι στό μυαλό σέ κάποια θέματα, πού ἦταν σίγουροι ὅτι ὁ θεὸς εἶναι ἓνα μοσχάρι, ἓνας κροκόδειλος, ὅτι κάποιος θεὸς μεταμορφώθηκε σέ ταῦρο, γιὰ νὰ ζευγαρώσει μέ μία θεά πού μεταμορφώθηκε σέ ἀγελάδα (γιὰ νὰ τοῦ ξεφυγεῖ!) καὶ διάφορα ἄλλα, μέ τὰ ὅποια ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος γελάει, ἀλλὰ ὁ τότε ἄνθρωπος τὰ πίστευε ἀκράδαντα.

Πολλοὶ λένε ὅτι δέν μπορεῖ ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἀπλά, δέν μποροῦν νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἦταν διαφορετικός, ὄχι ὁ Θεός. Γι' αὐτὸ σέ κάποια σημεία (ὄχι σέ ὅλα) ὁ Γιαχβέ, ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μιᾶ καὶ ἀντιμετωπίζει τὸν ἄνθρωπο πολὺ διαφορετικά ἀπὸ τὸν Χριστό, τὸν Θεὸ τῆς Καινῆς.

Ἐπίσης, πολλοὶ λένε ὅτι ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ἡ ἱερὴ Βίβλος τοῦ Σιωνισμοῦ. Ὅτι ἐξαιτίας τῆς πιστεύουν οἱ Σιωνιστές ὅσα πιστεύουν. Ἄλλο ἓνα χονδροειδές ψέμα. Δέν ὑπάρχει βιβλίο στὸν κόσμο, πού νὰ μίλησε μέ πῶ σκληρὴ γλώσσα ἐναντίον τῶν κακῶν Ἑβραίων, ὅσο ἡ Παλαιὰ Διαθήκη! Ἀλλά, κατὰ τὴ γνωστὴ ἀντιεπιστημονικὴ τακτικὴ, αὐτοὶ πού τὸ λένε ἀπομονώνουν κάποια ἐδάφια, τὰ παρερμηνεύουν καὶ πλάθουν ὅ,τι εἶδους θεωρία θέλουν.

Ὁ Ἰουδαϊσμός, ἐπαναλαμβάνουμε, δέν ἦταν θρησκεία σάν τίς ἄλλες κοσμικὲς θρησκείες, ὄχι μόνο γιατί ἦταν θεϊκὴ ἀποκάλυψη καὶ ὄχι ἀνθρώπινη ἀναζήτηση, ἀλλὰ ἐπιπλέον γιατί ἦταν διαθήκη, συμφωνία δηλαδή. Στὴ διαθήκη ἔχουμε τουλάχιστον δύο συμβαλλόμενα μέρη, τὸν κληροδότη (διαθέτη) καὶ τὸν κληρονόμο. Ὁ Θεός-κληροδότης ἀποφασίζει νὰ υἱοθετήσῃ τὸν λαὸ τῶν Ἑβραίων καὶ νὰ τοὺς παραχωρήσῃ διάφορες εὐλογίες, μέ τὴν προϋπόθεση ὁ κληρονόμος νὰ πιστεύει ἀποκλειστικά στὸν Θεὸ καὶ νὰ τηρεῖ πιστὰ τίς ἐντολές Του.

Ἄν ὁ κληρονόμος παραβίαζε τὴν προϋπόθεση τῆς διαθήκης,

ή διαθήκη άκυρωνόταν! Δηλαδή, ό Θεός άποσύρει τή Χάρη Του καί τήν εύλογία Του, μέχρι νά συμμορφωθεί ό κληρονόμος. Αυτό άκριβώς γινόταν από τήν άρχή τής συμφωνίας μέχρι τήν εμφάνιση του Χριστού. Οί Έβραίοι, στήν πλειοψηφία τους, παραβίαζαν τή διαθήκη καί τιμωρούνταν.

Δυστυχώς, οί Έβραίοι όχι μόνο άθετούσαν τή διαθήκη, αλλά είχαν καί τήν άπαίτηση νά συνεχίζει ό Θεός νά τούς στέλνει εύλογίες. Σχημάτισαν μία άρρωστημένη θρησκευτικότητα, κατά τήν όποία έκείνοι μπορούσαν νά κάνουν όποια άμαρτία θέλουν, νά πιστεύουν όπως θέλουν στον Θεό, αλλά ταυτόχρονα νά είναι ό τέλειος, ό έκλεκτός λαός του Θεού, καί ότι οί άλλοι λαοί ήταν κατώτεροι.

B.2 Έ προσδοκία του Μεσσία

Πολύ περισσότερο, διαστρέβλωσαν τήν αλήθεια για τον άρχοντα, πού ύποσχέθηκε ό Θεός νά τούς στείλει, πού ήταν ό λεγόμενος Μεσσίας (Mashiah στά έβραϊκά), πού μεταφράζεται Χριστός, δηλαδή κεχρισμένος, άλειμμένος κατά λέξη καί εύλογημένος από τον Θεό, έκλεκτός ήγέτης, ως προς τήν εύρύτερη έννοια. Ό άρχοντας αυτός, του όποιου ή έλευση προφητεύτηκε από τον πατριάρχη Ίακώβ, όπως προαναφέραμε, έγινε τό σημείο άναφοράς μέσα στα βιβλία τής Παλαιάς Διαθήκης.

Οί άναφορές στον Μεσσία ήταν ποικίλες, αλλά έλαφρώς αίνιγματικές, δέν άρκοϋσε μόνο ή σκέψη των ανθρώπων για νά καταλάβουν τί θά συμβεί μέ τον Μεσσία. Χρειαζόταν καί φώτιση Θεού, τήν όποία δέν είχαν όλοι οί Έβραίοι. Οί Άγιες Γραφές μιλούσαν για κάποιο ξεχωριστό πρόσωπο πού έρθει κάποια στιγμή στον κόσμο, από τή μικρή πόλη τής Βηθλεέμ, θά ήταν ύπερφυσικός, θά γεννιόταν από παρθένο μητέρα, θά είχε δύναμη καί χάρη θεϊκή, σοφία καί πλούτο. Θα γινόταν βασιλιάς στην Ίερουσαλήμ,

θά ἔφερνε τή δικαιοσύνη καί τήν εἰρήνη, ἡ ἐξουσία του θά ἀπλωνόταν σέ ὅλα τά ἔθνη τοῦ κόσμου, ἐνῶ θά συνέτριβε κάθε ἐχθρική δύναμη, πού θά ἀπειλοῦσε τό κράτος του. Ἐπίσης, θά μάζευε ξανά στό Ἰσραήλ ὅλους τους σκορπισμένους Ἑβραίους, σέ μία βασιλεία παγκόσμια καί αἰώνια.

Ἡ εἰκόνα γιά τόν Μεσσία καί τό κράτος του ἦταν ἐντυπωσιακή. Καμία αὐτοκρατορία, ἀπό ὅσες εἶχε δεῖ ὁ κόσμος, δέν θά μπορούσε νά συγκριθεῖ μέ τή βασιλεία τοῦ Μεσσία, θά ἦταν ἡ πιό φωτεινή, ἡ πιό πλούσια αὐτοκρατορία, μέσα στήν ὁποία θά ζοῦσαν γιά πάντα εὐτυχισμένοι οἱ ἄνθρωποι, χωρίς κακία καί μίσος. Ὅλη ἡ γῆ θά γινόταν μία χαρούμενη οἰκογένεια, μέ ἀρχηγό τόν Μεσσία, ὁ ὁποῖος τελικά θά ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός *ἐπὶ γῆς*.

Στό μεγαλεῖο αὐτῆς τῆς μεσσιανικῆς ἐποχῆς θά συμμετείχαν ὅλα τά ἔθνη, ὅλοι μία μέρα θά ἔφταναν στήν Ἱερουσαλήμ, θά γονάτιζαν μπροστά στόν Μεσσία, θά προσκυνοῦσαν καί θά δόξαζαν τόν Θεό καί τόν ἀπεσταλμένο Του. Ἀλίμονο, ὅμως, σέ ὅποιον πολεμοῦσε τόν Μεσσία καί τό κράτος του, θά συντριβόταν σάν πῆλινο βάζο, θά ἔλιωνε σάν τό κερὶ μπροστά στή φωτιά, θά ἐξαφανιζόταν ὅπως σκορπίζει ὁ ἄνεμος τόν καπνό.

Αὐτά καί πολλά ἄλλα διδάχθηκε τό ἑβραϊκό ἔθνος γιά τόν Μεσσία, μέσω τῆς θρησκείας του, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Ἀλλά ὅλο αὐτό τό μεσσιανικό ὄραμα δέν θά ἦταν γιά ὅλους, ἀλλά μόνο γιά ὄσους θά τηροῦσαν τή Διαθήκη, τή συμφωνία μέ τόν Θεό. Οἱ παραβάτες θά τιμωροῦνταν, μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ Θεός θά τοὺς ἐγκατέλειπε καί θά συντριβόνταν ἀπό τοὺς ἐχθρούς τους, θά σκόρπιζαν μέσα στά ἔθνη, ἀλλά καί ἐκεῖ ἡσυχία δέν θά ἔβρισκαν. Γιατί ἡ Θεία Χάρη δέν θά ἦταν στή ζωή τους πιά, λόγω τῶν ἁμαρτιῶν τους, λόγω τῆς ἀμετανοησίας τους.

Ἡ πιό αὐστηρή προειδοποίηση τοῦ Θεοῦ εἶχε σχέση μέ τόν πολυθειισμό. Μὴ λατρέψετε ποτέ ἄλλους θεούς, μὴν ἀναζητήσετε ἄλλοῦ τή σωτηρία. Μέχρι πού ὁ Θεός παρομοίασε τή σχέση του μέ τοὺς Ἑβραίους μέ σχέση γάμου, ὅπου τόν ρόλο τῆς νύ-

φης είχαν ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι. Ἄν λάτρευαν ἄλλον θεό, αὐτό θά ἦταν μοιχεία καί θά προκαλοῦσε τήν ὀργή τοῦ προδομένου συζύγου. Παρόλα αὐτά, ὅσο αὐστηρά καί ξεκάθαρα καί ἄν μιλοῦσε ὁ Θεός, οἱ Ἑβραῖοι ὄχι μόνο δέν τηροῦσαν τούς κανόνες τῆς συμφωνίας, ἀλλά στρέφονταν στή λατρεία τῶν ψεύτικων θεῶν καί στήν ἄσκηση τοῦ ἀποκρυφισμοῦ (μαγείας), πού τόν διδάσκονταν ἀπό τούς γειτονικούς λαούς.

B.3 Ἡ δράση τῶν Προφητῶν

Εκεῖνες τίς ἐποχές ἐμφανίστηκαν οἱ Προφῆτες, δηλαδή Ἑβραῖοι πιστοί στόν ἀληθινό Θεό καί φωτισμένοι ἀπό Αὐτόν, πού ἔλεγξαν μέ σκληρά λόγια τή θρησκευτική διαστροφή καί τήν ἀνηθικότητα τῶν ὑπόλοιπων Ἑβραίων. Πάντα, λοιπόν, ὑπῆρχε τό σχῆμα τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν καί τῶν πολλῶν πλανημένων Ἑβραίων.

Οἱ πολλοί Ἑβραῖοι, βέβαια, δέν ἀνέχονταν νά θίγεται ὁ ἐγωισμός τους, νά τούς ἐλέγχουν καί τούς λένε ὅτι πλανήθηκαν, ξέπεσαν, παρεκτράπηκαν. Καί τήν πιό σκληρή φράση τήν ἄκουσαν οἱ Ἑβραῖοι ἐναντίον τῆς ἱερῆς τους πόλης, τῆς πρωτεύουσας Σιών (Ιερουσαλήμ). Ἐνας ἀπό τούς κορυφαίους Ἑβραίους Προφῆτες, ὁ Ἡσαΐας, εἶπε χαρακτηριστικά: «Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστή Σιών» (Ἡσ. 1,22).

Καί πῶς ἀπευθύνεται στούς ἴδιους τούς Ἑβραίους; «οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαός πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι» (Ἡσ. 1,4). Ἀντίστοιχα, ὁ προφήτης Ὡσηέ λέει κατά λέξη στούς Ἑβραίους ὅτι δέν εἶναι πιά ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, «ὕμεῖς οὐ λαός μου, καί ἐγώ οὐκ εἰμί ὑμῶν» (Ὡσ. 1, 9), ὅπως νόμιζαν καί χάιρονταν, ἀλλά μία μοιχαλίδα, πού θά ὑποστεί φρικτή τιμωρία, «...ἐκδύσω αὐτήν γυμνήν καί ἀποκαταστήσω αὐτήν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς. καί θήσω αὐτήν ἔρημον καί τάξω αὐτήν ὡς γῆν

ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν» (Ὠσ. 2, 5-7).

Ὅπως εἶναι φανερό, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη μιλά, στὴν κυριολεξία, μὲ τὰ χειρότερα λόγια ἐναντίον τῶν κακῶν Ἑβραίων, λόγια πού θά ντρεπόταν ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νά ξεστομίσει. Χαρακτηρίζει τοὺς Ἑβραίους ὡς σκληροτράχηλο λαό, ἀπείθαρχο καὶ διεφθαρμένο. Εἶναι σάν νά μιλάει ἡ Σιών ἐναντίον τῶν Ἑβραίων, ἐναντίον τοῦ Σιωνισμοῦ! Σιών, ἀλληγορικά, εἶναι ἡ ὑγιής, ἡ σωστή σχέση τῶν ὀλίγων Ἑβραίων μὲ τὸν Θεό. Σιωνισμὸς εἶναι ἡ ἀρρωστημένη καὶ διεστραμμένη σχέση τῶν ὑπόλοιπων Ἑβραίων μὲ τὸν Θεό, γιὰ τὴν ὁποία ὅμως φταῖνε οἱ ἴδιοι, ὄχι ὁ Γιαχβέ.

Τὸ τέλος ποιό ἦταν; Οἱ (κακοί) Ἑβραῖοι δίωκαν ἢ καὶ δολοφονοῦσαν τοὺς (καλοὺς) Προφῆτες, πού ἦταν ἀσφαλῶς ὁμοεθνεῖς τους. Ἀκόμη μιά γενίκευση, μιά διαπίστωση, πού δέν εἶναι ρατσιστικό σχόλιο, ἀλλὰ μιά πικρὴ πραγματικότητα. Μιά ἀλήθεια, πού θά ἀποτελέσει τελικά κάτι σάν δόγμα, μέσα στὸν Σιωνισμό. Ὅσοι μᾶς ἐνοχλοῦν ἢ μᾶς χαλᾶνε τὰ σχέδια, θά ἐξοντώνονται!

Οἱ Ἑβραῖοι τελικά κατακτήθηκαν, ὅπως εἶχαν προφητεύσει οἱ Προφῆτες, ἀπὸ τοὺς Βαβυλώνιους καὶ εἶδαν τὴν Σιών νά καταστρέφεται τὸ 587 (ἢ 586) π.Χ. Στὴ συνέχεια ὑποδουλώθηκαν στοὺς Πέρσες, πού τοὺς φέρθηκαν πιὸ ἀνθρώπινα, καὶ τὸ 538 π.Χ. ἐπέτρεψε ὁ Πέρσης βασιλιάς Κύρος ὁ Μέγας νά ἐπιστρέψουν οἱ αἰχμάλωτοι Ἑβραῖοι ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα στὴν Ἱερουσαλήμ, νά ξαναχτίσουν τὰ τεῖχη της καὶ νά ἀνοικοδομήσουν τὸν κατεστραμμένο ναό τοῦ Σολομώντα. Ἔτσι, ἐκπληρώθηκε ἡ προφητεία πού μιλοῦσε γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Παλαιστίνη: «καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκόρπισέ σε Κύριος ἐκεῖ ...καὶ εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν» (Δτ. 30, 2-5).

Ἀργότερα, τὸ 331 π.Χ., βρέθηκαν στὰ χέρια τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος σεβόταν κάθε λαό πού κατακοῦσε. Ὁξύμωρο σχῆμα, ἀλλὰ ἀλήθεια. Ὅταν

πέθανε, τό 323 π.Χ., κανέναν από τούς κατακτημένους λαούς του δέν επαναστάτησε. Οί μόνοι πού προκάλεσαν άμέσως έξεγέρσεις και συγκρούσεις ήταν οί Έλληνες! Η διχόνοια, όπως είπαμε, είναι τό «δόγμα» του Έλληνισμού.

Οί διάδοχοι του Μ. Αλεξάνδρου, Σελευκίδες και Πτολεμαίοι, δέν είχαν τίς άρετές του. Φέρθηκαν μέ βάνανσο και άσεβή τρόπο προς τούς Έβραίους, μέ αποτέλεσμα νά προκαλέσουν τή δίκαιη όργή των Έβραίων. Μέ αυτά τά γεγονότα σχετίζονται οί μόνες άρνητικές αναφορές έναντίον των Έλλήνων στην Παλαιά Διαθήκη. Και δέν είναι άπαξιωτικές έναντίον του έλληνικού έθνους, αλλά έναντίον των πράξεων συγκεκριμένων Έλλήνων τυράννων. Πουθενά ή Παλαιά Διαθήκη δέν προσβάλλει τούς Έλληνες, ως έθνος. Αντίθετα, τούς Έβραίους τούς στηλιτεύει ποικιλοτρόπως, όπως είδαμε άνωτέρω.

Σέ αυτήν τήν περίοδο, τήν έλληνιστική, παρουσιάστηκε ή πρώτη ρήξη ανάμεσα σε Έλληνες και Έβραίους, πού όμως δέν ήταν ή αίτία για τήν όποία διαχρονικά ό Σιωνισμός έχθρεύεται τόν Έλληνισμό. Οί διάφοροι διεσπαρμένοι Έβραίοι μέσα στον έλληνικό χώρο τής ανατολικής Μεσογείου έζησαν, σε γενικές γραμμές, ειρηνικά μέ τούς Έλληνες και μάλιστα ξεχασαν τήν αρχαία έβραϊκή γλώσσα και μιλούσαν πλέον έλληνικά.

Τά πράγματα επιδεινώθηκαν, όταν στά μέσα του 1ου αι.π.Χ., οί Ρωμαίοι κατέκτησαν τούς Έβραίους, πού είχαν άποκτήσει για λίγα χρόνια τήν ανεξαρτησία τους στην Παλαιστίνη. Η ύποδούλωση στους Ρωμαίους τούς έκανε νά στρέψουν ξανά τίς έλπίδες τους στον Μεσσία, πού έδώ και αιώνες τόν περίμεναν, αλλά για νά τούς λυτρώσει από τούς Ρωμαίους, όχι για νά τούς έλέγξει για τίς άμαρτίες τους, όπως έκαναν οί Προφήτες!

B.4 Ἡ παρουσία τοῦ Μεσσία

Τελικά ὁ Θεός ἐκπλήρωσε τὴν ὑπόσχεσή Του καὶ ὁ Μεσσίας ἦρθε. Ὁ κεχρισμένος, ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὴ θεϊκὴ Του φύση καὶ ὁ Υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινη φύση. Ἐκεῖ φάνηκε ξεκάθαρα πόσο ἐσφαλμένη ἀντίληψη *περὶ τοῦ Μεσσίου* εἶχαν οἱ περισσότεροὶ Ἑβραῖοι. Χρόνια περίμεναν νὰ ἔρθει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μέσω τοῦ Μεσσία. Ἐπιτέλους, ἦρθε ἡ ὥρα τῆς μεγάλης ἐπανάστασης καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ πανίσχυρου κράτους. Ἀλλὰ ποῖο θὰ ἦταν, ἄραγε τὸ κράτος, ἡ βασιλεία τοῦ Μεσσία;

Ἐδῶ οἱ Ἑβραῖοι ξαφνιάστηκαν λίγο. Οἱ περισσότεροὶ εἶχαν τὴν ἰδέα ἑνὸς κοσμικοῦ κράτους καὶ ἑνὸς κοσμικοῦ ἡγέτη, μὲ ὑπερφυσικὲς ἰκανότητες. Δέν περίμεναν νὰ ἀκούσουν ὅτι: «*Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν*» (Λκ. 17,21). Γιά τρία ὀλόκληρα χρόνια, ὁ Μεσσίας ἐξηγοῦσε στοὺς Ἑβραῖους τὴν ἔννοια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, πού εἶχαν πλέον μπροστά στά μάτια τους, τώρα πού ἐκπληρώνονταν οἱ προφητεῖες καὶ οἱ ὑποσχέσεις.

Ἡ βασιλεία (τὸ κράτος) πού ἐγκαινιάζει ὁ Μεσσίας εἶναι πνευματικὴ, ὄχι κοσμικὴ. Πολίτες αὐτῆς τῆς βασιλείας θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν ὅλοι οἱ λαοί, ἀρκεῖ νὰ θέλουν, νὰ πιστέψουν καὶ νὰ ἀποδεχθοῦν τὴ νέα συμφωνία, τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀνάμεσα στὸν Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μεσσιανικοῦ κράτους θὰ εἶναι: «Ἐκκλησία». Καὶ ὁ βασιλιάς, ὁ ἡγέτης, ὁ ἀρχοντας θὰ εἶναι αἰώνια ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Αὐτὸ τὸ κράτος θὰ εἶναι πανίσχυρο, γιατί ἔχει πλέον οἰκοδομηθεῖ σὲ μία ἀρραγὴ πέτρα, στό ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Μεσσίας, εἶναι ὁ Θεός. Οἱ πολίτες του θὰ εἶναι πάμπλουτοι, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὴ δύναμη τοῦ χρήματος, ἀλλὰ μὲ τὴ Θεία Χάρη, πού θὰ εἶναι ἀμέτρητη καὶ ἀστείρευτη. Θὰ ἐπικρατεῖ ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ δικαιοσύνη, γιατί θὰ ἐπικρατοῦν δύο μεγάλες ἀρετές, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ταπείνωση, ἀπὸ τίς ὁποῖες θὰ προέλθει κάθε ἄλλο ἀγαθό.

Καί, τέλος, αυτό τό κράτος θά συντρίψει τή δύναμη τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλά ποιός εἶναι ὁ ἐχθρός, ὁ ἀντίπαλος; Ὁ Ἐωσφόρος, ὁ πατέρας καί δημιουργός κάθε κακοῦ, ὁ Διάβολος. Αὐτόν θά πολεμήσει ὁ Μεσσίας, ἐνάντια σέ αὐτόν θά ξεσηκώσει μία παγκόσμια ἐπανάσταση, ἕναν ἀνελέητο πόλεμο, πού θά σβήσει καθετί πού εἶναι ἀντίθετο στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἔργο τοῦ Πονηροῦ: τήν ἀμαρτία, τό ψέμα, τήν ἀδικία, τόν θάνατο!

Φωτιά ἦρθα νά βάλω στή γῆ (Λκ. 12,49), φώναζε ὁ Μεσσίας, καί μαχαίρι (Μτ.10,34), μέχρι νά γκρεμιστεῖ καί τό τελευταῖο ὄχυρό τοῦ Κακοῦ πάνω στή γῆ, μέχρι νά συντριβεῖ σάν τό πῆλινο βάζο. Αὐτός ἦταν ὁ Μεσσίας πού περιμέναν, αὐτή ἦταν ἡ ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν, σέ πνευματικό, ὄχι σέ κοσμικό ἐπίπεδο. Καί τώρα ὅλοι θά συγκεντρώνονταν στό κράτος τοῦ Μεσσία, στήν Ἐκκλησία, στήν πνευματική Σιών, στήν ἄνω Ἱερουσαλήμ. Καί ὅλα τά ἔθνη τοῦ κόσμου θά προσκυνοῦσαν τόν Μεσσία, αἰώνια θά Τόν δόξαζαν μέσα στήν Ἐκκλησία. Καί κάπως ἔτσι θά ἔληγε ἡ πνευματική Διασπορά, ἡ περιπλάνηση καί ἡ ἐξορία ἀπό τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀποκάλυψη ὅλης αὐτῆς τῆς ἀλήθειας δέν βρῆκε παντοῦ τήν ἴδια ἀπήχηση. Θά λέγαμε ὅτι χωρίστηκαν οἱ Ἑβραῖοι, πού γνώρισαν τόν Ἰησοῦ, σέ τρεῖς ομάδες, τούς θερμούς, τούς χλιαρούς καί τούς ψυχρούς. Θερμοί ἦταν ὅσοι εἶχαν καλή διάθεση μέσα τους, ἀγαθή προαίρεση. Αὐτοί δέν δυσκολεύτηκαν νά ἀναγνωρίσουν στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ τόν Χριστό, τόν Μεσσία.

«Εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν» (Ιω. 1,42) καί «ράββι, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ιω. 1,50) ἀναφωνοῦσαν οἱ καλόκαρδοι Ἑβραῖοι καί γίνονταν μαθητές Του. «Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός» (Ιω. 4,42) ἔλεγαν μέ βεβαιότητα ὅσοι ταπεινοὶ ἄνθρωποι Τόν συναναστράφηκαν. Ἀλλά πιστοὶ μαθητές τοῦ Μεσσία, ἄνδρες καί γυναῖκες, μέ θερμὴ πίστη ἦταν λίγοι.

Οἱ περισσότεροι ἦταν χλιαροί, σέ μιὰ μέτρια κατάσταση. Εἶδαν

ἢ ἄκουσαν ὅτι ὁ Χριστός ἔκανε καί θαύματα, μέ ἀποτέλεσμα νά τρέχουν νά Τόν συναντήσουν, γιά νά ὠφεληθοῦν. Ἀλλά πέραν τούτου, οὐδέν! Εὐκόλα θά μπορούσαν νά Τόν ξεχάσουν, νά Τόν ἐγκαταλείψουν. Καί ὅπως θά μπορούσαν νά φωνάξουν: «Ἰσταν-νά. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυίδ» (Μρ. 11,9-10), θά μπορούσαν μετά ἀπό λίγο καί νά φωνάξουν «σταύρωσον αὐτόν» (Μρ. 15,13)!

Ἐπῆρχε, ὅμως, καί μία ομάδα Ἑβραίων πού ἦταν ἐντελῶς ψυχροί ἀπέναντι στόν Μεσσία καί θερμοί ὡς πρὸς τό νά συγκρουστοῦν μαζί Του. Ἦταν οἱ κακοὶ Ἑβραῖοι, οἱ σκληρόκαρδοι, οἱ ἐγωιστές, πού ἔβλεπαν μέ φθόνο τή δημοτικότητα τοῦ Μεσσία. Καί σχεδόν ὅλοι αὐτοὶ οἱ κακοὶ ἦταν σέ θέσεις ἐξουσίας, ἦταν οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες τοῦ Ἰσραήλ, ἦταν οἱ Ραββίνοι, οἱ Φαρισαῖοι, οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ἄρχουσα τάξη τῆς ἐβραϊκῆς κοινωνίας.

Ὁ Μεσσίας, ὅπως καί στό παρελθόν οἱ Προφῆτες, δέν ἄργησε νά ἐλέγξει τόν ἐγωισμό καί τή φαυλότητα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, πού παρίσταναν τούς εὐσεβεῖς, ἀλλά ἦταν λύκοι μέ μορφή προβάτου. Σύντομα αὐτοὶ οἱ σκληροὶ Ἑβραῖοι ἔγιναν ἐπιθετικοὶ ἀπέναντί Του, ἄρχισαν νά Τόν συκοφαντοῦν, νά Τόν προκαλοῦν, νά Τόν ἀπειλοῦν.

«Ἐμεῖς εἴμαστε ὁ περιούσιος λαός, τά τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, οἱ κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ ἀπό τόν Μωυσῆ». Ποιός ἦταν αὐτός ὁ Ἰησοῦς, πού τολμοῦσε νά τούς πληγώσῃ τόν ἐγωισμό, νά τούς ἀποκαλύψῃ τήν ἁμαρτωλότητά τους; Οἱ Φαρισαῖοι καί οἱ ἄλλοι εἶχαν τήν ἀπαίτηση νά τούς κολακεύῃ ὁ Θεός, νά τούς κάνει τά χατίρια (σάν τά τζίν τῶν μουσουλμάνων), ἀλλά οἱ ἴδιοι νά εἶναι ἀνήθικοι, ὑποκριτές, ψεῦτες, νά μὴν ἐφαρμόζουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά εἶναι παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός τούς ἀποκάλυψε ὅτι βρίσκονται σέ πλάνη, ὅτι τά ἔργα τους ἦταν ἀσυμβίβαστα μέ τήν πίστη τους. Τούς εἶπε κατά

πρόσωπο ότι τὰ ἔργα τους εἶναι ἔργα μίσους, ὄχι ἀγάπης. Ἐπομένως, ὄχι μόνο δέν εἶστε παιδιά τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλά «ὕμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν» (Ιω. 8,44). Ἀπὸ τὰ ἔργα σας φαίνεται ποιανοῦ πατέρα εἶστε παιδιά. Ἀντίστοιχα, στό βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης, φανερώνει ὁ Κύριος ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἵδους οἱ Ἑβραῖοι εἶναι «συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ» (Ἄπ. 2,9) καὶ ὄχι Ἰουδαῖοι.

Ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Μωυσῆς ἦταν δύο πρόσωπα, γιὰ τὰ ὁποῖα καυχώνταν οἱ Ἑβραῖοι. Ὁ Χριστός τούς κατέρριψε καὶ αὐτόν τόν μῦθο, πού ἔτρεφαν. «Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικατε» (Ιω. 5,45). Ὁ Μεσσίας πλέον τούς ἰσοπέδωνε τὴν ὅλη κοσμοθεωρία τους, δέν τούς ἔθιγε ἀπλά τόν ἐγωισμό.

Αὐτός ὁ Μεσσίας δέν πληροῦσε τίς προσδοκίες τῶν κακῶν Ἑβραίων, παρά μόνο τῶν καλῶν. Δέν ἔκανε γιὰ Μεσσίας, ἀλλιῶς Τὸν περίμεναν. Καί στὰ σχέδιά τους ἦταν ἐμπόδιο. Ἐπρεπε νά ἐξοιωνθῆ, ἦταν δέν ἦταν ὁ Μεσσίας. Θά ἔβρισκαν κάποιον ἄλλον, νά χρίσουν στό μέλλον. Τόσο φτηνὴ ἰδέα εἶχαν γιὰ τόν Μεσσία. Καί κάπως ἔτσι, φρόντισαν νά Τὸν παραδώσουν στοὺς Ρωμαίους νά σταυρωθῆ, γιὰ νά ἠσυχάσουν. Σίγουρα, ὅσοι ἀποφάσισαν νά θανατώσουν τὸν Ἰησοῦ, δέν πίστευαν ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀλλιῶς δέν θά Τὸν σκότωναν.

Δυστυχῶς γιὰ τούς κακοὺς Ἑβραίους, τὰ προβλήματα δέν τελείωσαν μέ τὴ Σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ, καθὼς μετὰ ἀπὸ τρεῖς μέρες ἦλθε ἡ Ἀνάστασή Του. Ἐδῶ, οἱ σταυρωτές βρέθηκαν πρό ἐκπλήξεως. Τί νά ἔκαναν, νά ὁμολογοῦσαν τό τραγικὸ σφάλμα τους ἢ νά συνέχιζαν στὴν ἴδια γραμμὴ; Ἡ δευτέρη λύση δέν χρειαζόταν μετάνοια, τὴν ὁποία οὕτως ἢ ἄλλως δέν εἶχαν.

Τώρα, τὰ μόνα ὄπλα πού εἶχαν στὰ χέρια τους ἦταν ἡ συκοφαντία καὶ τό χρῆμα, τὰ ὁποῖα συνδυάζονται ἄριστα. Πληρώνουμε γιὰ νά κλείσουμε στόματα (τῶν φυλάκων τοῦ Παναγίου Τάφου) καὶ συκοφαντοῦμε, γιὰ νά ἐπηρεάσουμε ἀρνητικὰ τὴν κοινὴ γνώ-

μη, γιά νά μήν πιστέψει ότι ό Χριστός άναστήθηκε. Μελλοντικά όπλα του Σιωνισμού, μέ έξαιρετικά άποτελέσματα.

Οί λίγοι, καλοί Έβραίοι μετά τήν Άνάσταση του Χριστου έγιναν Χριστιανοί. Μέ αυτόν τόν τρόπο έληξε ό χρόνος τής Παλαιάς Διαθήκης και ήρθε ή Καινή, ή νέα συμφωνία μέ τόν Θεό, πού πλέον δέν έγινε μέσω του Μωυση, αλλά του Χριστου. Ο Ίουδαϊσμός πλέον ήταν παρελθόν, όχι γιατί ήταν άχρηστος, αλλά γιατί ήταν μία προσωρινή συμφωνία μέ τόν Θεό, μέχρι νά έρθει ό Μεσσίας.

Τώρα πού ήρθε ό Μεσσίας, συνάπτεται νέα διαθήκη, ανάμεσα στον Θεό και όλους πιά τους άνθρώπους, όχι μόνο τους Έβραίους. Έννοιες βαθυστόχαστες, πού ποτέ δέν έγιναν αντιληπτές από τους υπόλοιπους Έβραίους, πού προτίμησαν νά μείνουν εκτός τής νέας διαθήκης και νά κρατήσουν έπιφανειακά τήν παλιά, ή όποια πλέον δέν ήταν σέ ισχύ!

B.5 Ταλμούδ

Πέρα από αυτήν τή θεολογική διάσταση, οί μη Χριστιανοί Έβραίοι προχώρησαν και πρακτικά στή ρήξη μέ τόν Ίουδαϊσμό και τήν παράδοση τής Παλαιάς Διαθήκης. Μετά τήν άλωση τής Ίερουσαλήμ από τους Ρωμαίους, τό 70 μ.Χ., οί Ραββίνοι συνέθεσαν τό Ταλμούδ, ένα σύνολο βιβλίων, πού χάραζε μία άλλη θρησκευτική πορεία στους Έβραίους.

Τό Ταλμούδ, πού ξεχειλίζει από τό μίσος για τόν Χριστό και τήν Ελλάδα, συνοψίζει και σφυρηλατεί τήν άρρωστημένη θρησκευτικότητα των Ραββίνων, οί όποιοι μεταφέρουν όλες τις έσφαλμένες αντιλήψεις του έβραϊκου παρελθόντος και τις επιβάλλουν πλέον ως τή θρησκεία των μετά Χριστόν Έβραίων. Μέ άλλα λόγια, τό Ταλμούδ αντικαθιστά τήν Παλαιά Διαθήκη και γίνεται ή επίσημη διδασκαλία των Έβραίων.

Είναι σφάλμα τραγικό νά νομίζουμε μέχρι σήμερα ότι οί Έβραίοι είναι Ίουδαϊστές. Οί Έβραίοι είναι ταλμουδιστές και όσες όμοιότητες έχει ένα άγαλμα ανθρώπου μέ τόν ίδιο τόν άνθρωπο πού απεικονίζει, άλλη τόση όμοιότητα έχει ό ταλμουδισμός μέ τόν Ίουδαϊσμό. Από τήν Παλαιά Διαθήκη, όπως τονίσαμε και θά τονίζουμε συνεχώς, κράτησαν μόνο κάποια στοιχεία, τά έρμήνευσαν όπως ήθελαν και απέρριψαν όλα τά υπόλοιπα.

Και ό σύγχρονος Σιωνισμός, αντίστοιχα, προέρχεται εύθέως από τούς ταλμουδιστές Έβραίους, πού συνέχισαν νά όνειρεύονται ότι μία μέρα θά έρθει ό Μεσσίας πού θά αλλάξει τή ζωή τους, θά τούς μαζέψει από τή διασπορά, θά τούς έπαναφέρει στην Παλαιστίνη και θά γίνει ό βασιλιάς τους, συντριβοντας κάθε άλλη δύναμη πάνω στον πλανήτη.

Μόνο πού τώρα πιά δέν είναι ή Βίβλος τό ιερό τους βιβλίο. Δέν είναι ό Γιαχβέ ό θεός τους, αφού ούτε και ό Γιαχβέ ήταν ό θεός πού ήθελαν! Ό Γιαχβέ ζητούσε μετάνοια, ήθελε αγάπη, ταπεινώση, έγκράτεια. Ό Γιαχβέ τούς μάλωνε για τίς άταξίες τους, έστελνε Προφήτες πού μιλούσαν αυστηρά στους Έβραίους, αντί νά τούς χαϊδεύουν. Έφτασε σέ σημείο νά τούς λέει ότι ή Ίερουσαλήμ κατάντησε χειρότερη από τά Σόδομα και τά Γόμορρα (Ιεζ. 16,48). Τί νά τόν κάνεις τόν πατέρα, αν δέν σου κάνει τά χατίρια, αλλά θέλει νά σέ διαπαιδαγωγήσει;

Άλλά και αυτός ό Μεσσίας του Γιαχβέ, πόσο τούς αναστάτωση! Συνέχεια τούς καλούσε σέ μετάνοια και τούς προειδοποιούσε ότι αν δέν μετανοήσουν, θά καταστραφούν. Τό κήρυγμα τής μετάνοιας ήταν ό,τι πιο ένοχλητικό για τούς κακούς Έβραίους, πού ήθελαν νά άκούνε ότι όλα πάνε καλά, ότι βαδίζουν σέ σωστό δρόμο. Αν δέν είχαν αυτόν τόν έωσφορικό έγωισμό και τήν άρρωστημένη ύπερηφάνεια, θά είχαν πιστέψει στον Ίησού και θά είχαν γίνει όλοι Χριστιανοί.

B.6 Χριστός και "Ελληνες

Κάτι περίεργο, ωστόσο, είχε πει ο Χριστός και για την εξουσία των Έβραίων: «άρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς» (Μτ. 21,43) Δηλαδή, οἱ εὐλογίες τοῦ Θεοῦ θὰ ἔφευγαν ἀπὸ τοὺς Έβραίους καὶ θὰ πήγαιναν σέ ἄλλο ἔθνος, σέ ἄλλους ἀνθρώπους. Μά εἶναι δυνατόν ὁ Έβραῖος Μεσσίας, ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, νά προφητεύει κάτι τέτοιο; Ὁ Θεός δοξάζεται μέσω τῶν Έβραίων. Δέν μπορεῖ ὁ Θεός νά δοξασθεῖ μέσω ἄλλης φυλῆς πάνω στή γῆ, οἱ ἄλλες φυλές θὰ ὑποταχθοῦν.

Ὡστόσο, ὁ Έβραῖος (Ρμ. 9,5) ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπινη φύση Του Χριστός εἶπε, μόλις τὸν πλησίασαν κάποιοι Έλληνες: «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Ἰω. 12,23). Ἀκόμη καὶ τό τελευταῖο βιβλίο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πού σφραγίζει ὀριστικά καὶ ὀλοκληρώνει τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἡ Ἀποκάλυψη, παρουσιάζει τὸν Θεό νά μιλά στοὺς ἀγγέλους, τοὺς Ἐπισκόπους τῶν ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἑπτὰ ἑλληνικῶν πόλεων! Οὔτε πρὸς τὴ Ρώμη, οὔτε πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Γιὰ ποιό λόγο ἄραγε; Διότι οἱ Έλληνες, αἰῶνες πρὶν, ἀναζητοῦσαν τὴν ἀλήθεια, τὸν ἀληθινὸ Θεό. Καὶ πίστεψαν στὸν Μεσσία, πού οἱ Έβραῖοι ἀπέρριψαν. Δέν δίστασαν νά ὀνομάσουν ἔρωτα τὸν Χριστό (ὁ ἔρωσ ὁ ἐμός ἐσταύρωται, Ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας), νά μὴν τὸν ἀρνηθοῦν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν φρικτῶν διωγμῶν, πού ἐξαπέλυσαν οἱ Ρωμαῖοι ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Μέσα στά ἑκατομμύρια τῶν ἀρχαίων Χριστιανῶν μαρτύρων ἢ συντριπτικὴ πλειοψηφία ἦταν Έλληνες καὶ κυρίως Έλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Καὶ ἄλλοι, πολλοὶ ἄλλοι λαοὶ δέχτηκαν τό μήνυμα τοῦ χριστιανικοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπὸ τὴ Βρεταννία ὡς τὴν Ἰνδία ἔφτασαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, γιὰ νά ιδρῦσουν Ἐκκλησία. Πουθενά ἄλλοῦ δέν εἶχε τόση ἀπήχηση ὁ Χριστιανισμός, ὅσο στὸν ἑλληνικὸ λαό. Καὶ αὐτὸ ἐξόργιζε τοὺς φανατικούς Έβραίους. Μισοῦσαν τὸν

Χριστό, γιατί τούς θύμιζε ότι απέρριψαν και σκότωσαν τόν Μεσσία τους.

Μισούσαν τούς Έλληνες, γιατί έβλεπαν παντού νά κυριαρχεί ή γλώσσα τους, ή παιδεία τους. Ακόμη και στή Βίβλο, τά πάντα πλέον ήταν γραμμένα στα έλληνικά. Αλλά, τό χειρότερο, οί σοφοί Έλληνες τούς πήραν τόν Μεσσία, ταυτίστηκαν μαζί Του. Είχαν τόσο έγωισμό οί Έβραίοι, πού ήθελαν όλοι οί λαοί νά απορρίψουν τόν Μεσσία, έφόσον τόν απέρριψαν οί ίδιοι.

Πώς μπορεί ό Ίησους νά χλευάζεται στο Ταλμούδ τών Έβραίων, αλλά νά δοξάζεται στις έλληνικές εκκλησίες; Πώς νά εξηγήσουν αυτό τό φαινόμενο οί ταλαίπωροι Ραββίνοι; Και, ξαφνικά, τό 324 μ.Χ. γίνεται αυτοκράτορας τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ένας Χριστιανός, ό Μέγας και Άγιος Κωνσταντίνος, Έλληνας ως πρός τή μητέρα, και παραδίδει τό ρωμαϊκό κράτος στα χέρια του Έλληνισμού, μεταφέροντας τήν πρωτεύουσα του κράτους σέ μία ελληνική πόλη, τό Βυζάντιο, πού μετονομάστηκε Κωνσταντινούπολη.

Τά όνειρα τών ταλμουδιστών γίνονται συντρίμμια. Αντί νά δούν ένα πανίσχυρο έβραιοταλμουδικό κράτος μέ τόν μεσσία-βασιλιά, βλέπουν ένα έλληνοχριστιανικό κράτος νά κυριαρχεί. Οί Έλληνες αναδεικνύουν μεγάλους Πατέρες και Διδασκάλους, οί Έλληνες εκχριστιανίζουν άλλους λαούς και δέν υπάρχει πιά άμφιβολία για τό ποιός είναι τώρα ό περιούσιος λαός του Θεού. Αντίθετα, οί Έβραίοι ζούν χωρίς κράτος, χωρίς μεσσία, διεσπαρμένοι, νοσταλγώντας τή δόξα τής αρχαίας έποχής, έγκλωβισμένοι στον έαυτό τους και στή σιγουριά ότι ό Ίησους αποκλείεται νά ήταν ό Μεσσίας.

Μέσα σέ ένα τέτοιο πολιτικό-θρησκευτικό κλίμα έπόμενο ήταν νά γιγαντωθεί στις καρδιές τών έγωιστών Έβραίων τό συναίσθημα του άνθελληνισμού. Δύο βασιλιάδες μαζί δέν χωράνε στον ίδιο θρόνο. Τελικά οί Έβραίοι θά κυριαρχήσουν ή οί Έλληνες; Ή μήπως θά πρέπει νά έχουν συνεργάτες στην παγκόσμια κυριαρχία (πού όνειρεύονται) τούς Έλληνες, πού είναι Χριστιανοί και όχι ταλμουδιστές;

Συνεπώς, ό Σιωνισμός, προτού επικρατήσει, θά πρέπει νά γκρεμίσει τόν ένωμένο αντίπαλο, Χριστιανισμό καί Έλληνισμό. Άς δοϋμε ένα παράδειγμα, πού έπιβεβαιώνει αυτό τό δεδομένο. Σέ μία κρίσιμη χρονική στιγμή του έλληνοχριστιανικού κράτους τής Ρωμανίας (Βυζαντίου), τό 613 μ.Χ., όταν οί Σασσανίδες Πέρσες έπιτέθηκαν στην έλληνοκρατούμενη Παλαιστίνη, οί Έβραίοι συμάχησαν μέ τούς Πέρσες, τούς βοήθησαν νά κυριεύσουν τήν Ίερουσαλήμ καί σφαγίασαν συνολικά περίπου 90.000 κόσμο.

Ό ιστορικός Θεοφάνης προσθέτει μία άνατριχιαστική λεπτομέρεια: οί Έβραίοι αγόραζαν από τούς Πέρσες τούς αιχμάλωτους Χριστιανούς (Έλληνες στην πλειοψηφία τους), ανάλογα μέ τά χρήματα πού είχαν καί τούς δολοφονούσαν! (Χρονογραφία, έτος 6106). Ένα όλοκαύτωμα έναντίον των Χριστιανών Έλλήνων, πού ποτέ δέν προβλήθηκε. Ό παραμικρός διωγμός, όμως, έναντίον των Έβραίων διατυμπανίζεται στά πέρατα τής οικουμένης. Θυμαστή ή άντικειμενικότητα καί ή άμεροληψία του Σιωνισμού!

B.7 Πορεία στόν Μεσαίωνα

Οτή διάρκεια του Μεσαίωνα συμβαίνουν δύο σημαντικά γεγονότα, πού συνδέονται μέ τόν Σιωνισμό, ό έξεβραϊσμός των Χαζάρων καί ή εισαγωγή στην έβραϊκή θρησκεία τής Καμπάλα (ή Καββάλα στά έλληνικά, Kabbalah ή Qabala στή διεθνή βιβλιογραφία). Έβραϊκό έθνος καί θρησκεία ήταν ένα. Όποιος πίστευε στόν ταλμουδισμό ήταν Έβραϊός, ήταν μέλος αυτής τής έθνικης κοινότητας, άνεξάρτητα άν δέν μίλησε ποτέ τήν έβραϊκή γλώσσα, άν δέν είδε ποτέ τήν Ίερουσαλήμ, άν έζησε όλη του τή ζωή σέ κάποια πόλη χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από τήν Παλαιστίνη.

Έπιπλέον, οί Έβραίοι δέν επιδίωκαν νά μεταδώσουν τή θρησκεία τους σέ άλλους λαούς. Δέν προσπαθοϋσαν νά κάνουν ταλμουδιστές τούς άλλους λαούς, άφοϋ κάποια μέρα όλοι οί λαοί θά

γίνονταν ύπηρετες τῶν Ἑβραίων, θά εἶχαν τόν ἀπόλυτο ἡγετικό ρόλο καί δέν ἐπιθυμοῦσαν νά τόν μοιραστοῦν μέ ἄλλα ἔθνη, τά ὁποῖα μέ βάση τό Ταλμουδ, ἦταν ποικιλοτρόπως κατώτερα.

Ἡ μόνη ἐξαιρεση σέ αὐτόν τόν κανόνα ἔγινε μέ τόν λαό τῶν Χαζάρων. Οἱ Χαζάροι ἦταν μία ἀπό τίς πολλές τουρκικές φυλές, πού μετακινήθηκαν ἀπό τά Ἀλταία ὄρη (βουνά στά ὄρια Μογγολίας καί Σιβηρίας), διέσχισαν τίς ἀσιατικές στέπες καί σχημάτισαν ἕνα ἰσχυρό κράτος (χαγανάτο) βόρεια τοῦ Καυκάσου, ἀπό τά τέλη τοῦ 7ου μέχρι τόν 10ο αἰῶνα μ.Χ. Κάποια στιγμή, γύρω στό 750 μ.Χ, ὁ βασιλιάς τους (Khan, Χαγάνος) ἀποφάσισε νά ἀσπαστεῖ τήν ἐβραϊκή θρησκεία καί σταδιακά τόν ἀκολούθησε καί ὁ ὑπόλοιπος λαός του, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐμφανιστοῦν γιά πρώτη φορά ταλμουδιστές πού δέν ἦταν Ἑβραῖοι, ἀλλά τελικά, λόγω τοῦ ἰσχυρότατου δεσμοῦ ἐβραϊκοῦ ἔθνους καί θρησκείας, ταυτίστηκαν καί αὐτοί, μέσω τῆς νέας τους θρησκείας, μέ τό ἐβραϊκό ἔθνος. Καί, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ταυτίστηκαν καί οἱ Χαζάροι μέ τό ἐβραϊκό ὄνειρο καί τίς συναφεῖς προσδοκίες.

Μέ τή διάλυση τοῦ χαζαρικοῦ χαγανάτου ἀπό τούς Ρώσους, οἱ (ταλμουδιστές) Χαζάροι σκόρπισαν κυρίως στήν κεντρική καί βόρεια Εὐρώπη, ὅπου συγχωνεύτηκαν μέ τίς διάφορες ἐβραϊκές κοινότητες πού προϋπήρχαν ἐκεῖ, δημιουργώντας τούς λεγόμενους Ἀσκεναζί Ἑβραῖους, οἱ ὁποῖοι σέ μεγάλο βαθμό δέν ἦταν Ἑβραῖοι φυλετικά, ἀλλά ὡς πρός τή συνείδηση. Ἀντίθετα, στή Μεσόγειο οἱ Ἑβραῖοι διακρίνονται στούς Ρωμανιώτες (οἱ Ἑβραῖοι πού ζοῦσαν στόν ἑλληνικό χῶρο ἀπό τήν ἑλληνιστική ἐποχή) καί τούς Σεφαραδίτες, πού κατοικοῦσαν στή μεσαιωνική Ἰσπανία. Οἱ Σεφαραδίτες τό 1391 μ.Χ. ὑπέστησαν φρικτό διωγμό (πογκρόμ) ἀπό τούς ρωμαιοκαθολικούς Ἰσπανούς, μέ ἀποτέλεσμα κάποιοι νά δεχθοῦν τό παπικό βάπτισμα (γιά νά γλυτώσουν) καί ὀνομάστηκαν marranos ἢ conversos, ἀλλά τελικά καί αὐτοί ἐκδιώχθηκαν τό 1492, ἀπό τή βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας Ἰσαβέλλα.

Ἡ Καμπάλα, ἀπό τήν ἄλλη, θεωρεῖται ὡς ἕνα μυστικιστικό

κίνημα, μιά έσωτερική αναζήτηση. Στην πραγματικότητα είναι άποκρυφισμός, δηλαδή μαγεία μέ στοιχεΐα φιλοσοφίας, καί οί όπαδοί της, οί καμπαλιστές, είναι μάγοι, δαιμονολάτρες, όπαδοί του Έωσφόρου. Τό 1300 μ.Χ. ό Ραββίνος Μωυσής ντέ Λεόν (Moses de León) έκδίδει τό καμπαλιστικό βιβλίο Ζοχάρ καί άργότερα, τόν 16ο αΐωνα, εμφανίζεται μία νέα Καμπάλα μέ τόν Ίσαάκ Λούρια. Κάποιοι Έβραίοι άρχισαν νά ασπάζονται τόν καμπαλισμό, μέ αποτέλεσμα νά δημιουργηθεΐ μία νέα θρησκευτική κατάσταση. Πρακτικά, ενώθηκαν οί (άλλοιωμένες) μεσσιανικές αντίληψεις μέ τήν Καμπάλα, πού συνδέεται καί μέ τόν άποκρυφισμό τών αρχαίων λαών, όπως τών Αιγυπτίων καί τών Βαβυλωνίων, καί αποτέλεσμα ήταν νά συντεθεΐ ή πιό σχιζοφρενική θρησκευτική αντίληψη όλων τών εποχών...

Σύμφωνα μέ τό νέο, έξελιγμένο δόγμα του καμπαλο-ταλμουδισμού, ό Θεός τής Παλαιάς Διαθήκης (Γιαχβέ, Άδονάι) ήταν ένας κακός θεός, πού εμπόδιζε τή γνώση από τόν Άδάμ. Ήρθε, όμως, καί ένας καλός θεός, ό Έωσφόρος (Αύγερινός, τό πρωινό άστρο), πού έλυσε τά προβλήματα. Έδωσε στους ανθρώπους τή γνώση καί όργάνωσε ένα επαναστατικό κίνημα έναντίον του Άδονάι, πού θά όλοκληρωθεΐ, μόλις ή ανθρωπότητα λατρεύσει σύσσωμη τόν Έωσφόρο. Άπ' αυτήν τή φρικτή παραποίηση τής βιβλικής διήγησης προέκυψαν καί τά δύο βασικά σύμβολα του Σιωνισμού, ό Όφισ καί ό Άστήρ (τό φίδι πού τρώει τήν ουρά του καί τό άστέρι, μέ 5 ή 6 γωνίες).

Υπάρχουν καί άλλες λεπτομέρειες, μέσα σέ αυτήν τήν έμετική θεωρία, τίς όποίες παραλείπουμε, «διά τόν ρύπον τής άκοής»! Όσο καί άν άκούγεται άπίστευτο, σιγά σιγά ό θεός τών Έβραίων έγινε ό Έωσφόρος, μόνο πού αυτό έμενε μυστικό άκόμη καί ως πρós τούς ίδιους τούς Έβραίους. Ήταν φανερό στους λίγους, τούς μυημένους, στους κορυφαίους. Αύτή ήταν ή τελική μορφή τής θρησκείας τών Έβραίων (όχι όλων, όπως έξηγήσαμε), όπως διαμορφώθηκε μέσα στόν Μεσαίωνα.

Ὁ Μεσσίας, μέσα στήν ιδεολογία τοῦ Ταλμουδ καί τῆς Καμπάλα, θά ἦταν ἀπεσταλμένος τοῦ Ἐωσφόρου, ὁ ὁποῖος ἐπίσημα πιά ἦταν ὁ πατέρας τῶν Ἑβραίων, ἔστω καί ἂν δημόσια τό ἔκρυβαν καί ὑποτίθεται ὅτι ἀκόμη λάτρευαν τόν Γιαχβέ. Τό κράτος, πού ἐπιθυμοῦσαν πιά οἱ Σιωνιστές νά φτιάξουν, θά ἦταν ἡ ἐπίγῃς βασιλεία τοῦ Ἐωσφόρου. Ὅ,τι εἶναι ἡ Ἐκκλησία γιά τόν Χριστό, εἶναι (ἀπό ἐδῶ καί πέρα) ὁ Σιωνισμός γιά τόν Ἐωσφόρο. Οἱ Σιωνιστές Ἑβραῖοι (γιά νά τοὺς διαχωρίσουμε ἀπό τοὺς ἄλλους Ἑβραίους, πού δέν ἀσπάστηκαν αὐτή τή θεωρία) εἶναι πιά οἱ ὑπηρετές τοῦ Ἐωσφόρου, αὐτοί πού θά παλέψουν νά τοῦ φτιάξουν μία παγκόσμια αὐτοκρατορία, ἐνῶ αὐτός (ὁ σιχαμένος) θά τοὺς στηρίξει μέ τή μαγική του δύναμη.

Αὐτή ἡ δαιμονική θεωρία, ιδεολογία, θρησκεία γίνεται τό τελικό ὄνειρο τῶν Σιωνιστῶν. Πῶς ὅμως θά γινόταν πραγματικότητα; Κράτος δέν εἶχαν, πολλά χρήματα δέν εἶχαν, ἡ Εὐρώπη ἦταν χριστιανική καί ὄχι ταλμουδική, στρατό δέν εἶχαν, τό μυστικό δέν τολμοῦσαν νά τό ὁμολογήσουν οὔτε στοὺς ὁμοεθνεῖς τους. Πῶς θά ἔφταναν αὐτοί οἱ ἀδύναμοι ἄνθρωποι νά κυριαρχήσουν στόν κόσμο;

Τό ἐγχείρημα, κατά ἄνθρωπον, ἦταν ἀδύνατο. Ὡστόσο, οἱ Σιωνιστές ἦταν ὀπλισμένοι μέ ὑπομονή. Ἦξεραν ὅτι σέ μία στιγμή δέν μποροῦν νά ἀνατραποῦν ὅλα, ὅπως πίστευαν παλιά ὅτι θά γινόταν μέσω τοῦ Μεσσία. Θά ἐργάζονταν ἀπό μόνοι τους, μυστικά, σταδιακά, σάν τήν ἀράχνη πού ὑπομονετικά πλέκει τόν ἴστό της. Καί ὅταν θά ἦταν ἔτοιμοι, δέν θά περίμεναν νά τοὺς στείλει ὁ Γιαχβέ τόν Μεσσία. Θά ἔφτιαχναν μόνοι τους ἓνα ψευδομεσσία, ὅπως τόν ἤθελαν, καί θά τόν ἐνθρόνιζαν στό παγκόσμιο κράτος τους.

Ἀπίστευτη εὐφυΐα ἢ παραφροσύνη; Τό τέλειο σχέδιο, θά ἔκτιζαν τοῦβλο - τοῦβλο, πετραδάκι - πετραδάκι, μιά ἀόρατη αὐτοκρατορία, γκρεμίζοντας μέ τόν ἴδιο τρόπο, κομμάτι - κομμάτι, κάθε ἄλλο κράτος, κάθε θρησκεία, κάθε ιδεολογία, κάθε ἐμπόδιο στήν ἀπόλυτη βασιλεία τους. Καί οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι δέν θά ἐξοντώνονταν, θά ὑπηρετοῦσαν γιά πάντα τόν βασιλιά τους.

Γ. Νεότερη εποχή

Γ.1 Σιωνισμός και Μασονία

Ισως τό όνειρο του Σιωνισμού νά έμενε πάντα όνειρο, άν στις άρχές του 18ου αιώνα δέν κατάφερναν οί Σιωνιστές νά διεισδύσουν καί μέ έκπληκτική έπιτυχία νά έλέγξουν πλήρως τίς τεκτονικές στοές τής Δυτικής Εύρώπης. Μέχρι καί τόν 17ο αιώνα, οί τεκτονικές στοές ήταν όργανωμένα σωματεία μαστόρων, πού άσχολούνταν μέ κατασκευή μνημειωδών κτηρίων. Οί (έλεύθερο)τέκτονες (Freemasons, μασόνοι) είχαν δεχθεί στους κόλπους τους καί άρκετούς διανοουμένους, πού είχαν δώσει καί φιλοσοφική διάσταση στις στοές.

Κάπου στις άρχές του 18ου αιώνα διείσδυσαν μαζικά οί Σιωνιστές στις μασονικές στοές καί σέ σύντομο χρονικό διάστημα τίς μετέτρεψαν σέ έβραϊκές - καμπαλιστικές όργανώσεις, οί όποιες άρχισαν νά εργάζονται πυρετωδώς γιά τή δημιουργία τής αυτοκρατορίας. Τά πάντα, όμως, γίνονταν μυστικά, κρυφά, μέ διάφορα φιλοσοφικά ή κοινωνικά προσωπεία. Οί μασόνοι, από έδω καί πέρα, θά ήταν οί άόρατοι στρατιώτες τής έκκολαπτόμενης αυτοκρατορίας καί οί μασονικές στοές οί ναοί του καμπαλισμού καί τής ταλμουδικής θρησκείας.

Οί Σιωνιστές ήξεραν μέ μαεστρία νά κρύβουν τόν άληθινό σκοπό, αλλά νά τόν έπιτυγχάνουν έν άγνοία των ύπηρετών τους. Οί μασόνοι ήταν χωρισμένοι σέ μία ιεραρχία 33 βαθμών. Μέχρι τόν 17ο βαθμό δέν ήξεραν σχεδόν τίποτα, άπλά έκτελούσαν έντολές. Από τόν 18ο βαθμό καί έπειτα, τόν όποιο έπαιρναν οί πιό έκλεκτοί, άρχιζαν νά μαθαίνουν σιγά σιγά τό μυστικό, τό όποιο άποκαλυπτόταν έπίσημα μόνο στον 33ο καί τελευταίο

βαθμό, σέ αὐτούς πού θά ἦταν πραγματικά ἄξιοι νά ὑπηρετήσουν τόν Σιωνισμό, κρατώντας κλειστό τό στόμα τους. Ἐνα τέλειο πολιτικό-θρησκευτικό σύστημα, πού σχεδόν κανένας ἡγέτης δέν μπόρεσε νά ἐφαρμόσει.

Ἡ μεταλλαγμένη, καμπαλιστική μασονία συνδέθηκε σύντομα μέ κάθε ἀρρωστημένο ψευδοφιλοσοφικό σύστημα καί κίνημα πού κυκλοφοροῦσε μέχρι τότε στήν Εὐρώπη. Μάγοι, ἀγύρτες, ἀλχημιστές καί κάθε ἄλλο παραθρησκευτικό φαινόμενο βρῆκαν μία ζεστή ἀγκαλιά μέσα στή στέγη τῆς μασονίας καί τοῦ Σιωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος φρόντιζε νά ἐλέγχει καί νά κατευθύνει ὅλα αὐτά τά στοιχεῖα τοῦ σκότους. Κάπως ἔτσι βρέθηκαν ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Σιωνισμοῦ οἱ ἐναπομείναντες ἀπό τή μεσαιωνική ἐποχή Ναῖτες ἰππότες (Templar Knights) καί οἱ Ροδοσταυρίτες (Rosicrucians).

Ἡγετικό ρόλο σέ αὐτόν τόν κρυφὸ ἀγῶνα ἔπαιξε ὁ «μεγάλος χαγάνος» τοῦ Σιωνισμοῦ, ὁ γερμανόφωνος Ἄσκεναζί Ρότσιλτ (Mayer Amschel Rothschild), ἰδρυτῆς μιᾶς πανίσχυρης οἰκονομικά οἰκογένειας τραπεζιτῶν καί ἐπιχειρηματιῶν. Ὁ Ρότσιλτ χρησιμοποίησε τή δύναμη τοῦ χρήματος, ὄχι ἀπλά για νά ἐλέγξει ἀνθρώπους, ἀλλά κράτη καί κυβερνήσεις, μέσω τῶν τραπεζικῶν δανείων. Κατάλαβε ὅτι δανείζοντας ὑψηλότοκα καί μακροχρόνια δάνεια σέ κυβερνήσεις, ὄχι σέ ἀπλούς ιδιώτες μόνο, ἀποκτᾶς ἀργά ἢ γρήγορα τόν ἔλεγχο ὀλόκληρων λαῶν! Πρῶτο του θύμα ἦταν ὁ πρίγκιπας William τοῦ Ἀνόβερου.

Παράλληλα, κάνει καί ἓνα βῆμα παραπάνω. Καταρτίζει σχέδια για τή σύνθεση μιᾶς ἀκόμη μυστικῆς ὀργάνωσης, ἡ ὁποία θά ἐπιχειρήσει νά διαβρώσει κάθε ἰσχυρή θρησκευτική ἢ κρατική ὄντοτητα, νά ἀλλοιώσει κάθε κοινωνία, νά προκαλέσει συγκρούσεις καί πολέμους, μέχρι νά διαλυθεῖ καθετί πού θά μπορούσε νά σταθεῖ ἐμπόδιο στή μελλοντική αὐτοκρατορία. Συνεργάτης του σέ αὐτήν τήν προσπάθεια ἦταν ὁ Βάισχαουπτ (Adam Weishaupt) καί ἡ ὀργάνωση αὐτή ὀνομάστηκε τό τάγμα τῶν ἰλλουμινάτι (illuminati, οἱ φωτισμένοι), πού ἰδρύεται τό 1776.

Μασόνοι και ιλλουμινάτι γίνονται άμεσα συνεργάτες και συστρατιώτες στον κοινό αγώνα. Και μέ τον ισχυρό τραπεζίτη Ρότσιλτ, πού άρχισε λίγο λίγο νά υποδουλώνει τό ένα κράτος της Εύρώπης μετά τό άλλο, μέσω του τραπεζικού συστήματος, ή αυτοκρατορία έχει πλέον άρχιστράτηγο, άξιωματικούς, στρατιώτες και άφθονο χρήμα.

Γ.2 Μασονικός Διαφωτισμός

Κάθε αυτοκρατορία του παρελθόντος ήθελε νά εξασφαλίσει τήν πολιτική, στρατιωτική και οικονομική κυριαρχία στους υπηκόους της. Στόν Σιωνισμό δέν άρκοῦσαν αυτά. Ζητούμενο ήταν και ό έλεγχος του νοῦ, των συνειδήσεων και γενικότερα κάθε πτυχής της ανθρώπινης ύπαρξης. Οί μελλοντικοί υπήκοοι δέν θά ήταν μόνο δούλοι του κράτους του Σιωνιστή Μεσσία, αλλά και λάτρες αυτού. Η άπόλυτη θεοκρατία, ή άπόλυτη δικτατορία. Συνεπώς, ό αγώνας θά ήταν και σε πνευματικό - θρησκευτικό επίπεδο.

Θρησκεία και έπιστήμη θά εμπαιναν υπό τον έλεγχο των Σιωνιστών, όχι μόνο οικονομία και πολιτική. Πιό περίπλοκο έδω τό ζήτημα, αλλά ή ύπομονή και ή εύστροφία των Σιωνιστών θά φέρει και πάλι τή νίκη. Και στά δύο επίπεδα έπρεπε νά βρεθούν συνεργάτες και στρατιώτες, πού έκούσια ή ακούσια θά δουλέψουν για νά αλλάξουν τον κόσμο, ξεκινώντας από τήν Εύρώπη.

Έδω έφαρμόστηκε ή παλαιά στρατηγική του *διαίρει και βασίλευε*. Έπρεπε νά διαιρεθούν, νά συγκρουστούν αυτά τά δύο σπουδαία τμήματα της ζωής μας, νά ισοπεδωθούν και μετά νά άνοιξει διάπλατα ό δρόμος για τήν παγκόσμια θρησκεία του Έωσφόρου. Και ή θρησκευτική πίστη πού έπρεπε νά χτυπηθεί ήταν ό Χριστιανισμός, όχι μόνο γιατί κυριαρχούσε στην Εύρώπη, αλλά γιατί πίστευε στον Μεσσία Χριστό. Ό κόσμος έπρεπε νά πάψει

νά πιστεύει ότι ο Χριστός είναι ο Μεσσίας, ο Θεός, ο μοναδικός σωτήρας, για να έρθει στη θέση του ο ψευδοσωτήρας, ο ψευδο-μεσσίας των Σιωνιστών.

Οι άλλες θρησκείες δεν χτυπήθηκαν, γιατί δεν ήταν απειλή στα σχέδια του Σιωνισμού, ήξεραν ότι εύκολα θά μπορούσαν να τις χειραγωγήσουν, όταν θά έρχόταν η ώρα. Η εφαρμογή του σχεδίου ξεκίνησε με τους φιλοσόφους της Γαλλίας, πού ήταν μασόνοι ή συνδέονταν με μασόνους. Αυτοί ξαφνικά (μέσα στον 18ο αιώνα) άρχισαν να δημοσιεύουν κείμενα ενάντια στον Ί. Χριστό, ενάντια στη χριστιανική πίστη, ενάντια στην Έκκλησία, ενάντια στην ίδια την ύπαρξη του Θεού.

Οι περισσότεροι διατύπωσαν τη θεωρία του ντεϊσμού, μέ κύριο εκπρόσωπο τόν μασόνο Βολταίρο. Μέ βάση τόν ντεϊσμό, ο Θεός υπάρχει, αλλά δεν επεμβαίνει στην ανθρώπινη ιστορία, δεν ασχολείται μέ τόν κόσμο. Τόν έφτιαξε καί τόν παράτησε. Όποτε, ούτε ήλθε ποτέ στον κόσμο, λαμβάνοντας ανθρώπινη φύση, ούτε αναστήθηκε, ούτε γίνονται θαύματα, ούτε υπάρχει κάποιο άλλο νόημα στη θρησκεία. Ένας άλλος Γάλλος φιλόσοφος, ο Ντιντερό προχώρησε καί περισσότερο, δήλωσε καί επίσημα ότι δεν υπάρχει Θεός, όποτε μπαίνει δειλά καί τό κίνημα του άθεϊσμού στο παιχνίδι!

Οι Γάλλοι φιλόσοφοι, οί διαφωτιστές, όπως ονομάστηκαν (σχεδόν ίδια ονομασία μέ τούς ιλλουμινάτι!), έριξαν τό νερό στο αυλάκι. Από εκεί καί πέρα, αρχίζει ξαφνικά ο χώρος των διανοουμένων στη δυτική Εύρώπη να άμφισβητεί τη θρησκεία καί την πίστη, να μιλά για όρθολογισμό καί να έννοει ύλισμό. Νά περνά τό μήνυμα ότι υπάρχει μόνο ό,τι γνωρίζουμε μέσω της έπιστημονικής γνώσης, όλα τά άλλα είναι ψέματα. Νά διαμορφώνει μία έπιστημονική κοινότητα άθέων ή ντεϊστών, πού να επιβάλλει δογματικά τις άπόψεις της, λέγοντας: «Αυτή είναι η κρατούσα έπιστημονική αντίληψη, όποιος διαφωνεί άπορρίπτεται, δεν είναι έπιστήμονας, είναι δεισιδαίμων, φαντασιόπληκτος, θρησκόληπτος, άνόητος».

Μέ ἀργά καί σταθερά βήματα ἐπιβάλλεται μία πανεπιστημιακή δικτατορία, πού ὅποιος τολμᾷ νά τήν ἀμφισβητήσει, δέχεται τόνους ἐπιστημονικῆς λάσπης καί χλευασμοῦ. Στό ἐξῆς, ὅποιος ἐπιστήμονας πιστεύει στά θαύματα εἶναι φανατισμένος, σκοτισμένος, ξεπερασμένος. Στόν ἀντίποδα, ἐπιστήμονας πού ἀμφισβητεῖ εἴτε τόν Χριστό, εἴτε τή θρησκεία γενικά εἶναι προοδευτικός, φωτισμένος, ἀνώτερος ἄνθρωπος.

Σέ κάθε τομέα τῆς ἐπιστήμης ἔβρισκαν οἱ Σιωνιστές τόν ἄνθρωπό τους, τόν ἐνίσχυναν, ὥστε τελικά νά μή μείνει Σχολή καί Πανεπιστήμιο, πού νά μή διαβρωθεῖ ἀπό τίς διδασκαλίες καί τά ἐντάλματα τοῦ Σιωνισμοῦ. Κάθε ἐπιστημονικός κλάδος θά ἐπιχειροῦσε νά ἀμφισβητήσει καί κάτι ἀπό ὅσα δίδασκε ὁ Χριστιανισμός. Ἡ ἀποστασία αὐτή τῶν διανοουμένων ἦταν πιό ἐκδηλη στήν ἐπιστήμη τῆς Ἱστορίας.

Γ.3 Ἡ σιωνιστική ιστοριογραφία

Οἱ διαφωτιστές ἄρχισαν νά ξαναγράφουν τήν ἱστορία, κυρίως τῆς Εὐρώπης. Θέλοντας νά ἀποδείξουν ὅτι ὅσο οἱ λαοί ἦταν εἰδωλολάτρες, ἦταν καλά τά πράγματα, ἦταν ὠραῖα ἡ ἀρχαιότητα. Μόλις ἦρθε ὁ Χριστιανισμός, κυρίως μέ τήν ἐπικράτηση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τόν 4ο αἰ. μ.Χ., ὅλα στράβωσαν, ὅλα ἄρχισαν νά καταστρέφονται, ἦρθε ὁ Μεσαίωνας, ἦρθε τό σκοτάδι, ἡ βαρβαρότητα.

Παραδόξως, δέν στράφηκαν, μέ τό ἴδιο μῖσος τουλάχιστον, ἐναντίον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας ἢ τῆς ἀρχαίας Ρώμης, παρόλο πού οἱ Ρωμαῖοι διέλυσαν τήν Ἱερουσαλήμ τό 70 μ.Χ. Οἱ Σιωνιστές τούς συγχώρησαν, διότι μέσω τοῦ Ρωμαίου Πιλάτου σταυρώθηκε ὁ Χριστός καί μετά, γιά τρεῖς αἰῶνες, δίωκαν καί σκότωναν τούς Χριστιανούς. Αὐτές οἱ ἐγκληματικές ἐνέργειες τῶν εἰδωλολατρῶν Ρωμαίων ἔδιναν τόση χαρά στούς Σιωνιστές, μέ

αποτέλεσμα νά άθώωσουν τήν άρχαία Ρώμη γιά τό ότι έσφαζε καί Έβραίους!

Έκει, όμως, πού ξέσπασε ή θύελλα ήταν έναντίον τής χριστιανικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, τής Ρωμανίας, όπως λεγόταν τότε, του Βυζαντίου, όπως αντιεπιστημονικά μās υποχρέωσαν οί Δυτικοευρωπαίοι νά αποκαλούμε τή μεσαιωνική μας αυτοκρατορία. Έκτός από τόν Ί. Χριστό, κανείς δέν δέχτηκε τόση συκοφαντία, όσο τό Βυζάντιο.

Οί Σιωνιστές έστησαν βιομηχανίες λάσπης καί δυσφήμισης του Βυζαντίου σχεδόν σέ κάθε μεριά τής δυτικής Ευρώπης. Αφού μās άφαίρεσαν τό δικαίωμα νά όνομαζόμαστε Ρωμαίοι (Ρωμιοί), παρόλο πού τό ρωμαϊκό κράτος νόμιμα πέρασε στά χέρια μας καί τό κρατήσαμε λαμπρό καί ισχυρό γιά χίλια χρόνια, έπειτα μās όνόμασαν βυζαντινούς καί μās έστειλαν στό πύρ τό έξώτερον τής ιστοριογραφίας. Ο Γάλλος Βολταίρος, ό Άγγλος Γκίμπων (Gibbon) καί τόσοι άλλοι άπατεώνες καί πανουόργοι ιστορικοί παρουσίασαν τή μεσαιωνική μας ιστορία σάν μία περίοδο έλεεινή καί όπισθοδρομική, μιά έποχή σκότους, καί τούς ανθρώπους του Βυζαντίου σάν τέρατα.

Είναι φανερό ότι μέ τήν πέννα αυτών των ανθρώπων έβγαλαν τό άχτι τους οί Σιωνιστές, έναντίον του έλληνορθόδοξου πολιτισμού. Πάντα, βέβαια, οί Δυτικοί μās ζήλευαν, γιατί ένιωθαν ότι ή δική τους ιστορική πορεία δέν είχε τή λάμψη των Έλλήνων, αλλά από τόν 18ο αιώνα καί έπειτα ή κατάσταση ήταν πιά εκτός έλέγχου, αφού τό δόγμα του Σιωνισμού όριζε: «Ό,τι έκαναν οί ειδωλολάτρες ήταν καλό. Ό,τι έκαναν οί Χριστιανοί ήταν κακό».

Μās καταλόγισαν φανατισμό, μισαλλοδοξία, πονηρία, υποκρισία, μās κατηγορήσαν καί γιά πράξεις πού ποτέ δέν κάναμε. Ένώ, αντίθετα, σέ κάθε μή χριστιανική κοινωνία έβλεπαν πρόοδο. Τά έγκλήματα των ειδωλολατρών τά άποσιωπούσαν ή τά δικαιολογούσαν, ένώ, αν έμεις κάναμε τά ίδια έγκλήματα, μās έριχναν τόν λίθο του αναθέματος. Είναι προκλητικά ένοχλητικό,

νά βλέπει κανείς κυρίως στην εξιστόρηση τῶν γεγονότων τοῦ Μεσαίωνα, νά ἀθρώνονται ὅλοι, ἀκόμη καί τό αἰμοσταγές Ἰσλάμ, καί νά καταδικάζονται Χριστός καί Ἕλληνες.

Τόν Μέγα Κωνσταντῖνο, ἕναν ἀπό τούς μεγαλύτερους πολιτικούς καί στρατιωτικούς ἡγέτες τῆς ἱστορίας, ἀκόμη τόν παρουσιάζουν σάν φανατισμένο τύραννο καί σφαγέα. Τόν Ἰουλιανό, πού ἔπασχε ἀπό σχιζοφρένεια ἢ διπολική διαταραχή, πού διέπραξε ἐγκλήματα καί ἀνοησίες μαζί, τόν παρουσιάζουν σάν φωτισμένο καί εὐγενή ἡγεμόνα, γιατί προσπάθησε νά σβήσει τόν Χριστιανισμό. Πῶς νά μὴν τιμήσουν οἱ Σιωνιστές τό ἴνδαλμά τους;

Δυστυχῶς, ἀκόμη καί σήμερα, ἂν τολμήσει νά πεῖ φοιτητής σέ τμῆμα Ἱστορίας ἢ Ἀρχαιολογίας ὅτι ὁ Θεός παρεμβαίνει στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἢ νά παρουσιάσει ἐργασία πού νά ἀπηχεῖ χριστιανική πίστη, κινδυνεύει νά ὑποστεῖ ἐπιστημονικό ἀφορισμό. Σεβόμαστε τήν ἐλευθερία λόγου, ἀρκεῖ νά μὴν τολμήσει κανείς νά διαφωνήσει μέ τά δόγματα τοῦ Σιωνισμοῦ.

Κάπως ἔτσι διαμορφώθηκε τό σχῆμα ἔνδοξη ἀρχαιότητα, σκοτεινός Μεσαίωνας καί λαμπρός Διαφωτισμός. Οἱ φιλόσοφοι τοῦ Διαφωτισμοῦ ἐξυμνήθηκαν ἢ καί ἀποθεώθηκαν ἀπό ὅλες τίς ἐπόμενες γενιές διανοουμένων. Ἀκόμη προσπαθοῦν νά μᾶς πείσουν ὅτι ὅλοι οἱ χριστιανοί διανοούμενοι ἦταν κατώτεροι, ὅτι ἡ Εὐρώπη ζοῦσε σέ σκοτάδι, ἀλλά μόλις ἐφανίστηκαν αὐτοί οἱ ὑπέροχοι ἄνθρωποι τοῦ Διαφωτισμοῦ, ὅλα ἄλλαξαν πρὸς τό καλύτερο.

Κανείς δέν ἀμφισβητεῖ ὅτι ὁ γαλλικός Διαφωτισμός διατύπωσε καί σωστές θεωρίες, πού ἐπέφεραν πρόοδο σέ κάποια ζητήματα. Ἀλλά αὐτό ἔγινε, ἐπειδὴ ὅλοι τους (Μοντεσκιέ, Ρουσό, Βολταῖρος καί ἄλλοι) χρησιμοποίησαν προτάσεις πού εἶχαν διατυπώσει οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι. Ἀλλά ἀπέφευγαν νά φανερώσουν τήν πηγή, ὅταν δημοσίευαν τίς πραγματείες τους, γιά νά νομίζει ὁ κόσμος ὅτι ἦταν δική τους ἔμπνευση, ἔκαναν λογοκλοπὴ δηλαδή!

Γ.4 Ἡ πανουργία τῆς ἐπιστήμης

Στὴν ἀμφισβήτηση τῆς θρησκείας ἀπὸ τὴν ἐπιστῆμην οἱ Σιωνιστές μέσα στὸν 19ο αἰῶνα βρῆκαν ἕναν ἀναπάντεχο σύμμαχο, τὸν Δαρβίνο, μὲ τὴ γνωστὴ θεωρία γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν εἰδῶν. Ὁ Δαρβίνος δὲν ἦταν ἄθεος, διατύπωσε μία θεωρία πού ἔδωσε ὠθησὴ στὴ Βιολογία, ἀλλὰ εἶχε καὶ σημαντικὰ λάθη. Σύντομα ἄρχισε νὰ διαδίδεται ταχύτατα ἡ θεωρία ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἀπὸ τὸν πίθηκο καὶ μέχρι σήμερα κυκλοφορεῖ τὸ γνωστὸ σκίτσο, πού δείχνει σέ ὀριζόντια γραμμὴ τὴ δῆθεν ἐξέλιξη ἑνὸς σκυφτοῦ πιθήκου σέ ἕναν ὄρθιο πιθηκάνθρωπο καὶ μετὰ σέ ἄνθρωπο, ἕνα σκίτσο πού ἀκόμη καὶ οἱ ἐξελικτικοὶ βιολόγοι θεωροῦν ἐσφαλμένο καὶ ἐξηγοῦν ὅτι δὲν ἰσχύει κατὰ γράμμα ἢ φράση ὁ ἄνθρωπος προῆλθε ἀπὸ τὸν πίθηκο.

Παρόλα αὐτὰ, τὸ ἐργαλεῖο βρισκόταν ἤδη στὰ χέρια τῶν Σιωνιστῶν, πού τὸ μετέτρεψαν σέ πυροβόλο. Ἦρθε ἡ ὑπέροχη (γιὰ αὐτούς) στιγμή γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ θεμελίωση καὶ τεκμηρίωση τῆς ἄποψης ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πλάσμα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κάποιων πιθήκων, ὅτι ὅσα μᾶς δίδασκε ἡ Ἁγία Γραφή ἦταν ψέματα, ὅποτε δὲν ὑπάρχει Θεός. Ἡ καὶ ἂν ὑπάρχει, δὲν εἶναι ὅπως μᾶς τὸν διδάσκει ὁ Χριστιανισμός.

Ὁ δαρβινισμός ἦταν μία θεωρία πού ὑποστηρίχθηκε μὲ κάθε τρόπο, μὲ πάθος ἀπὸ τὸν Σιωνισμό. Δὲν τοὺς ἐνδιέφερε ὅτι ἦταν ψέμα, τοὺς ἐνδιέφερε νὰ πείσουν τοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὁ δημιουργὸς τους ἦταν ὀτιδήποτε ἄλλο, ἐκτός ἀπὸ τὸν Θεὸ τῶν Χριστιανῶν. Μπήκαν στὴ μάχη κάθε εἶδους ἐπιστήμονες-μισθοφόροι, στρατευμένοι στὴν ὑπηρεσία τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, γιὰ νὰ ἀποδείξουν ἐπιστημονικὰ μιὰ πλάνη. Οἱ ἴδιοι οἱ Σιωνιστές θὰ καυχηθοῦν ἀργότερα γιὰ τὸ πόσο ἐπιτυχημένα χειρίστηκαν τὸν δαρβινισμό καὶ τίς ὑπόλοιπες θεωρίες τους:

«Ἡ διανοοῦμενη τάξη τῶν Χριστιανῶν θὰ καυχίεται γιὰ τίς γνώσεις της καί, χωρὶς νὰ τίς ἐξετάζει λογικά, θὰ ἐνεργοποιεῖ

ὄλα τὰ διατάγματα τῆς ἐπιστήμης, τὰ ὁποῖα θά συγκεντρώνουν οἱ πράκτορές μας, γιά νά ὀδηγοῦν τὰ πνεύματα τῶν Χριστιανῶν στήν κατεύθυνση πού μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα. Μή νομίζετε ὅτι αὐτές οἱ διαβεβαιώσεις μας εἶναι ἀβάσιμες. Παρατηρήστε τίς ἐπιτυχίες, τίς ὁποῖες μπορέσαμε νά δημιουργήσουμε στόν δαρβινισμό, στόν μαρξισμό, στόν νιτσεισμό.» (Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών).

Εἶναι φοβερό πόσες ψυχές κλονίστηκαν καί σκανδαλίστηκαν μέ τόν δαρβινισμό. Νά φαίνεται ὅτι σύσσωμη ἡ ἐπιστημονική κοινότητα, μέ τό ἀκλόνητο κύρος, μέ τήν ἀπόλυτη αὐθεντία, ἀποδεικνύει ὀριστικά ὅτι τόσους αἰῶνες πιστεύαμε σέ ψέματα. Τό μήνυμα πέρασε. Ἐντάξει, καλός ἦταν ὁ Χριστός, ἀλλά δέν ἦταν Θεός, ἕνας ἄνθρωπος ἦταν. Δέν ἦταν ὁ δημιουργός μας, κάποια μαϊμού μᾶς ἔπλασε.

Ὁ Σιωνισμός, μέσω τῶν ἐπιστημόνων-ὀργάνων του, πέτυχε μία πνευματική ἐξέγερση ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἄν δέν γνωρίζει κανείς ποιός κρυβόταν πίσω ἀπό τίς κουρτίνες, πραγματικά βλέπει μία ἀκατανόητη εἰκόνα. Μέχρι καί τόν 17ο αἰῶνα, οἱ μεγάλοι διανοούμενοι τῆς Εὐρώπης δέν ἐπιχείρησαν νά ἀμφισβητήσουν τόν Χριστιανισμό, τό φαινόμενο τῆς θρησκείας, τήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ. Δέν ἦταν ἄθεοι, δέν ἦταν ἀντίχριστοι.

Τί τούς ἔπιασε ἀπό τό 1700 καί ἔπειτα; Ἦρθε ἡ φώτιση, ἀνέβηκε ὁ δείκτης νοημοσύνης, ἀνοιξαν τὰ μάτια τους καί ξαφνικά διαπίστωσαν ὅτι ὁ Θεός δέν ἐπεμβαίνει στήν ἱστορία, ὅτι θαύματα δέν γίνονται, ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς ἔλεγε ψέματα, ὅτι ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε καί, ἀφοῦ πέρασε ἡ ἀρχική πλύση ἐγκεφάλου, τελικά οἱ σοφοί τοῦ 19ου αἰῶνα μᾶς ἐνημέρωσαν ὅτι δέν ὑπάρχει οὔτε Θεός, οὔτε ψυχή, οὔτε πνευματικός κόσμος, ἀλλά μόνο ὕλικός.

Γιατί οἱ διάφορες προσωπικότητες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, πρὶν ἀπό τό 1700, δέν ἦταν ἄθεοι; Ἦταν κατώτεροι νοητικά ἀπό τόν Νίτσε καί τόν Μάρξ; Ὁχι, ἀπλά δέν ἦταν μισθοφόροι τοῦ σιωνιστικοῦ ἐπιτελείου! Ἦταν ἐλεύθερα σκεπτόμενοι ἄνθρωποι, ἐνῶ

οί Διαφωτιστές και οί ύλιστές φιλόσοφοι ἦταν πράκτορες μέ ειδική ἀποστολή.

Ἐπιπλέον, ἂν συγκρίνουμε τούς Διαφωτιστές και τούς ύλιστές μέ τίς ὑπέροχες διάνοιες πού γέννησε ἡ ἑλληνική παιδεία και διάνοηση, θά διαπιστώσουμε ὅτι χάσμα μέγα χωρίζει τούς Ἑλληνες σοφούς ἀπό τούς ψευδοσοφούς τοῦ Σιωνισμοῦ. Ποιόν νά πρωτοαναφέρουμε, ἀπό τόν Πυθαγόρα και τόν Θαλή μέχρι τόν Ἐρατοσθένη, τόν Ἀρίσταρχο και τόν Ἀρχιμήδη, τούς μεγάλους ἐπιστήμονες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού παρέλαβαν τίς ἐπιστήμες σέ νηπιακά στάδια και τίς γαλούχησαν, μέχρι νά φτάσουν στήν ὠριμότητα. Καί περιττό νά ποῦμε ὅτι ὁ περίφημος ὀρθολογισμός, γιά τόν ὁποῖο καυχίεται ἡ νεότερη Εὐρώπη, καθιερώθηκε ἀπό τόν Ἀριστοτέλη τόν 4ο αἰ. π.Χ. και ὄχι ἀπό τούς μασόνους τόν 18ο αἰ. μ.Χ.

Τό μεγαλεῖο τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, γνώσης και σοφίας, διατηρήθηκε στήν πορεία τοῦ χρόνου ἀπό τούς Μεγάλους Πατέρες τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, τόν Μέγα Βασίλειο, τόν Ἅγιο Γρηγόριο, τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, τόν Μέγα Φώτιο, τόν Ἅγιο Μιχαήλ Ἀθηνῶν (Χωνιάτη), τόν Ἅγιο Εὐστάθιο Θεσσαλονίκης, και πολλούς ἄλλους λαϊκούς, ἀπό τόν Ἰωάννη Στοβαῖο ὡς τόν Λαόνικο Χαλκοκονδύλη, πού συνδύασαν ὀρθόδοξη πίστη και ἑλληνική σοφία.

Κανένας ἀπό αὐτούς ὅμως δέν ἀνέβηκε στό βᾶθρο τοῦ πνευματικοῦ πρωταθλητῆ, γιατί οἱ ἀγωνοθέτες ἦταν Σιωνιστές. Καί ἔδωσαν τά μέταλλια στόν Βολταῖρο, στόν Μάρξ, στόν Δαρβίνο, στόν Νίτσε, οἱ ὁποῖοι ἀποθεώθηκαν, ἔγιναν οἱ μεγάλοι ἅγιοι τοῦ Σιωνισμοῦ, οἱ προφήτες, οἱ μεσσίες τῆς ἐπιστήμης. Γι' αὐτό και κάθε κουβέντα τους εἶναι ἱερή, εἶναι δόγμα, εἶναι αὐθεντία. Ἐχουν τό θεϊκό ἀλάθητο, συνεπῶς μήν τολμήσει κανεῖς νά τούς ἀμφισβητήσει! Καλά ἔλεγε ὁ Πλάτωνας ὅτι ἐπιστήμη χωρίς ἀρετή εἶναι πανουργία, ὄχι σοφία: «πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται» (Μενέξενος, 247α).

Γ.5 Πολιτική εξέπλωση

Ο χώρος της επιστήμης αλώθηκε, δηλητηριάστηκε. Δέν άρκοῦσε αυτό, ὅμως, ἔπρεπε τό δηλητήριο νά εξαπλωθεῖ καί σέ εὐρύτερα τμήματα, πέρα ἀπό τούς λογίους, στίς λαϊκές μάζες, τίς φτωχές, τίς ἀγράμματες, τίς ἐξαθλιωμένες ἀπό τήν καταπίεση τῆς ἄρχουσας τάξης. Στούς λεγόμενους προλετάριους. Ἀλλά μέ μέτρο, μέ βάση τό σχέδιο καί τά συμφέροντα τοῦ Ρότσιλτ. Πατί προλετάριοι ὑπῆρχαν παντοῦ, ἰδίως στήν Ἀγγλία τῆς βιομηχανικῆς ἐπανάστασης, ὅπου μεταχειρίζονταν ἀκόμη καί τά μικρά παιδιά σάν ζῶα, σέ ὄρυχεῖα, σέ ἐργοστάσια. Ἀλλά ἡ φλόγα τῆς ἐξέγερσης τοῦ προλεταριάτου δέν ἐπρόκειτο νά περάσει τόν Ρήνο ἢ τόν Ἄτλαντικό. Φύσηξε ὁ ἄνεμος τοῦ Σιωνισμοῦ καί ἔφυγε ἡ πυρκαγιά νά κάψει τή Ρωσία, ὅπως θά δοῦμε παρακάτω.

Γιά κάθε χώρα, οἱ Σιωνιστές εἶχαν ἐκπονήσει συγκεκριμένο σχέδιο ἐλέγχου ἢ καί διάλυσης. Γι' αὐτό βλέπουμε ὅτι στή Μεγάλη Βρεταννία ἐπιβλήθηκαν μόνο μέσω τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος. Στή Γαλλία καί στή Ρωσία, ἀντιθέτως, εἶχαν ἄλλο σχέδιο δράσης. Ἦθελαν αἱματοχυσίες καί ἐκρίζωση τοῦ Χριστιανισμοῦ, στή Γαλλία τοῦ ψεύτικου Χριστιανισμοῦ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας καί στή Ρωσία, τοῦ ἀληθινοῦ, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, ψεύτικος Χριστιανισμός ὑπῆρχε καί στίς χώρες τῆς Εὐρώπης πού ὑπῆρχαν Προτεστάντικες ἐκκλησίες, ἀλλά αὐτούς ἀποφάσισαν νά τούς χρησιμοποιήσουν, χωρίς νά τούς σφάζουν!

Στή Γαλλία ἐπέλεξαν νά στήσουν τόν Διαφωτισμό, γιά νά προετοιμάσουν καί ἰδεολογικά τήν προσχεδιασμένη Γαλλική ἐπανάσταση, τά νήματα τῆς ὁποίας κινεῖ ἀοράτως ἡ οἰκογένεια Ρότσιλτ. Τό χάος ξεσπᾶ τό 1789. Πρωτοπαλλίκαρα αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα γιά ἐλευθερία, ἰσότητα καί ἀδελφότητα (ἕνα μασονικό σύνθημα γιά τούς ἀδελφούς τῶν τεκτονικῶν στοῶν) ἦταν οἱ Ἰακωβῖνοι, μέσα στούς ὁποίους εἶχαν διεισδύσει πολλοί μασόνοι, γιά νά προωθήσουν τίς σιωνιστικές βλέψεις.

Υποτίθεται αυτή ή επανάσταση έγινε για να ανατραπεί ή κοινωνική, πολιτική και οικονομική άδικία και ανισότητα που μάστιζε τη Γαλλία. Μόλις, όμως, επικράτησε τό επαναστατικό καθεστώς, ο Ροβεσπιέρος με τους Ίακωβίνους του, ξέσπασε μία μανιακή καταδίωξη λαού και Χριστιανισμού, ή περίοδος της Τρομοκρατίας. Γκιλοτίνα στό Παρίσι, γενοκτονία στην έπαρχία της Βανδέας, κατάργηση χριστιανικής πίστης και ήμερολογίου, και έπιβολή της λατρείας του Ύπέρτατου Όντος, μαζί με αρκετά παγανιστικά στοιχεία (άντιγραφή της μασονικής θρησκευτικής θεωρίας, που έπέβαλε ο καμπαλισμός).

Τό αιμοδιψές και αντίχριστο καθεστώς της «επανάστασης» εκτελούσε πιστά τις έντολές του Σιωνισμού, μέχρι που βρέθηκε κάποιος ήγέτης, που άνέτρεψε τά δεδομένα, χάλασε τό σχέδιο, ο Ναπολέον Βοναπάρτης, τον όποιο δέν κατάφεραν να έλέγξουν οί Σιωνιστές, δέν ήταν ο άνθρωπος τους! Οί Ρότσιλτ τότε χρησιμοποίησαν και πάλι τό διαίρει και βασίλευε. Χρηματοδότησαν τον Βοναπάρτη, αλλά χρηματοδότησαν και τον αντίπαλο Άγγλο στρατηγό Wellington!

Τήν ίδια περίπου εποχή, ή οικονομική κυριαρχία των Ρότσιλτ επεκτείνεται και στή Μεγάλη Βρεταννία, όπου τό 1810 ο ισχυρότερος τραπεζίτης της Άγγλίας είναι ο Nathan Mayer Rothschild. Η κυβέρνηση της Βρεταννίας μέσα σε λίγα χρόνια έγινε ύποχείριο των Ρότσιλτ, οί όποιοι μέσω του τραπεζικού συστήματος επιβάλλουν τις αποφάσεις τους στους Άγγλους κυβερνήτες. Τήν ίδια τύχη είχε και ή Αυστρία, ή όποία έλέγχεται αντίστοιχα από τήν τράπεζα του Salomon Mayer Rothschild!

Λίγο διαφορετική ήταν αρχικά ή πορεία του νεοσύστατου κράτους των Ηνωμένων Πολιτειών Άμερικης. Έπικεφαλής της άμερικανικής επανάστασης, τό 1776, ήταν ο μασόνος Ουάσινγκτον (George Washington). Πρώτο μέλημα των Ρότσιλτ ήταν να ιδρύσουν και στην Άμερική μία τράπεζα, που να έλέγχει τις εκεί κυβερνήσεις. Αυτό έγινε τό 1791, με τον άπεσταλμένο τους

στις ΗΠΑ Alexander Hamilton. Δέν ήταν, όμως, όλοι οι Πρόεδροι τών ΗΠΑ πρόθυμοι νά ύποταγοϋν. Κάποιοι αντιστάθηκαν στους τραπεζίτες εισβολείς, όπως ό Thomas Jefferson (1826), ό Andrew Jackson (1837) καί άργότερα ό Abraham Lincoln (1865).

Οί Ρότσιλτ, έστω καί άν δυσκολεύτηκαν νά ύποτάξουν οικονομικά τίς ΗΠΑ, τελικά τό 1913 πέτυχαν τόν σκοπό τους. Ίδρυσαν τήν Federal Reserve Bank, ή όποία έκδίδει πλέον τό άμερικανικό νόμισμα, καί όχι ή άμερικανική κυβέρνηση. Αυτό ήταν καί τό τέλος τής οικονομικής έλευθερίας τών ΗΠΑ, οι όποιες πλέον γίνονται, όπως καί οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, ύποχείρια τών Ρότσιλτ καί του Σιωνισμού. Ο τελευταίος Άμερικανός πρόεδρος, πού έπιχείρησε νά ανατρέψει αυτήν τήν ύποδούλωση, μέ τό νά αφαιρέσει τό δικαίωμα τών Σιωνιστών τραπεζιτών νά έκδίδουν καί νά κυκλοφοροϋν τό δολλάριο, έξοντώθηκε, όπως κάθε άλλος αντίπαλος του ταλμουδικού όνειρου. Ήταν ό γνωστός Κέννεντυ (John Kennedy) τό 1963!

Η οικονομική έξάπλωση τών Ρότσιλτ, μαζί μέ τά σχέδια του Σιωνισμού, σύντομα πέρασε καί στη Μεσόγειο Θάλασσα. Από τό 1823 καί έπειτα, οι Ρότσιλτ αναλαμβάνουν τίς χρηματο-οικονομικές πράξεις του Βατικανού καί τής Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Ο Πάπας, όπως στο παρελθόν, τόν 9ο αιώνα, είχε γίνει ύποχείριο τών Φράγκων βασιλιάδων, τώρα ύποδουλώνεται στον αυτοκράτορα Ρότσιλτ. Άλίμονο στον Πάπα πού θά τολμήσει από έδω καί πέρα νά διαφωνήσει μέ τίς διαταγές του Σιωνισμού!

Γ.6 Μετά τήν τουρκοκρατία, σιωνοκρατία στην Έλλάδα

Ε πόμενος στόχος ή Έλλάδα. Έδω τά πράγματα είναι αλλιώς, καθώς οι Έλληνες δέν είναι άπλά ένας λαός πού πρέπει νά ύποταγει, σαν τους άλλους. Είναι ό κορυφαίος αντίπαλος, έδω

καί αἰῶνες. Ἡ δράση τῶν Ἑβραίων στόν τουρκοκρατούμενο ἑλληνικό χῶρο περιγράφεται μέ τά πιό μελανά χρώματα ἀπό τόν μεγάλο Ἔθνο-ἱερομάρτυρα Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, πού ἐξοντώθηκε ἀπό τούς Ἑβραίους τό 1779, μέ ἐκτελεστές τούς Τούρκους.

Ἐφόσον ἡ ἑλληνική αὐτοκρατορία εἶχε διαλυθεῖ ὀριστικά τό 1453, οἱ Ἕλληνες ἦταν ἕνας ἀνίσχυρος ἀντίπαλος γιά τόν Σιωνισμό. Ἡ μόνη ἀπειλή ἦταν ἡ πίστη τῶν Ἑλλήνων, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, ἡ ὁποία ὁμως ἦταν καί αὐτή κάτω ἀπό τήν τυραννία τοῦ Τούρκου Σουλτάνου.

Ἡ ἐπανάσταση τῶν Ἑλλήνων τό 1821 ἦταν τρομακτικός κίνδυνος γιά τό σιωνιστικό ὄνειρο. Δέν ἔπρεπε ξανά νά ἐπικρατήσῃ μία ἑλληνορθόδοξη αὐτοκρατορία, ὅπως ἔγινε στό παρελθόν μέ τή Ρωμανία, τό Βυζάντιο. Ἡ δέν ἔπρεπε νά δημιουργηθεῖ ἑλληνικό κράτος, μέ τό νά πνιγεῖ ἡ ἐπανάσταση καί νά παραμείνουν οἱ Ἕλληνες σκλάβοι τῶν Τούρκων, ἢ τουλάχιστον νά δημιουργηθεῖ ἕνα κράτος - μαριονέτα, ὅπου ἑλληνική παιδεία καί ὀρθόδοξη πίστη θά εἶναι ὑπό διαρκή διωγμό.

Τά σφάλματα, ὁμως, *ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων*, ἦταν τραγικά. Τό 1824 καταφύγαμε στούς Ἄγγλους νά ζητήσουμε δάνειο, γιά νά ἐνισχύσουμε τόν ἀγῶνα τῆς ἐπανάστασης. Τό γεγονός αὐτό δέν ἦταν τυχαῖο. Μεθοδεύτηκε ἀπό τό λεγόμενο ἀγγλόφιλο κόμμα πού ἐμφανίστηκε στήν ἐπαναστατική Ἑλλάδα, τά μέλη τοῦ ὁποίου ἦταν ἔμμισθοι πράκτορες τῶν Ἄγγλων καί ὄχι Ἕλληνες πατριῶτες. Πίσω ὁμως ἀπό τό τραπεζικό σύστημα στή Βρετανία βρισκόταν ἤδη ὁ Ρότσιλτ, ὁ ὁποῖος βρῆκε τή χρυσή εὐκαιρία νά χορηγήσῃ καταστροφικά τοκογλυφικά δάνεια στούς Ἕλληνες, ὅπως ἔκανε καί σέ κάθε ἄλλο κράτος.

Ὅπωςδῆποτε, ἡ κορύφωση τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος ἦταν ἡ δολοφονία τοῦ Κυβερνήτη τοῦ νεοσύστατου ἑλληνικοῦ κράτους, Ἰωάννη Καποδίστρια. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀναγνωρίστηκε τόν Φεβρουάριο τοῦ 1830, ὁμως ὁ κυβερνήτης του, ὁ

Καποδίστριας, μέ τήν ἑλληνορθόδοξη συνείδηση καί δράση, δέν ἦταν ἀποδεκτός ἀπό τή σιωνιστική αὐτοκρατορία. Ἐπρεπε νά ἐπιλεγεῖ κάποιος ἄλλος, πού θά ὑπηρετοῦσε πιστά τά σχέδια τῶν Σιωνιστῶν γιά τήν Ἑλλάδα, κάτι πού δέν θά ἔκανε ὁ Καποδίστριας.

Κάπως ἔτσι, μέ τίς συνήθεις ἀόρατες ραδιουργίες, ἔξοντῶνεται καί ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνας Ἰωάννης Καποδίστριας, στίς 27/9/1831, καί στή θέση του τοποθετεῖται ὁ Ρωμαιοκαθολικός Βαυαρὸς Ὁθων (Otto Friedrich Ludwig von Wittelsbach), γιά νά παίξει τὸ ρόλο τῆς φιγούρας τοῦ βασιλιά, στό θέατρο σκιῶν πού ἔστηναν πλέον οἱ Ρότσιλτ στήν ταλαίπωρη Ἑλλάδα.

Τὸ 1834 συστήνεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΦΕΚ 101/25.01.1836 ἀποκτᾶ τὸ ἀποκλειστικὸ προνόμιο νά ἐκδίδει τὸ χρῆμα στήν Ἑλλάδα (καί ὄχι ἡ ἐκάστοτε ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀκριβῶς ὅπως στίς ΗΠΑ μέ τήν Federal Reserve Bank), κάτι πού ἀνανεώνεται μέ ΦΕΚ τὸ 1841. Κάτοχοι τοῦ 55% τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς μας Τράπεζας, κατὰ συνέπεια ὁ ἰδιοκτήτης της, ἦταν (ποιοὶ ἄλλοι;) οἱ τραπεζίτες Ρότσιλτ...

Μέ ἀπλά λόγια, τὸ ἑλληνικὸ κράτος τὸ 1841 χάνει ὀριστικὰ τήν οἰκονομικὴ του ἐλευθερία, γίνεται ἓνα ὑποκατάστημα τῆς πανίσχυρης ἐταιρείας τῶν Ρότσιλτ. Καί οἱ διάφοροι ἡγέτες τῆς Ἑλλάδας δέν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρά ὑπάλληλοι τῆς ἐταιρείας Ρότσιλτ. Ἀντίστοιχα, ἐπέβαλαν πραξικοπηματικά τὴ δημιουργία τῆς αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού διοικητικὰ ἀντιμετωπιζόταν σάν κρατικὴ ὑπηρεσία, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν Ρωμαιοκαθολικὸ Ὁθωνα! Ἡ ἀόρατη αὐτοκρατορία εἶχε κατακτήσει ἄλλη μιά χώρα, τήν πλέον ἐπικίνδυνη γιά τὰ μελλοντικά της σχέδια.

Στά μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα τίθεται σέ ἐφαρμογὴ καί τὸ σχέδιο κατάκτησης τῆς Ρωσίας, στήν ὁποία οἱ Ρότσιλτ δέν μπόρεσαν ποτέ νά ἰδρῦσουν μίαν κεντρικὴν τράπεζαν, γιά νά ἐπιβληθοῦν στὸν Τσάρο καί τὴ Ρωσικὴ αὐτοκρατορία, πού ἦταν καί Ὁρθόδοξη (ἄκρως ἐνοχλητικὸ γιά κάθε Σιωνιστῆ). Φρόντισαν, βέβαια, νά μὴν μπορέσει ποτέ νά ἐπεκταθεῖ στὰ Βαλκάνια, στὴ Μικρὰ Ἀσία

καί πάνω από όλα στην Παλαιστίνη, όπου θά ιδρυόταν μελλοντικά τό σιωνιστικό κράτος, μεταξύ Εϋφράτη καί Νείλου.

Γιατί ποτέ δέν μπόρεσαν οί ὀρθόδοξοι βαλκανικοί λαοί νά συνεννοηθοῦν μεταξύ τους, γιά νά διαλύσουν ἀπό κοινοῦ τήν Ὄθωμανική αὐτοκρατορία, μέ τή βοήθεια τῆς Ρωσίας; Γιατί Βρεταννοί καί Γάλλοι ἀγωνίζονταν μέ λύσσα νά στηρίξουν τούς Τούρκους, ἐνάντια στούς Ρώσους τόν 19ο αἰῶνα, ἀλλά ξαφνικά στούς δύο παγκόσμιους πολέμους συμμαχῆσαν μέ τούς Ρώσους; Ἐρωτήματα πού μόνο ἡ γνώση τῆς δράσης τοῦ Σιωνισμοῦ μπορεῖ νά ἀπαντήσῃ.

Τό δράμα, ὄχι μόνο τῶν Ἑλλήνων, ἀλλά καί τῶν ὑπόλοιπων ὀρθόδοξων βαλκανικῶν λαῶν ἐπιτάθηκε ἀπό τή δόλια δράση τῶν Σιωνιστῶν. Ἀντιλήφθηκαν ἔγκαιρα τόν φοβερό κίνδυνο πού θά προέκυπτε, ἂν Ἑλληνες, Ἀλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι καί Ρουμάνοι συνεργάζονταν, ὥστε νά συντρίψουν τήν Ὄθωμανική αὐτοκρατορία καί νά ἐπανασυστήσουν τήν ἔνδοξη Ρωμανία τοῦ παρελθόντος.

Τελικά, μέ τίς κατάλληλες ἐνέργειες, οί Σιωνιστές κατάφεραν νά σπεύρουν τό ζιζάνιο τοῦ ἔθνικισμοῦ στά Βαλκάνια, νά μισήσῃ ὁ ἕνας ὀρθόδοξος λαός τόν ἄλλο καί νά δημιουργηθοῦν τά σύγχρονα βαλκανικά κράτη, μέ τελευταῖο τό τραγελαφικό κράτος τῶν Σκοπίων, τά ὁποῖα πνίγονται μέχρι σήμερα στό δηλητήριο τοῦ στείρου ἔθνικισμοῦ καί μάχονται μεταξύ τους, ἀντί νά ὁμονοοῦν καί νά συνεργάζονται σάν ἀδέλφια.

Γ.7 Ὁ πεφωτισμένος κομμουνισμός

Οί πεφωτισμένοι ὀπαδοί τοῦ Βάισχαουπτ, τοῦ Τάγματος τῶν Ἰλλουμινάτι, ἀπό τή Γερμανία ἐξαπλώθηκαν μυστικά καί σέ ἄλλες εὐρωπαϊκές χῶρες. Στή Γαλλία συνδέθηκαν, πάντα σέ συνεργασία μέ τούς μασόνους, μέ τούς Ἰακωβίνους, ἐνῶ στήν Ἀγγλία ἱδρυσαν τήν Ἐνωσῆ ἢ Σύνδεσμο τῶν Δικαίων (League of

Just, Bund der Gerechten). Η Ένωση αυτή επρόκειτο να συνδεθεί με δύο πρόσωπα που επηρέασαν βαθύτατα τη νεότερη ιστορία, τον Μάρξ και τον Ένγκελς, οι όποιοι είχαν ιδρύσει τό 1846 στις Βρυξέλες την Κομμουνιστική Επιτροπή (Communist Corresponding Committee).

Ο Μάρξ (Karl Marx) και ο Ένγκελς (Friedrich Engels) ένωσαν τις δυνάμεις τους με τους Δικαίους του Λονδίνου τό 1847, δημιουργώντας την Κομμουνιστική Ένωση (Communist League), ενώ τό 1848 δημοσίευσαν τό περίφημο Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Μέσα σε λίγα χρόνια, ο κομμουνισμός εξελίσσεται τόσο σαν θεωρητικό-φιλοσοφικό κίνημα, όσο και σαν πολιτική-κοινωνική δράση.

Καθώς μιλούσε για υπέροχα ιδανικά και έλπίδες, τη λύτρωση των φτωχών (προλετάριοι) από την καταπίεση, την κατάργηση της οικονομικής ανισότητας, την επικράτηση της δικαιοσύνης στην κοινωνία (ιδέες σχεδόν αυτούσιες μέσα από την Καινή Διαθήκη), έπόμενο ήταν να αγγίξει τις καρδιές πολλών ανθρώπων, και μάλιστα ανθρώπων με ιδανικά και με αγωνιστική διάθεση. Ποιό να ήξεραν, βέβαια, αυτοί οι άνθρωποι που έγιναν κομμουνιστές, ότι από πίσω κρυβόταν ο σύντροφος Ρότσιλτ!

Οι εργάτες της Ευρώπης, με την όρμη του νεοφανούς κομμουνιστικού κινήματος, οργανώθηκαν και τό 1864 αποφάσισαν **την ίδρυση της Διεθνούς Ένωσης Εργατών, της Πρώτης (Α΄) Διεθνούς**, για να συσπειρώσουν τις δυνάμεις του παγκόσμιου προλεταριάτου. Εκεί βρέθηκαν διάφορες προσωπικότητες, με σοσιαλιστικά όραματα, αλλά δέν είχαν όλοι τις ίδιες γνώμες. Η Αριστερά ήταν πλέον μία δυναμική πραγματικότητα, αλλά ποιά πορεία θά ακολουθοῦσε στην πράξη;

Θά εφαρμοζόταν ή επανάσταση του προλεταριάτου, όπως ήθελε ο Μάρξ; Θά επικρατούσε ή ιδέα του άναρχο-κολλεκτιβισμού του Ρώσου επαναστάτη Μπακούνιν; Ή θά νικοῦσε ο μπουτουαλισμός του Γάλλου ελευθεροτέκτονα Προυντόν; Τελικά, τά

πράγματα εξελίχθηκαν σέ έναν ιδεολογικό εμφύλιο πόλεμο, ανάμεσα στήν παράταξη του Μάρξ καί τήν παράταξη του Μπακούνιν.

Ὁ Μπακούνιν ἦταν εὐλικρινής μαχητής καί συνεπής στίς ἀποψεις του. Ὅ,τι πίστευε, τό ἔλεγε καί τό ἔκανε πράξη. Ὁ Μάρξ, ὅμως, ἦταν ἰδιάζουσα περίπτωση. Ἦταν Ἀσκεναζί Ἑβραῖος τῆς Γερμανίας, ἀπό οἰκογένεια Ἑβραίων πού παρίσταναν ἐξωτερικά τούς Προτεστάντες, γιά πολιτικούς κυρίως λόγους. Ἐνῶ τελικά στή ζωή του ἐξωτερικά ταυτίστηκε μέ τήν ἀθεΐα, ἐσωτερικά ἦταν φανατικός καμπαλιστής, θεός του ἦταν ὁ Ἐωσφόρος.

Στά λόγια ἦταν ἓνα ἐξαιρετικά ἰσχυρό ὀρθολογικό πνεῦμα, ἐνῶ μέσα του κυριαρχοῦσε ἡ μυστικο-θρησκευτική ἔμπνευση τῶν ἰλλουμινάντι, ἡ λαχτάρα νά συντριβεῖ ἡ θρησκεία, ἡ πατρίδα καί ἡ οἰκογένεια. Καί πάνω στίς στάχτες καί τά ἐρείπια νά οἰκοδομηθεῖ τό ὄνειρο τῶν καμπαλιστῶν. Σέ αὐτό, βέβαια, ἦταν ἰδιοφυής, καθώς μετέφερε τό σκοτεινό σχέδιο τῶν Σιωνιστῶν γιά τήν ἀπόλυτη, τήν παγκόσμια, τήν αἰώνια αὐτοκρατορία, στίς κοινωνίες καί τή ζωή τῶν Εὐρωπαϊῶν, σέ μορφή πολιτικῆς θρησκείας, μέ τό ἀπαραίτητο καμουφλάζ!

Τό δυστύχημα γιά τούς Εὐρωπαίους goyim (ἔτσι ἀποκαλοῦν οἱ Σιωνιστές τά ἔθνη) εἶναι ὅτι δέν ἀντιλήφθηκαν ποιός καί τί κρυβόταν πίσω ἀπό τόν Μάρξ. Ὁ Μπακούνιν τό κατάλαβε ἔγκαιρα καί δέν δίστασε νά μιλήσει ἔξω ἀπό τά δόντια:

«Ὁ Μάρξ εἶναι Ἑβραῖος καί εἶναι περικυκλωμένος ἀπό ἓνα πλῆθος μικροπρεπῶν, περισσότερο ἢ λιγότερο νοσημόνων, ραδιούργων, εὐκίνητων, κερδοσκόπων Ἑβραίων, τήν ὥρα πού οἱ Ἑβραῖοι βρίσκονται παντοῦ, σάν ἐμπορικοί καί τραπεζικοί παράγοντες, συγγραφεῖς, πολιτικοί, ἀνταποκριτές ἐφημερίδων ὄλων τῶν ἀποχρώσεων. Ἐν συντομίᾳ (οἱ Ἑβραῖοι εἶναι) λογοτεχνικοί μεσάζοντες, τήν ἴδια ὥρα πού εἶναι οἰκονομικοί μεσάζοντες, μέ τό ἓνα πόδι στήν τράπεζα καί τό ἄλλο στό σοσιαλιστικό κίνημα καί μέ τά ὀπίσθιά τους καθισμένα στόν Γερμανικό Τύπο. Αὐτοί ἔχουν γραπώσει τόν ἔλεγχο ὄλων τῶν ἐφημερίδων, καί μπορεῖτε νά φανταστεῖτε τί ἐμετικά ἔντυπα εἶναι τό ἀποτέλεσμά τους.

Τώρα, αυτός ὁλος ὁ Ἑβραϊκός κόσμος, ὁ ὁποῖος συγκροτεῖ μία σέκτα ἐκμετάλλευσης, ἕνα λαό ἀπό βδέλλες, ἕνα ἀδηφάγο παράσιτο, στήν ὁποία εἶναι στενά καί βαθιά συνδεδεμένοι ὁ ἕνας μέ τόν ἄλλον, χωρίς νά λογαριάζουν ὄχι μόνο συνοριακές, ἀλλά ἐπίσης οὔτε καί πολιτικές διαφορές- αὐτός ὁ Ἑβραϊκός κόσμος εἶναι στίς ἡμέρες μας, κατά μεγάλο μέρος, στή διάθεση τοῦ Μάρξ ἢ τοῦ Ρότσιλτ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἀπό τήν μία πλευρά, ἡ οἰκογένεια Ρότσιλτ ἐκτιμᾷ τήν ἀξία τοῦ Μάρξ, καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ Μάρξ αἰσθάνεται μία ἐνστικτώδη συμπάθεια καί τρέφει ἕναν μεγάλο σεβασμό γιά τήν οἰκογένεια Ρότσιλτ. Αὐτό ἴσως φαίνεται περίεργο.

Τί κοινό θά μπορούσε νά ὑπάρχει μεταξύ τοῦ κομμουνισμοῦ καί τῆς ὑψηλῆς διαχείρισης χρημάτων; Ω! Ὁ κομμουνισμός τοῦ Μάρξ ζητᾷ ἕνα ἰσχυρό συγκεντρωτικό κράτος καί ὅπου αὐτό ὑφίσταται, πρέπει ἀναπόφευκτα νά ὑπάρχει μία κεντρική κρατική τράπεζα, καί ὅταν αὐτό ὑφίσταται, ἐκεῖ τό παρασιτικό Ἑβραϊκό Ἔθνος, τό ὁποῖο κερδοσκοπεῖ πάνω στό μόχθο τοῦ λαοῦ, θά βρίσκει πάντοτε τά μέσα γιά τήν ὑπαρξή του.»

Ὅταν ὁ Μάρξ μιλοῦσε ἐναντίον τοῦ καπιταλισμοῦ, στά μέσα τοῦ 19ου αἰώνα, οἱ Ρότσιλτ εἶχαν ἤδη ἰδρύσει τράπεζες σχεδόν παντοῦ στήν Εὐρώπη, ἦταν οἱ πασίγνωστοι τοκογλύφοι καπιταλιστές. Ὡστόσο, ὁ πολυγραφότατος Μάρξ δέν ἔσταξε οὔτε μία σταγόνα μελάνι στά γραπτά του, γιά νά ἐπικρίνει τόν οἶκο Ρότσιλτ, τόν ἰσχυρότερο ἐκπρόσωπο τοῦ ἀδίστακτου καπιταλισμοῦ, πού ἔστιβε τά θύματά του γιά νά πολλαπλασιάσει τήν ἀμύθητη περιουσία του. Ὅσοι γνώριζαν τόν Μάρξ καί δέν ἦταν ἀφελεῖς, καταλάβαιναν ὅτι ὑπῆρχε μία ἔνοχη σχέση μεταξύ Μάρξ καί Ρότσιλτ!

Ἀντίστοιχα, ὁ Μπακούνιν συνέγραψε διάφορες ἐγκυκλίους πρὸς τά μέλη τῆς ὀργάνωσης στήν Ἰσπανία καί τήν Ἰταλία, ὅπου παρουσίαζε τόν ἑαυτό του ὡς θύμα μιᾶς τρομερῆς συνωμοσίας ἀπό Γερμανούς καί Ρώσους Ἑβραίους, πού καθοδηγοῦνταν ἀπό τόν Μάρξ.

Ο Προυντόν, από την πλευρά του, έλεγε: «Οί Rothschild, Cremieux, Marx, Fould, είναι κακοί, χολερικοί, πικροί άνθρωποι, πού μᾶς μισοῦν» καί θεωροῦσε πώς γιά τά οικονομικά προβλήματα υπεύθυνος ἦταν ὁ καπιταλισμός καί εἰδικά οἱ Ἑβραῖοι δανειστές! Τό λάθος πού ἔκαναν ἦταν ὅτι ταύτιζαν τούς σιωνιστές-καμπαλιστές Ἑβραῖους μέ τούς υπόλοιπους ἀπλούς ταλμουδιστές Ἑβραῖους. Δέν ἔφταιγε ὁ ἀπλός ἑβραϊκός λαός γιά τά σατανικά ἔργα τῶν Ρότσιλτ καί τῶν σὺν αὐτοῖς, ἀλλά δυστυχῶς μαζί μέ τό ξερό καίγεται καί τό χλωρό.

Οἱ μεγάλοι στρατηλάτες τῆς ἱστορίας, πρὶν ξεκινήσουν τίς μεγάλες ἐκστρατεῖες τους ἀνά τήν οἰκουμένη, φρόντιζαν πρῶτα νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τούς ... ἐσωκομματικούς ἀντιπάλους τους. Ὅσοι Μογγόλοι ἀντιτάχθηκαν στόν Τζένκις Χάν ἢ ὅσοι Ἄραβες ἀμφισβήτησαν τόν Μωάμεθ, σφαγιαστήκαν. Τό ἴδιο ἔγινε καί μέ τούς ἐχθρούς τοῦ στρατηλάτη Μάρξ. Τόσο ὁ Προυντόν, ὅσο καί ὁ Μπακούνιν «ἐξοντώθηκαν» πολιτικά καί τελικά ὁ κομμουνισμός καί ὁ χῶρος τῆς Ἀριστερᾶς ὑποδουλώθηκαν στόν Μάρξ καί, κατ' ἐπέκταση, στούς Ρότσιλτ, οἱ ὁποῖοι φρόντιζαν νά ἀποβληθοῦν ἀπό τήν Α' Διεθνή οἱ θεωρίες τοῦ Μπακούνιν.

Κάπως ἔτσι, ὁ καμπαλιστικός μαρξισμός κηρύχθηκε ὡς ἡ βάση τῆς «ὀρθόδοξης» Ἀριστερᾶς, ἐνῶ οἱ υπόλοιποι κομμουνιστές θεωρήθηκαν «αἰρετικοί» καί ὑπέστησαν τό ἀνάλογο ἰδεολογικό πογκρόμ! Ὁ μὴ μαρξιστής, μέχρι σήμερα, δέν δικαιοῦται νά εἶναι Ἀριστερός, Σοσιαλιστής, Κομμουνιστής. Ἀναμφίβολα, ἂν οἱ ιδέες τοῦ Μπακούνιν ἐξυπηρετοῦσαν τά σχέδια τῶν Σιωνιστῶν, θά συνέβαινε τό ἀντίστροφο. Θά μιλούσαμε μέχρι σήμερα γιά μπακουνισμό, ἐνῶ τόν μαρξισμό δέν θά τόν γνώριζαν οὔτε οἱ λεξικογράφοι.

Οὐσιαστικά, οἱ Σιωνιστές πέτυχαν μέσα στό κομμουνιστικό κίνημα νά ἐπαναλάβουν ὅ,τι ἔκαναν στίς τεκτονικές στοές ἕναν αἰῶνα πρὶν. Εἰσηλθαν στό ἐσωτερικό (εἴτε τῆς μασονίας εἴτε τῆς Ἀριστερᾶς), ἔδωσαν χρῆμα στά κατάλληλα πρόσωπα, ἐξόντωσαν κάθε ἀντιφρονοῦντα, καί σέ λίγα χρόνια κυριάρχησαν ὀλοκλη-

ρωτικά, χωρίς όμως νά γίνονται εξωτερικά αντιληπτοί. Πόσοι τέκτονες γνωρίζουν, ακόμη και σήμερα, ότι λατρεύουν τόν Έωσφόρο καί τήν Καμπάλα; Έλάχιστοι! Πόσοι άριστεροί συνειδητοποιοῦν ὅτι ἡ πολιτική τους ιδεολογία ὑπηρετεῖ τυφλά τά σχέδια τοῦ Σιωνισμοῦ; Ὀλίγοι, ἀλλά ἐκλεκτοί!

Ἡ μασονία ἦταν ἡ νάρκη, πάνω στήν ὁποία ἔπεφταν οἱ πλούσιοι καί οἱ φιλόδοξοι. Οἱ ἰλλουμινάτι ἦταν ἡ νάρκη γιά ὄσους ἀσχολοῦνταν μέ ἀποκρυφισμό καί σκοτεινές δυνάμεις. Τό πνευματικό ἐργαστήριό τῶν Σιωνιστῶν, ὅμως, δέν τελείωσε ἐκεῖ, ἔφτιαξε νάρκες καί γιά ἄλλες κατηγορίες ἀνθρώπων. Γιά τούς φτωχοῦς καί καταπιεσμένους ἔπλασαν τόν κομμουνισμό. Γιά τούς ποικίλης προελεύσεως κατοίκους τῶν ΗΠΑ ἔπλασαν τόν χλιασμό καί γιά τούς λοιπούς πιστούς τῆς Εὐρώπης τόν Οἰκουμενισμό. Ἀστείρευτη εὐρηματικότητα, νάρκες γιά κάθε γοῦστο!

Γ.8 Ἡ ἐπινόηση τοῦ χλιασμοῦ

Ο χλιασμός ἢ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά εἶναι μία ἀλλόκοτη θρησκεία πού προῆλθε ἀπό τόν Κάρολο Ρῶσσελ (Charles Taze Russell), ἕναν Ἀμερικανό πρῶην Προτεστάντη Πάστορα πού ἄρχισε νά κηρύττει τό 1879 μία νέα θρησκευτική δοξασία, πού ἀναμείγνυε Ἰουδαϊκές, Χριστιανικές καί σιωνιστικές ἀντιλήψεις. Χρησιμοποιοῦσε τήν Ἁγία Γραφή ὡς ἱερό βιβλίο, ἀλλά φρικτά παρερμηνευμένη.

Ὁ Ρῶσσελ ἐξέπληξε τούς πάντες, κηρύσσοντας ὅτι ἡ Παλαιστίνη ἀνήκε στήν ἐβραϊκή φυλή, ὅτι ὁ Θεός τούς καλοῦσε πίσω στή γῆ τους καί ὅτι θά ἔπρεπε αὐτοί νά βρίσκονται στό ἐπίκεντρο τῆς ἐξουσίας στή γῆ κατά τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ρῶσσελ πίστευε ἀρχικά ὅτι οἱ Ἑβραῖοι θά γύριζαν στήν Παλαιστίνη καί θά διαμόρφωναν τό δικό τους κράτος τό 1910.

Μιά τέτοια διδασκαλία, τήν ὁποία κήρυττε καί δημόσια στούς Ἑβραίους τῶν ΗΠΑ, ἦταν ἐπιεικῶς ἀκατανόητη, ἄσχετη. Ὁ Ρῶσσελ ὅμως δέν ἦταν κάποιος ὄνειροπαρμένος. Ἦταν ἕνας ἀκόμη πράκτορας τοῦ Σιωνισμοῦ, μέ ἐντεταλμένη ὑπηρεσία νά προετοιμάσει ψυχολογικά τόσο τούς Ἀμερικανούς Ἑβραίους, γιά ἕνα κράτος πού οὔτε κάν τό ὑποψιάζονταν ὅτι θά γινόταν τόσο ἄμεσα, ὅσο καί τούς ὑπόλοιπους Ἀμερικανούς, πού ἔπρεπε νά πάψουν νά πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Θεός, γιά νά πιστέψουν κάποια στιγμή καί αὐτοί στόν Ἑωσφόρο καί τόν ψευδομεσσία του.

Ἡ ὅλη θεωρία τοῦ Ρῶσσελ ἔχει μία μανιακή σχέση μέ τόν Ἀρμαγεδδώνα, τόν ψευδομεσσία, τή Δευτέρα Παρουσία. Στήν οὐσία εἶναι μία σιωνιστική θρησκευτική θεωρία, στολισμένη ἐξωτερικά μέ χριστιανικά καί ἰουδαϊκά στοιχεῖα, κάτι σάν θρησκευτική σαλάτα! Ἐννοεῖται ὅτι ἡ σημερινή τους ἐπίσημη ὀνομασία (Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά) εἶναι ἄκρως παραπλανητική, καθώς δέν ἔχουν καμία σχέση οὔτε μέ Χριστιανούς οὔτε μέ τόν Γιαχβέ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Γ.9 Ἡ συνωμοσία ἀποκαλύπτεται

Οσο καί ἂν προσπαθοῦσαν νά κινοῦνται ἀοράτως οἱ Σιωνιστές, κάποιες φορές ἀποκαλύπτονταν, καθώς οὐδείς τέλειος καί ἀλάνθαστος. Κάποια ἀπό τά συνωμοτικά τους κείμενα παρέπεσαν, σέ κάποιες περιπτώσεις, καί ἔγιναν ἀντικείμενο δημοσίευσης. Ἀμέσως οἱ Σιωνιστές, ὅπως στήν περίπτωση μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἔσπευδαν νά ἀμφισβητήσουν τό γεγονός, γιά νά μή ματαιωθοῦν τά ὑποχθόνια σχέδιά τους. Κάπως ἔτσι εἶδαν τό φῶς τῆς δημοσιότητας τά Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών καί ἡ ἐπιστολή τοῦ Ἄλμπερτ Πάικ.

Τά Πρωτόκολλα δημοσιεύθηκαν τό 1905 στή Ρωσία ἀπό τόν

Σέργιο Νεϊλο. Άμέσως συκοφαντήθηκαν ως πλαστά, ως αντισημιτική προπαγάνδα, ως παραλήρημα συνωμοσίας. Αναμφίβολα, τά κείμενα αυτά αποτελούν ένα άριστο έγχειρίδιο ευρωπαϊκής ιστορίας, πού έρμήνευσε εύστοχα όλη τήν αλλαγή πού επήλθε στην πορεία τών ευρωπαϊκών χωρών, από τόν 18ο αιώνα καί έπειτα. Οί συντάκτες τών Πρωτοκόλλων είχαν άριστη αντίληψη τών εξέλιξεων σέ κάθε επίπεδο, οικονομικό, πολιτικό, θρησκευτικό, ήθικό.

Άν συγκρίνουμε, όμως, τά Πρωτόκολλα μέ τά όσα συνέβησαν στην Εύρώπη καί τόν κόσμο από τό 1905 μέχρι σήμερα, θά βροϋμε καί páλι άπίστευτη όμοιότητα, τά πάντα νά έπαληθεύονται, τά πάντα νά ισχύουν, τά πάντα νά εξελίσσονται μέ τήν πορεία πού «προφήτευσαν» τά Πρωτόκολλα. Άκόμη καί αν ήταν προϊόν άρρωστημένης ρωσικής φαντασίας (πού δυστυχώς δέν ήταν), θά έπρεπε νά μελετώνται ως τήν πιό εύστοχη έπιτομή τής παγκόσμιας νεότερης ιστορίας.

Αυτό πού πάντα πρέπει νά θυμόμαστε είναι ότι τά Πρωτόκολλα δέν είναι κείμενα του έβραϊκού λαού ούτε άπηχούν τήν κοσμοθεωρία του κάθε Έβραίου. Ατά τά κείμενα είναι έργα Σιωνιστών, άποκαλύπτουν ποιά είναι ή θρησκεία του Σιωνισμού καί τό όραμά του. Δείχνει άνθρωπος πού είχαν μία δαιμονική εύστροφία καί τήν άπόλυτη αυτοπεποίθηση ότι αυτό είναι τό σωστό, αυτό πάση θυσία πρέπει νά γίνει, ότι είχαν μία θεϊκή άποστολή νά εκτελέσουν.

Ό Πάικ (Albert Pike) ήταν ένας Άμερικανός μασόνας στρατηγός, πού τό 1871 διατύπωσε έπίσημα τό τρελό όνειρο, τό φρικτό σχέδιο, πού δέν χωρά στον νου φυσιολογικών ανθρώπων. Έλεγε ότι έχουν προγραμματιστεί τρεις παγκόσμιοι πόλεμοι, πού θά ανατρέψουν τά πάντα στην οικουμένη.

Μετά τόν τρίτο καί τελευταίο πόλεμο, οί άνθρωποι πού θά γλυτώσουν από τήν αίματοχυσία πού θά προκαλέσουν οί Χριστιανοί, οί μουσουλμάνοι καί οί άθεϊστές, θά αντιδράσουν απέ-

ναντι σέ αὐτές τίς θρησκευεῖς καί ιδεολογίες. Θά εἶναι ἔτοιμοι τότε νά δεχτοῦν τήν παγκόσμια ἐκδήλωση τῆς θρησκείας τοῦ Ἑωσφόρου. Θά ἐγκαθιδρυθεῖ ἡ Νέα Παγκόσμια Τάξη καί θά ἐπικρατήσῃ ἡ θρησκεία τοῦ Ἑωσφόρου καί τῆς λογικῆς. Σημειωτέον ὁ Πάικ ἦταν καί ὁ ἰδρυτής τοῦ ἐγκληματικοῦ παραθρησκευτικοῦ κινήματος τῶν σατανιστῶν.

Γ.10 Παγκόσμιο συνέδριο Σιωνιστῶν

Τό κράτος τῶν Ἑβραίων μέ πρωτεύουσα τήν Ἱερουσαλήμ δέν θά μπορούσε νά σχηματιστεῖ, ἂν μέ κάποιο τρόπο δέν ἀναγκάζονταν οἱ Ἑβραῖοι νά μετεγκατασταθοῦν στήν Παλαιστίνη. Οἱ Ρότσιλτ, πού ἔβρισκαν λύσεις σέ κάθε πρόβλημα, ὀργάνωσαν γιά αὐτόν τόν λόγο καί ἓνα συνέδριο τό 1897, στή Βασιλεία (Basel) τῆς Ἑλβετίας, μέ ἐκπροσώπους Ἑβραίους ἀπό διάφορες κοινότητες τῆς διασποράς τους.

Ἀρχηγό σέ αὐτό τό κογκρέσο ἔθεσαν τόν Ἀσκεναζί Χέρτσλ (Theodor Herzl), ἀλλά μετά λύπης διαπίστωσαν ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπλοί Ἑβραῖοι, πού εἶχαν συνηθίσει νά ζοῦν στά διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, δέν εἶχαν διάθεση νά ἐγκαταλείψουν σπίτια, ἐργασίες καί τρόπο ζωῆς, γιά νά ταξιδέψουν στήν Παλαιστίνη καί νά ἐγκατασταθοῦν σέ μία φτωχή καί ἄνυδρη χώρα, πού ὡς τότε εἶχε ἀραβικό πληθυσμό. Τό ὄνειρο τῶν Ρότσιλτ καί τῶν ἄλλων Σιωνιστῶν κινδύνευε ἀπό τούς ἴδιους τούς Ἑβραίους, πού μπορεῖ μέσα τους νά πίστευαν σέ αὐτό τό ἀρχαῖο ὄνειρο τοῦ Ταλμούδ, ἀλλά πρακτικά δίσταζαν νά τό ἐπιδιώξουν.

Μία βασική ιδεολογική διαφορά, θρησκευτικῆς χροιάς, ἦταν ὅτι οἱ ἀπλοί Ἑβραῖοι πίστευαν ὅτι πρῶτα θά ἔρθῃ ὁ Μεσσίας καί μετά θά ἰδρυθεῖ, ἀπό τόν ἴδιο τόν Μεσσία, τό νέο ἑβραϊκό κράτος. Οἱ Σιωνιστές ἔλεγαν ὅτι πρῶτα θά φτιάξουμε κράτος καί μετά θά περιμένουμε νά ἐμφανιστεῖ καί ὁ Μεσσίας, νά μᾶς κυβερνήσῃ.

Πρωτοποριακή ή σκέψη τῶν Σιωνιστῶν! Ἐδῶ φάνηκε ξεκάθαρα ὅτι ἄλλο εἶναι ὁ Ἑβραῖος, ἄλλο ὁ Σιωνιστής.

Ὁ κανόνας ἔλεγε ἀπό παλιά ὅτι ὅποιος χαλαεῖ τὰ σχέδια τῶν Ἑβραίων, πρέπει νά ἐξοντῶνεται. Ἄν ἐξοντῶσαν τοὺς Προφῆτες τοὺς καὶ τὸν ἴδιο τὸν Μεσσία, θά δίσταζαν νά ἐξοντῶσουν τοὺς ἀπλοὺς Ἑβραίους; Κανεῖς δέν ἔπρεπε νά μπεῖ ἐμπόδιο σέ ὅ,τι εἶχαν ἀποφασίσει οἱ Ρότσιλτ καὶ οἱ συνεργάτες τοὺς. Κάπως ἔτσι συνέλαβαν τὴν ιδέα νά τρομοκρατήσουν μέ κάθε τρόπο τοὺς Ἑβραίους, ὥστε νά λαχταρήσουν ἀπό μόνοι τοὺς νά καταφύγουν στὴν Παλαιστίνη, στό μελλοντικό κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Ὅπως πάντα, δέν θά ἀπειλοῦσαν τοὺς πλούσιους καὶ ἰσχυροὺς Ἑβραίους, ἀλλὰ τὸν ἀπλό καὶ φτωχό κόσμο. Οὔτε θά τὸ ἔκαναν οἱ ἴδιοι, θά ἔβρισκαν κάποιο ἄλλο ἐκτελεστικό ὄργανο, γιὰ νά μὴν ἔχουν καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ μελλοντικοῦ ὀλοκαυτώματος.

Ὁ Χέρτσλ, στὴ συνέχεια, ἐκλέχθηκε πρόεδρος τοῦ σιωνιστικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ υἰοθέτησε τὸ κόκκινο ἐξάκτινο ἀστέρι ὡς σῆμα τῶν Σιωνιστῶν, αὐτὸ πού ὡς τότε ἦταν σῆμα τῶν Ρότσιλτ, ἀντὶ νά υἰοθετήσῃ τὸ ἀρχαῖο σύμβολο τοῦ Ἰσραήλ, τὴν ἐπτάφωτη λυχνία (Menorah). Αὐτὸ τὸ ἀστέρι, πού τὸ ὀνομάζουν τὸ ἄστρο τοῦ Δαβίδ, πέρασε ἀργότερα μέ μπλέ χρῶμα στὴ σημαία τοῦ Ἰσραήλ, ἀνάμεσα σέ δύο μπλέ λωρίδες. Τί συμβολίζουν οἱ δύο λωρίδες;

Τὸν Νεῖλο καὶ τὸν Εὐφράτη, δηλαδή ὅτι τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ θά ἐκτείνεται ἀνάμεσα στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴ Μεσοποταμία. Μέσα σέ αὐτὸ τὸ πλάνο καὶ τὴν ἀντίληψη περὶ κράτους, ἦταν δυστυχῶς καὶ ἡ Κύπρος. Ὑπῆρχαν μάλιστα καὶ Σιωνιστές πού πρότειναν νά ἰδρυθεῖ τὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ στό νησί τῆς Κύπρου, ἀλλὰ ἡ ἀπόφαση τῶν ἰσχυρῶν Σιωνιστῶν ἦταν νά ταυτιστεῖ τὸ κράτος μέ τὸ ἀρχαῖο Ἰσραήλ (Εξ. 23,31), τουλάχιστον σέ πρώτη φάση. Γιὰ τὸ μέλλον ὁμως ὑπάρχουν καὶ ἄλλες φάσεις καὶ σκαλοπάτια, μέχρι νά φτάσουν στὴν τελική, τὴν παγκόσμια αὐτοκρατορία.

Δ. Ἡ παγκόσμια κυριαρχία

Δ.1 Ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος

Καθώς εἶχε ἔρθει τό πλήρωμα τοῦ χρόνου γιά τό ποθούμενο τῶν Σιωνιστῶν, νά φτιάξουν ἕνα ἰσχυρό ἑβραϊκό κράτος στήν Παλαιστίνη, μέ τήν εἴσοδο στόν 20ό αἰῶνα ἀρχίζει ἕνας φοβερός πόλεμος, πού ἐπρόκειτο νά μεταβάλει τά σύνορα τῶν χωρῶν. Εἶχαν προγραμματίσει οἱ ἀόρατοι ἄρχοντες νά κατακτήσουν τήν ἀνυπότακτη Ρωσία καί νά διαλύσουν τήν Ὄθωμανική αὐτοκρατορία, διότι στά ἐδάφη της θά κτιζόταν τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ. Εἶχαν, ὅμως, τήν ἀνάγκη νά ὑπάρχει στήν ἀνατολική Μεσόγειο ἕνα ἰσχυρό κράτος, πού θά ὑπηρετεῖ τό Ἰσραήλ, ἀλλά θά περιορίζει καί τή δύναμη τῆς μισητῆς Ἑλλάδας, ἄν δέν καταφέρει νά τή συντρίψει ἐντελῶς.

Τόν ρόλο αὐτόν τοῦ ἰσχυροῦ, ἀλλά πιστοῦ δούλου, τόν ἔδωσαν στούς Τούρκους, ὅπως θά δοῦμε παρακάτω, μέ τό νά ὀδηγήσουν τά πράγματα στή δημιουργία τοῦ Τουρκικοῦ κράτους, τό ὁποῖο δέν θά εἶχε τή δύναμη τῆς παλαιᾶς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλά θά ἦταν κάτι σάν τό κυνηγόσκυλο τοῦ κυνηγοῦ, στό κυνήγι τοῦ μεγάλου ὀράματος τῶν Σιωνιστῶν.

Μέ αὐτά τά δεδομένα ξέσπασε ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος τό 1914, ὁ Α΄ Π.Π., πού κάλλιστα θά μπορούσε νά ὀνομάζεται καί Α΄ Προγραμματισμένος Πόλεμος! Τή δυτική Εὐρώπη τήν εἶχαν χωρίσει σέ δύο ἰσχυρά ἀντίπαλα στρατόπεδα, Βρεταννία καί Γαλλία ἐναντίον Γερμανίας, μέ διάφορους συμμάχους ὁ καθένας. Καί οἱ δύο πλευρές αἰματοκυλίστηκαν, χωρίς κανένα ἐθνικό συμφέρον, καί χρεώθηκαν ἀκόμη περισσότερο μέ τά δάνεια πού ἔπαιρναν ἀπό τίς σιωνιστικές τράπεζες.

Κατά τή διάρκεια τοῦ πολέμου αὐτοῦ, τό 1917, ξέσπασε καί ἡ «ἐπανάσταση» τῶν Μπολσεβίκων στή Ρωσία. Ἦταν προμελετημένο νά στραφεῖ τό κίνημα τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς τήν τσαρική Ρωσία, ὅπως προείπαμε. Ἦδη, ἀπό τό 1905 μία ομάδα Ἑβραίων ὑποστηριζόμενη ἀπό τοὺς Ρότσιλτ μέ ἐπικεφαλῆς τόν Τρότσκυ προσπαθεῖ νά ἀνατρέψει τόν Τσάρο τῆς Ρωσίας σέ ἓνα κομμουνιστικό πραξικόπημα. Ἀποτυγχάνουν καί ἀναγκάζονται νά ἐγκαταλείψουν τή Ρωσία, ἀφοῦ τοὺς δίνεται ἄσυλο στή Γερμανία.

Οἱ κομμουνιστές (θεωρητικά, πρακτικά Σιωνιστές) ἐπανερχονται στή Ρωσία δριμύτεροι τό 1917, ξεκινώντας τήν περίφημη ἐπανάσταση τῶν Μπολσεβίκων, στήν ὁποία ἡγετική θέση πῆρε ὁ Λένιν, γιὸς Ἑβραίας, μέ ἄφθονο χρῆμα ἀπό τίς σιωνιστικές τράπεζες, γιά χάρη τοῦ ἀγῶνα, γιά χάρη τοῦ λαοῦ! Ἐννοεῖται ὅτι δέν ὑπῆρξε ποτέ ἐπανάσταση, ἀλλά πραξικόπημα μιᾶς καλά ὀργανωμένης μειοψηφίας, τῶν Μπολσεβίκων (Ἑβραῖοι τῆς Ρωσίας κατὰ βάση), σέ βάρος τῆς προσωρινῆς κυβέρνησης τῶν Μενσεβίκων, πού εἶχε ἤδη ὀδηγήσει τόν Τσάρο σέ παραίτηση.

Σημειωτέον τό ὅτι τό 1917 ὁ τσαρικός στρατός εἶχε εἰσβάλει στόν Πόντο καί μέ τήν πορεία πού εἶχαν τά στρατιωτικά γεγονότα εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ Ρῶσοι θά ἔφταναν μέχρι τήν Κωνσταντινούπολη καί τό Αἰγαῖο. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά βρισκόταν ὁ ἀξιόμαχος ἑλληνικός στρατός, ὁπότε τά πάντα ὀδηγοῦσαν σέ ἓναν ἑλληνορωσικό στρατιωτικό θρίαμβο. Δυστυχῶς, τά πάντα ἀνατράπηκαν ἀπό τήν ὑποδούλωση τῆς Ρωσίας στοὺς Ἑβραίους Μπολσεβίκους.

Τά ὅσα ἀκολούθησαν (ὁ φρικτός διωγμός τῆς Ὁρθόδοξης Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὁ κατατρεγμός τῶν Ἑλλήνων καί πολλά ἄλλα) στή σιωνιστική πλέον Ρωσία δέν περιγράφονται. Ἀτυχῶς, στή Ρωσία δέν βρέθηκε ἓνας Ναπολέων, νά πάρει τήν κατάσταση στά χέρια του καί νά χαράξει ἄλλη πορεία, ἀπό αὐτήν πού εἶχαν προ-

γραμματίσει οί Σιωνιστές. Αντίθετα, βρέθηκε ένας Στάλιν, ένας από τούς μεγαλύτερους έγκληματίες όλων τών εποχών...

Δ.2 Τό ΚΚΕ στην Έλλάδα

Κομμουνιστικά κόμματα ιδρύθηκαν σχεδόν παντού στην Εύρώπη, αλλά οί ίδιοι οί Σιωνιστές εμπόδισαν τήν άνοδο καί κυριαρχία αυτών τών κομμάτων. Ήθελαν, προφανώς, νά χωρίσουν σέ δύο αντίπαλα στρατόπεδα τήν Εύρώπη, τό καπιταλιστικό καί τό κομμουνιστικό. Αυτό φάνηκε καί στην ιστορία τής Έλλάδας, όπου τό ΚΚΕ δέν μπόρεσε ποτέ νά επικρατήσει. Ή εμφάνιση του ΚΚΕ στην Έλλάδα τοποθετείται τό 1909, όταν ιδρύεται από έναν Ίσπανοεβραίο πού είχε μετακομίσει στη Θεσσαλονίκη, τόν Άβραάμ Μπεναρόγια, μιά όμοσπονδία, ή Φεντερασιόν (Σοσιαλιστική έργατική όμοσπονδία).

Αργότερα, τό 1917, ιδρύει τό ΣΕΚΕ (Σοσιαλιστικό έργατικό κόμμα Έλλάδος), πού τελικά τό 1924 θά όνομαστέι Κομμουνιστικό Κόμμα Έλλάδος (ένω θά ταίριαζε νά όνομαστέι Καμπαλιστικό Κόμμα Έλλάδος!). Στο ΚΚΕ προσήλθαν καί Έλληνες πατριώτες, μέ τήν έλπίδα του σοσιαλισμού. Ένας από αυτούς, ό Νικόλαος Γιαννιός, αναφέρει:

«Ίδρυταί του ΚΚΕ, τόσοσ εις τάς Αθήνας όσον καί εις τήν Θεσσαλονίκην, ήσαν Ίσραηλίται ή κρυπτοεβραίοι Έλληνες, τό δέ κίνημά των, παρ' όλα τά σοσιαλιστικά φαινόμενα ή προσχήματα, ήτο έβραϊκόν έθνικιστικόν. Τό υπό τήν ήγεσίαν μου τότε Σοσιαλιστικόν Κέντρον Αθηνών (έτος Ίδρύσεως 1911) ουδέν μέρος έλαβεν εις τήν ίδρυσιν του ΚΚΕ. Τουναντίον, προσεπαθήσαμεν, μεταβάντες εις τά γραφεΐα του, όδός Εύριπίδου, ν' αποτρέψωμεν τούς νεοφώτιστους κομμουνιστές από του νά προσχωρήσουν εις τήν Μόσχαν, προβλέψαντες ποία κρίσις καί ποία δεινά έπερίμεναν τόν σοσιαλισμόν τής Έλλάδος καί τήν Έλλάδα από τήν σοβιετικήν παρερμηνείαν

του Μαρξισμού. Δυστυχώς, τά σοσιαλιστικά μας επιχειρήματα δεν εισηκούσθησαν, εφόσον ή εβραϊκή ήγεσία είχε τους ιδικούς της άνθελληνικούς σκοπούς, οί δέ γύρω αὐτῆς Ἑλληνας προλετάριοι ἦσαν ἀγράμματοι καί ἀφελεῖς. Προσήλθαμεν ἐν τούτοις, ὡς μειοψηφία, εἰς τό πρῶτον Σοσιαλιστικόν Συνέδριον (1918), ἠγωνίσθημεν καί πάλιν, ἀλλ' ἀπεχωρήσαμεν ἐν τέλει διά νά μή γίνωμεν ὄργανα τῆς κομμουνιζούσης εβραϊκῆς πλειοψηφίας. Ἐκτοτε, οἱ παλαιοί σοσιαλισταί, ἐπολεμήσαμεν καί πολεμοῦμεν φανερά καί τίμια τόν Μπολσεβικισμόν, καθὼς καί τούς κατοπινοὺς διαφορούμενους «συναγωνιστάς» του».

Τό πέπλο μυστικότητος, πού ἀνέκαθεν κάλυπτε τή δράση τῶν Σιωνιστῶν, ἐπέβαλλε νά ἀλλάζουν τά ὀνόματά τους οἱ Ἑβραῖοι (ὅπως ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι Μπολσεβίκοι τῆς Ρωσίας, γιά νά φαίνονται Ρῶσοι), ἢ νά ἀποσύρονται, δίνοντας τή θέση τους σέ ντόπιους ἀρχηγούς, πού ὄφειλαν νά συνεχίσουν τήν ἴδια γραμμή. Αὐτό ἔκανε καί ὁ Μπεναρόγια, πού μόλις ἡ ἀποστολή ἐξετελέσθη, φεύγει ἀπό τήν ἠγεσία τοῦ ΚΚΕ, ὅπως καί οἱ ὑπόλοιποι Ἑβραῖοι, γιά νά φαίνεται ἑλληνικό κόμμα.

Ὅμως, τό ἀπύθμενο μῖσος τοῦ Ταλμούδ γιά Χριστό καί Ἑλλάδα παρέμεινε γιά δεκαετίες στό ΚΚΕ, πού ἔστω καί ἄν εἶχε Ἑλληνας πιά ὡς στελέχη του, ἔπαιρνε γραμμή ἀπό ἔξω, ἀπό τούς Σιωνιστές. Ἐτσι, σέ καιροὺς κρίσιμους ἐθνικά, ὅπως στήν τριετία τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας (1919-1922), ἔπαιρνε ἀνοιχτά τό μέρος τῶν ἐχθρῶν (!) τῆς Ἑλλάδος καί μόλις ὀλοκληρώθηκε ἡ καταστροφή, θριαμβολογοῦσε γιά τήν ἐπιτυχία τῶν Τούρκων...

Δ.3 Νεότουρκοι καί Μικρασιατική καταστροφή

Τά δεινά γιά τήν Ἑλλάδα, δυστυχώς, δέν εἶχαν τελειωμό. Ἐνας ἀκόμη θανάσιμος ἐχθρός ἐμφανίστηκε τήν ἴδια ἐποχή, τό κίνημα τῶν Νεοτούρκων. Ἐπιφανειακά, ὅπως στή Γαλλική καί

Ρωσική επανάσταση, ξαφνικά εμφανίζεται μία ομάδα προοδευτικῶν ἀνθρώπων, πού ἐπιδιώκουν τήν πτώση τῶν καταπιεστικῶν καθεστώτων καί τήν ἐπιβολή τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς προόδου. Σύντομα, αὐτή ἡ ἀδύναμη μειοψηφία γιγαντώνεται, παίρνει τήν ἐξουσία καί ἀρχίζει νά σφάζει καί νά πολεμᾷ τόν Χριστιανισμό.

Στή Γαλλία οἱ Ἰακωβίνοι, στή Ρωσία οἱ Μπολσεβίκοι, στήν Ὄθωμανική αὐτοκρατορία οἱ Νεότουρκοι. Οἱ Νεότουρκοι προῆλθαν ἀπό τόν χῶρο τῶν Ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης, φαινομενικά ἦταν Τοῦρκοι καί μουσουλμάνοι, ἐνῶ κατά βάση ἀνῆκαν σέ ἐβραϊκές αἰρέσεις, ὅπως οἱ ντονμέδες (Donmeh), πού προῆλθαν μέ τή σειρά τους ἀπό τούς Ἑβραϊότουρκους (ἐλαφρῶς ἐξισλαμισμένοι Ἑβραῖοι!) τοῦ ψευδομεσσία τοῦ 17ου αἰώνα, Σαμπατάι Σεβί, πού ἀπό καμπαλιστής ἔγινε μουσουλμάνος.

Πιό συγκεκριμένα, τό 1891 σχηματίζεται μία πολιτική ομάδα ἀπό Ντονμέδες πού ὀνομάζεται «Ἡ Ἐπιτροπή τῆς Ἐνώσεως καί τῆς Προόδου», πού ἀργότερα ὀνομάστηκε «Οἱ Νεότουρκοι». Τῆς ομάδας ἠγεῖται ὁ Ἑβραῖος μασόνος Καροῦσο (Emmanuel Carusso) μέ τή βοήθεια τῶν Ρότσιλτ. Οἱ Νεότουρκοι, κρυπτοεβραῖοι καί ὑπάλληλοι τοῦ Σιωνισμοῦ, ἐπαναστατοῦν τό 1908 ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου, δῆθεν γιά νά ἐκσυγχρονίσουν καί νά ἀνανεώσουν τήν ἐτοιμόρροπη Ὄθωμανική αὐτοκρατορία.

Ὅπως παρατηροῦμε, μέσα σέ λίγα χρόνια κύλισαν τά γεγονότα ραγδαῖα, ἄλλαξε ὁλόκληρος ὁ κόσμος σάν νά τόν σάρωσε μία θύελλα. Τό 1914 ξεσπᾷ ὁ Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, τό 1917 καταρρέει ἡ τσαρική Ρωσία, τό 1918 τελειώνει ὁ πόλεμος καί ἡ Ὄθωμανική αὐτοκρατορία μαζί του! Ἀμέσως, τίθεται σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο γιά τή δημιουργία τοῦ νέου Τουρκικοῦ κράτους, μέ ἀρχηγό τόν Ἑβραϊότουρκο τῆς Θεσσαλονίκης Μουσταφᾶ Κεμάλ, τό πρωτοπαλλικαρο τῶν Σιωνιστῶν στήν Τουρκία.

Ἦδη ἀναφέραμε ὅτι μέσα στά σχέδια τῶν Σιωνιστῶν ἦταν νά

προκύψει καί ένα νέο, ισχυρό καί όμοιογενές κατά τό δυνατόν Τουρκικό κράτος, πού νά έξυπηρετεί τά συμφέροντα του Σιωνισμού από τό Αίγαίο μέχρι τή Μέση Άνατολή. Έμπόδιο, για μία άκόμη φορά, ήταν οί Έλληνες τής Μικράς Άσίας πρωτίστως, καί δευτερευόντως οί Άρμένιοι. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα νά ξεκινήσουν από τούς Νεότουρκους διωγμοί έναντίον Έλλήνων καί Άρμενίων, πού θά έξελίσσονταν σε φρικτά όλοκαυτώματα καί γενοκτονίες.

Έπιπλέον, έπρεπε όσοι δέν σφαγιάζονταν, νά έκτοπιστούν από τή Μικρά Άσία, μέ κάποια άφορμή, ή όποία δέν ήταν άλλη από τή μικρασιατική έκστρατεία. Οί νικητές του Α΄ Π.Π. καί ταπεινοί ύπηρέτες των Σιωνιστών, δηλαδή Άγγλοι, Γάλλοι καί Ιταλοί, ένθάρρυναν τήν έλληνική κυβέρνηση του Βενιζέλου νά έκστρατεύσει τό 1919 στή Μικρά Άσία καί προσωρινά ένίσχυσαν τούς Έλληνες σε βάρος των Τούρκων.

Στή συνέχεια, παίχτηκε ή δεύτερη πράξη τής πιό όλέθριας παράστασης έναντίον του Έλληνισμού. Άρχισαν νά συμβαίνουν παράλογες πράξεις, πού κανένας σύγχρονος ιστορικός δέν μπόρεσε νά έρμηνεύσει. Ο Βενιζέλος, έντελώς άψυχολόγητα για έναν τόσο εύφυή ήγήτη, ζαφνικά προκηρύσσει έκλογές, τίς όποιες καί χάνει μέ χαρακτηριστική εύκολία (1920). Έπί τόπου, καί όλως τυχαίως, οί σύμμαχοί μας ζαφνικά μάς έγκαταλείπουν, δήθεν λόγω τής άλλαγής κυβέρνησης στήν Ελλάδα, καί παίρνουν τό μέρος των Τούρκων του Κεμάλ, τόν όποιο έξοπλίζουν μέχρι καί μέ όπλα. Οί μάσκες έπесαν.

Άπό τήν άλλη, οί άγωνιστές του λαού, τής δικαιοσύνης καί τής έλευθερίας Μποσεβίκιοι, παρέχουν άφθονο χρήμα καί πολεμικό ύλικό στον Κεμάλ, ό όποιος ένισχυμένος από κάθε (σιωνιστική) πλευρά, έχοντας αίματοκυλήσει Έλληνες καί Άρμένιους, άντεπιτίθεται στον άνοργάνωτο καί έγκαταλειμμένο ελληνικό στρατό, μέ τά γνωστά φρικτά επακόλουθα. Τό έγκλημα όλοκληρώνεται στό λιμάνι τής Σμύρνης, όπου σύσσωμος ό

συμμαχικός στόλος έχει έντολή (μήπως από τούς Σιωνιστές;) νά μὴν ἀφήσουν οὔτε ἓναν Ἑλληνα Σμυρνιό νά ἀνέβει σέ συμμαχικό πλοῖο καί νά σωθεῖ, ἀλλά νά πεθάνουν μπροστά στά μάτια τους (Σεπτέμβριος 1922).

Ἵλα αὐτά ἦταν τυχαῖα; Ὁχι, ἦταν ἄλλη μιά δαιμονική παράσταση θεάτρου σκιῶν, τό σενάριο τῆς ὁποίας εἶχε γραφτεῖ ἀπό κάποιον Ρότσιλτ, μέσα σέ κάποια μασονική στοά. Δυστυχῶς, ἡ αὐλαία στήν παράσταση δέν εἶχε πέσει. Εἶχε ἀποφασιστεῖ νά δοθεῖ ὡς δῶρο στόν Κεμάλ ἡ ἀνατολική Θράκη, στήν ὁποία δέν ὑπῆρχε οὔτε ἓνας Τοῦρκος στρατιώτης, γιά νά ἀγωνιστεῖ νά τήν κατακτήσει, καί τό χειρότερο, νά γίνει καί ἡ ἀνταλλαγή πληθυσμῶν (1924), δηλαδή ὁ ξεριζωμός καί τοῦ τελευταίου Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ πού εἶχε ἐπιβιώσει ἀπό τίς θηριωδίες τῶν Νεοτούρκων στή Μικρά Ἀσία.

Καί ὁ πιό ἀφελῆς ἄνθρωπος θά δυσκολευτεῖ νά πιστέψει ὅτι ὅλα αὐτά τά θυελλώδη καί φρικτά γεγονότα ἦταν τυχαῖα. Σέ πολλές ὑποψίες μᾶς βάζει καί ἡ ἴδια ἡ στάση τοῦ Βενιζέλου, γιά τόν ὁποῖο ὑπάρχουν σοβαρές ἀποδείξεις ὅτι ἦταν μέλος κάποιας μασονικῆς στοᾶς. Ἐν γνῶριζε τί θά συμβεῖ, μέσω τῶν μασόνων ἀδελφῶν του, καί προκλήρυξε σκόπιμα τίς ἐκλογές τοῦ 1920, τότε θά ἔπρεπε νά συγκαταλέγεται στούς μεγαλύτερους προδότες τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐν ἔξαπατήθηκε ἀπό τούς μασόνους, ἀλλά ὁ στόχος του ἦταν εἰλικρινά πατριωτικός (ἡ Ἑλλάς τῶν δύο ἡπείρων καί τῶν πέντε θαλασσῶν), δικαιολογεῖται.

Δ.4 Ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος

Μετά τή θυελλώδη δεκαετία 1914-1924 ὁ δρόμος εἶχε ἀνοίξει διάπλατα γιά τήν ἵδρυση τοῦ Ἑβραϊκοῦ κράτους. Στήν Παλαιστίνη, πού ἦταν πλέον στήν κατοχή τῶν Βρεταννῶν, ἄρχισαν νά καταφτάνουν Ἑβραῖοι ἀπό ὅλη τήν Εὐρώπη καί νά τήν ἐποι-

κίζουν. Ἡ πλειοψηφία, ὅμως, ἦταν ἀραβικοὶ πληθυσμοί. Ἐπρεπε κάτι νά γίνει, ὥστε νά αὐξηθεῖ ραγδαία ἡ μετανάστευση τῶν Ἑβραίων καί ἡ ταυτόχρονη ἀπομάκρυνση τῶν Ἀράβων, ὥστε νά ἰδρυθεῖ καί νά ἐδραιωθεῖ τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, στό ὁποῖο σκόπευαν νά ἐπαναφέρουν καί τήν ἀρχαία ἐβραϊκή γλώσσα, πού εἶχε σβήσει αἰῶνες πρίν.

Τά πάντα ἐκτελέστηκαν μέ ἐπιτυχία, ὅπως εἶχε προγραμματίσει ὁ Ρότσιλτ καί ἡ ὠραία ὁμάδα συνεργατῶν (Ροκφέλερ καί ἄλλοι μεγαλοτραπεζίτες). Ξέσπασε μεταξύ 1939-1945 καί ὁ Β΄ Π.Π. (ὁ δεύτερος προγραμματισμένος πόλεμος!), ὅπου μέ ἄφθονο σιωνιστικό χρῆμα καί πάλι ἡ Γερμανία ἀναλαμβάνει τόν ρόλο τοῦ ἐκτελεστή καί Βρετανία καί σύμμαχοι νά ἐκτελέσουν τόν ἐκτελεστή. Ὅπως πάντα, χρηματική ἐνίσχυση ἔδωσαν οἱ Σιωνιστές καί στή Βρετανία, ὥστε καί οἱ δύο πλευρές νά εἶναι πανίσχυρες καί νά ἐπέλθει ἡ φρίκη.

Οἱ σκοτεινές δυνάμεις τοῦ ἀποκρυφισμοῦ ἔπαιξαν καί ἐδῶ τόν ρόλο τους. Ὁ Χίτλερ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐβραϊκή καταγωγή ἀπό τή μητέρα του, ἦταν μέλος τῆς (καμπαλιστικῆς) ἐταιρείας Θούλης, πού εἶχαν ἰδρύσει μασόνοι στή Βαυαρία. Τά μέλη της πίστευαν ὅτι ἀνήκουν σέ μία ἀρχαία γερμανική φυλὴ ὑπερανθρώπων, τοὺς Ἀρείους, εἶχαν σῆμα τόν ἀγκυλωτό σταυρό, καί πίστευαν ὅτι ὄφειλαν νά ἐξολοθρεύσουν ὅσους νόθευαν τόν γνήσιο γερμανικό πληθυσμό, κυρίως Ἑβραίους καί Σλάβους.

Μέ τό δεδομένο ὅτι οἱ Σιωνιστές χρηματοδότησαν καί ἐνίσχυσαν τόν Χίτλερ καί τοὺς ἄλλους ἀποκρυφιστές τῆς Θούλης, γιά νά διαπράξει ὁ ναζισμός ὅσα ἐγκλήματα καί θηριωδίες ἔκανε, γεννᾶται τό ἐρώτημα ἂν πραγματικά ἤξερε ὁ Χίτλερ τά σχέδια τῶν Σιωνιστῶν καί σέ κοινή συνεννόηση ἔκανε τίς σφαγές γιά χάρη τῆς σιωνιστικῆς αὐτοκρατορίας ἢ ἂν τόν χρησιμοποίησαν οἱ Σιωνιστές, ἐν ἀγνοία του, ἐνῶ ἐκεῖνος ὄνειρευόταν νά χτίσει τή δική του γερμανική αὐτοκρατορία. Ὅπως καί νά ἔχει, ἐκούσια ἢ ἀκούσια, ὁ Χίτλερ ὑπῆρξε ἐργαλεῖο στά χέρια τῶν Σιωνιστῶν.

Οί εκτελέσεις τῶν Ἑβραίων ἀπό τούς Ναζί ἔφεραν δύο ἀποτελέσματα μαζί. Διήγειραν παγκοσμίως συμπάθεια πρὸς τόν ἑβραϊκό λαό καί συγκίνηση γιά τό ὀλοκαύτωμα, ἐνῶ ἔπεισαν τούς ὑπόλοιπους Ἑβραίους τῆς Εὐρώπης ὅτι κινδυνεύουν, ὁπότε γρήγορα ὄφειλαν νά καταφύγουν στήν Παλαιστίνη, ὅπου θά ζοῦσαν μέ ἀσφάλεια. Αὐτό πού δέν πέτυχαν μέ τήν πειθῶ στό συνέδριο τοῦ Σιωνισμοῦ τό 1897, τό πέτυχαν μέ τό ὀλοκαύτωμα τό 1940.

Ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἑβραῖοι παρέδωσαν τόν Ἰ. Χριστό στούς Ρωμαίους γιά σταύρωση, ἔτσι καί οἱ Σιωνιστές παρέδωσαν τούς ἴδιους τούς ὁμοεθνεῖς τους στούς Γερμανούς γιά ἀποτέφρωση. Ὅμορφος κόσμος, ἠθικός, ἀγγελικά πλασμένος! Καί ὅλη αὐτή ἡ παρανοϊκή φρίκη, γιά νά φτιάξει ὁ Ρότσιλτ τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, τό ὁποῖο ἀναγνωρίστηκε ἀμέσως μετά, τό 1948.

Ἡ καημένη ἡ Ἑλλάδα, πού ὑποτίθεται ὅτι ἦταν μέ τό μέρος τῶν νικητῶν, βγήκε καί πάλι κατεστραμμένη. Μετά ἀπό τόσες θυσίες καί τόσα ἑλληνικά ὀλοκαυτώματα (Δίστομο, Καλάβρυτα), ὄχι μόνο δέν μᾶς ἔδωσαν τίς ἑλληνικές πόλεις τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀλλά μᾶς ὀδήγησαν στόν ὀλέθριο ἐμφύλιο, πού κράτησε μέχρι τό 1949, ὥστε νά καταστραφοῦμε ὀλοκληρωτικά.

Καθώς μαινόταν ὁ ἐμφύλιος στήν Ἑλλάδα, ὑπῆρξαν Ἑλληνες κομμουνιστές πού συνεννοήθηκαν μέ Γιουγκοσλάβους κομμουνιστές, ὥστε νά βοηθηθοῦν οἱ Ἕλληνες νά καταλάβουν τήν ἐξουσία. Ὡς ἀντάλλαγμα, οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές ὑποσχέθηκαν νά τούς κάνουν δῶρο τή Μακεδονία! Τήν ἴδια ἐποχή τό ΚΚΕ διακήρυττε ὅτι ἡ Μακεδονία ἀνῆκε στούς Βούλγαρους καί τούς Γιουγκοσλάβους!

Ὡραῖο νά εἶναι κανεῖς γενναιόδωρος, ἀλλά μέ μία προϋπόθεση. Δέν μπορεῖς νά δωρίσεις κάτι πού δέν σοῦ ἀνήκει. Καί ἡ Μακεδονία ἀνήκει στήν Ἑλλάδα καί τούς Ἕλληνες. Ἀλλά, ὅσο δούλευε ὁ Σιωνισμός γιά νά φτιάξει τό κράτος τῆς Ψευδομακεδονίας τῶν Σκοπίων, ἐμεῖς κοιμόμασταν μέ τά τσαρούχια!

Δ.5 Ἀριστερά καὶ Δεξιά ὑπὸ σιωνιστικὴ κατοχή

Ἐδῶ ἀξίζει νά κάνουμε καὶ μία παρέκβαση, μέ πολιτικὴ χροιά. Τὰ ὅσα ἀναφέραμε γιὰ τὸν κομμουνισμό δέν εἶναι μομφή κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀριστερῶν, οὔτε εἶναι ἔπαινος γιὰ τὴ Δεξιά στὴν Ἑλλάδα, ἰδίως στὴ μεταπολεμικὴ ἐποχὴ. Ἡ Ἀριστερά στὴν Ἑλλάδα παρέμεινε ἀλυσοδομένη στό ἄρμα τοῦ Σιωνισμοῦ, παρέμεινε ἀνθελληνικὴ καὶ ἀντιχριστιανικὴ, σέ ἐπίπεδο ἡγεσίας. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πληγωνόταν ἀπὸ αὐτὸ τὸ στοιχεῖο καὶ δυσκολευόταν νά συμπορευθεῖ μέ τὴν Ἀριστερά.

Ἡ Δεξιά, ἀπὸ τὴν πλευρὰ της, καπηλεύτηκε τὸ ἱερό τρίπτυχο «θρησκεία, πατρίδα, οἰκογένεια» καὶ τὸ μετέτρεψε σέ πολιτικὸ προσωπεῖο, σέ μάσκα. Ὑπῆρχαν ἀγνοοί πατριῶτες στὴ Δεξιά, ἀλλὰ ἡ ἡγεσία της ἦταν καὶ αὐτὴ ὑπηρέτρια τοῦ Σιωνισμοῦ. Οἱ ἡγέτες τῆς Δεξιάς ἦταν (καὶ εἶναι μέχρι σήμερα!) ὑψηλόβαθμοι μασόνοι, ἢ ἂν δέν εἶναι, ἐκτελοῦν πιστὰ τίς διαταγές ξένων 33ου βαθμοῦ μασόνων, πρακτόρων τοῦ Σιωνισμοῦ. Ἐκτός αὐτοῦ, ἡ Δεξιά βαρύνεται στὴν Ἑλλάδα καὶ μέ ἀναρίθμητα ἐγκλήματα σέ βάρος ἀθῶων Ἑλλήνων ἀριστερῶν.

Ἡ Ἀριστερά καὶ ἡ Δεξιά πρέπει νά ὁμολογήσουν ὅτι βρίσκονται «ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι» (Λκ. 23,40). Ὑπῆρέτησαν καὶ οἱ δύο τὸν Σιωνισμό, ἀπλὰ διέφερε ὁ τρόπος, οἱ ρόλοι. Καὶ ὀφείλουν καὶ οἱ δύο πλευρές ἢ νά ἀποκτήσουν ἑλληνορθόδοξη συνείδηση, ἀποκόπτοντας κάθε σχέση μέ μασονία καὶ Σιωνισμό, ἢ νά καταργηθοῦν, δίνοντας στὴ θέση τους σέ μιά ἑλληνορθόδοξη πολιτικὴ παράταξη, ἡ ὁποία θά ἀγκαλιάσει σύσσωμο τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ θά ἀγωνιστεῖ γιὰ νά ἐπαναφέρει τὴν Ἑλλάδα στό μεγαλεῖο πού τῆς ἀξίζει.

Ἀσφαλῶς, τὸ μεγαλεῖο δέν προκύπτει ἀπὸ τὸ πουθενά, ἀλλὰ συνδέεται μέ ἰκανοὺς ἡγέτες, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ Βασίλειος ὁ Β΄, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βατά-

τζης (ό μαρμαρωμένος βασιλιάς). Τελευταίος ήταν ο Καποδίστριας, ο οποίος δολοφονήθηκε πριν ολοκληρώσει τό έργο του, και από τότε ανέλαβε ο Σιωνισμός τή διοίκηση τής Ελλάδας. Ποτέ, όμως, στά ελληνικά σχολεία δέν διδαχθήκαμε ποιοί πραγματικά ήταν αυτοί οί ήγέτες και ποιό ήταν τό μεγαλείο τής Ελλάδας στό παρελθόν.

Δέν αναφερόμαστε στόν λεγόμενο πολιτικό χώρο του κέντρου, τά κεντρικά κόμματα, αφού πρακτικά δέν υπάρχει πολιτικό κέντρο, παρά μόνο στό όνομα. Οί πάντες κλίνουν είτε προς τά δεξιά είτε προς τά άριστερά, άλλοι μέ τή μορφή τής κεντροδεξιάς και άλλοι μέ τή μορφή τής κεντροαριστεράς!

Συνοψίζοντας και αυτό τό κεφάλαιο τής ιστορίας, συμπεραίνουμε ότι ο μόνος νικητής, και σέ αυτόν τόν πόλεμο, ήταν οί Σιωνιστές και οί τράπεζές τους. Άμέσως μετά, άνοιξε ο δρόμος για τήν τρίτη και τελική φάση του σχεδίου, τήν παγκόσμια οικονομία, τό παγκόσμιο κράτος και τήν παγκόσμια θρησκεία. Έπιτέλους, ο άγώνας 200 έτών των Σιωνιστών απέδωσε καρπούς!

Ε. Ἡ τελική φάση τοῦ σχεδίου

Ε.1 Μεταπολεμική ἐποχή

Μετά τόν Β΄ Π.Π., ἐκτός ἀπό τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ιδρύονται καί ἄλλες ἐνώσεις, πού θά προωθήσουν τά σχέδια τῶν Σιωνιστῶν. Ὁ ΟΗΕ, τό ΔΝΤ, ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐνωση (ΕΟΚ παλαιότερα). Οἱ ἀντίπαλοι, ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο ἐξοντώνονται, ὅπως ὁ πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Κέννεντυ, χῶρες καταστρέφονται (Ἰράκ, Συρία), τρομοκρατικές ἐπιθέσεις σκηνοθετοῦνται (χτύπημα στούς Δίδυμους Πύργους τῆς Ν.Ἰόρκης) καί χρηματοδοτοῦνται νέες ἐγκληματικές ὁμάδες (φανατικοί μουσουλμάνοι, Ἰσλαμικό κράτος), πού παίζουν τόν ρόλο πού ἔπαιξαν παλιότερα οἱ Ναζί. Παράλληλα, ἐμφανίζονται νέα ρεύματα καί θεωρίες, ὅπως ἡ Νέα Ἐποχή (New Age) καί ἡ Νέα Τάξη Πραγμάτων (New World Order), γιά τά ὁποῖα «οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατά μέρος» (Εβρ. 9,5).

Παράλληλα, προωθοῦνται τά σχέδια γιά τήν ἀποδυνάμωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μέχρι τήν τελική κατάρρευσή του. Μέ ἔντεχνο τρόπο μεθόδευσαν τή διάλυση τῶν δύο μεγάλων ἑλληνικῶν κοινοτήτων στήν Κωνσταντινούπολη (1955) καί τήν Ἀλεξάνδρεια (1957) καί ἀργότερα ἐκπόνησαν τό σχέδιο διχοτόμησης τῆς Κύπρου (1974), μέσω τῶν Ἑλλήνων καί Τούρκων ὑπηρετῶν τοῦ Σιωνισμοῦ, τῶν μασόνων συνταγματάρχων τῆς Χούντας καί τῶν τουρκικῶν δυνάμεων τοῦ Ἀττίλα.

Δυστυχῶς, ραγδαῖες ἐξελίξεις προωθοῦνται καί σέ ἄλλα ἐπίπεδα, ἠθικῆς, καθημερινῆς ζωῆς καί περιβάλλοντος, ἀπό τό 1945 καί ἔπειτα. Οἱ Σιωνιστές κυριαρχοῦν σχεδόν παντοῦ, ἀπλώνουν τά ἀόρατα πλοκάμια τους σέ κάθε πτυχή τῆς ζωῆς τοῦ λεγόμενου δυτικοῦ κόσμου (καί ὄχι μόνο). Τά σιωνιστικά μηνύματα δι-

αχέονται παντού, στή μουσική, τόν κινηματογράφο, τή λογοτεχνία, τήν εκπαίδευση, στά ΜΜΕ πού πλέον είναι μέσα μαζικής επιρροής καί ὄχι ἐνημέρωσης. Οἱ πάντες καί ἀπό παντοῦ προσπαθοῦν νά ἀμφισβητήσουν καθετί χριστιανικό καί σταδιακά νά ἐξαφανίσουν τήν ἐπίδραση τοῦ Χριστιανισμοῦ στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, νά πετύχουν τόν πλήρη ἀποχριστιανισμό τῆς ἠθικῆς.

Ε.2 Ἀποστασία ἀπό τήν Ἠθική

Εφόσον πολιτικά καί οικονομικά ὄχι μόνο εἶχε μπεῖ τό νερό στό αὐλάκι, ἀλλά ὀλόκληρα ποτάμια εἶχαν σχηματιστεῖ, ἔδωσαν τό σύνθημα γιά τήν ἔναρξη καί τῆς ὀριστικῆς ἠθικῆς ἰσοπέδωσης τῶν «χριστιανικῶν» λαῶν, δηλαδή νά σβήσει γιά πάντα κάθε ἔννοια ἠθικῆς, κάθε κώδικας σωστῆς συμπεριφορᾶς, σεβασμοῦ, ἀξιοπρέπειας. Νά ἔρθει ὁ ἄνθρωπος στό ἐπίπεδο τοῦ ζῶου καί ἀκόμη πιό χαμηλά, γιατί καί τά ζῶα ἔχουν κάποιες ἀρχές σταθερές.

Ἡ νέα ἠθική, πού ἐπιβάλλουν οἱ Σιωνιστές, ἔχει ἕναν πυρήνα: κανένα ὄριο (no limit)! Οἱ ἄνθρωποι θά κάνουν τά πάντα, ὅ,τι τούς ἀρέσει, χωρίς φραγμούς, χωρίς περιορισμούς καί χωρίς τύψεις. Ὅποιος τολμᾷ νά ἀντιστέκεται στήν ἀνηθικότητα θά δέχεται, ὡς συνήθως, τόνους λάσπη, θά εἶναι ὁ σκοταδιστής, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Μεσαίωνα, ὁ κομπλεξικός, ὁ φασίστας. Τό ὄπλο τῶν Σιωνιστῶν θά εἶναι καί πάλι μικρές ὀργανωμένες μειοψηφίες, μέ μπόλικο χρήμα, οἱ ὁποῖες θά προβάλλονται ὡς προοδευτικές καί θά χειροκροτοῦνται ἀπό κάθε ΜΜΕ.

Αἰχμή τοῦ δόρατος στό πρόγραμμα αὐτό θά εἶναι ἡ γυναίκα, ἄλλο ἕνα σύγχρονο θύμα τοῦ Σιωνισμοῦ. Ἡ γυναίκα πού εἶναι ἡ σύντροφος, τό στήριγμα, τό ἕτερον ἡμισυ τοῦ ἄνδρα. Ἀλλά πού εἶναι καί ἡ μητέρα, ἡ τροφός καί παιδαγωγός κάθε παιδιοῦ. Ἄν ὀδηγηθεῖ καί ἡ γυναίκα σέ ἐπανάσταση, τελείωσαν καί οἱ ἄνδρες,

τελείωσαν και τὰ παιδιά, τελείωσε ή κοινωνία, έχουμε γκρεμίσει τὰ πάντα.

Και πράγματι, οί ήρωικοί Σιωνιστές πέτυχαν και έδώ έναν άκόμενη θρίαμβο. Ξεσήκωσαν τίς γυναίκες (φεμινισμός, σεξουαλική άπελευθέρωση), όχι για νά διεκδικήσουν άγάπη και σεβασμό από τούς άνδρες, αλλά δικαίωμα στην άμαρτία, στην άνηθικότητα. Έδώ έπαιξαν τεράστιο ρόλο τὰ ΜΜΕ μέ τήν πανίσχυρη τηλεόραση, ή τέχνη (θέατρο, κινηματογράφος) και ή μόδα (ροϋχα, καλλυντικά). Από παντού γινόταν πλύση έγκεφάλου, ώστε ή γυναίκα νά αφήσει τό πρότυπο τής πιστής συζύγου και στοργικής μητέρας και νά αναζητήσει χρέμα, δόξα, έξουσία.

Ή νομοθεσία συνέβαλε τὰ μέγιστα σέ αυτήν τήν πορεία. Άποποιικοποίηση τής μοιχείας, εύκολο διαζύγιο (για νά διαλύονται εύκολα οί οικογένειες), νομιμοποίηση τών έκτρώσεων (για νά μπορούν οί μητέρες νά σκοτώνουν εύκολα τὰ παιδιά τους), αλλά και χαλάρωση τών νόμων πού προστάτευαν τή δημόσια αιδώ.

Τί σημαίνει *αιδώς*; Μεταφράζεται στα νέα έλληνικά ως ντροπή, αλλά είναι κάτι βαθύτερο. Είναι ή φωνή τής συνείδησης κάθε άνθρώπου, είναι ένας άγραφος νόμος πού άπαγορεύει μέσα στον νοϋ μας καθετί ανάρμοστο, ανήθικο. Άς δοϋμε ένα παράδειγμα. Στην άρχαία Άθήνα, όπως και στην άρχαία Ρώμη, δέν υπήρχε περίπτωση νά κυκλοφορήσει γυναίκα στην άγορά ή σέ κάθε άλλο δημόσιο χώρο ήμίγυμνη. Φορούσαν χιτώνες ποδήρεις, δηλαδή μέχρι τόν άστράγαλο, ένω συχνά φορούσαν και κάλυμμα στό κεφάλι. Άν έβλεπαν μία γυναίκα μέ προκλητικό ντύσιμο, αυτόματα θά τήν θεωρούσαν πόρνη!

Παρόλο πού στό σπίτι τους, ιδίως οί άρχαίοι Ρωμαίοι, έκαναν τὰ άκατονόμαστα, σέ δημόσιο χώρο ήταν προσεκτικοί, υπήρχε ή δημόσια αιδώς. Παράλληλα, οί άρχαίοι Έλληνες, πού ήταν στην πλειοψηφία τους ειδωλολάτρες και δέν είχαν τόν κώδικα ήθικής τών Χριστιανών, έφάρμοζαν τόν κανόνα «τὰ έν οίκω μη έν δήμω», δηλαδή όσα γίνονται στό σπίτι, και κυρίως στό ύπνο-

δωμάτιο, δέν εἶναι δυνατόν νά λέγονται ἤ νά γίνονται δημόσια.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αὐτοῦ τοῦ ἄγραφου ἠθικοῦ κανόνα ἦταν καί τό ἐξῆς: στό ἀρχαῖο θέατρο δέν ὑπῆρχαν σαρκικές πράξεις, δέν ὑπῆρχε γύμνωση τῆς γυναίκας ἐπί σκηνῆς. Ὑπῆρχε μόνο αἰσχρολογία στήν κωμωδία, ἀλλά μέχρι ἐκεῖ. Μέ ἄλλα λόγια, ὑπῆρχαν ὅρια. Ὁ Πλούταρχος (Ἠθικά, Πῶς δεῖ τόν νέον ποιημάτων ἀκούειν, 33 C), ἀναφέρει κάτι συγκλονιστικό γιά τήν ἀντίληψη τῆς ἔννοιας τῆς ἠθικῆς: στήν τραγωδία Αἴολος, πού δέν σώθηκε μέχρι σήμερα, ὁ Εὐριπίδης βάζει στό στόμα τοῦ ὑποκριτῆ (ἠθοποιοῦ) τή φράση «Τί δ' αἰσχρόν εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ», πού ἀναστάτωσε τούς Ἀθηναίους θεατές καί ἄρχισαν νά θορυβοῦν μέσα στό θέατρο.

Ἡ ἀπάντηση πού ἔδωσε ἡ ἴδια ἡ ἀρχαία ἐλληνική διάνοηση εἶναι «Αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν, κἂν δοκῆ κἂν μὴ δοκῆ». Δηλαδή, γιατί νά θεωροῦμε κάτι αἰσχρό, ἂν αὐτοῖ πού τό κάνουν δέν τό ἀντιλαμβάνονται ὡς αἰσχρό; Κάτι τέτοιο προβάλλει ἡ σύγχρονη σιωνιστική θεωρία περί ἠθικῆς. Ἀλλά ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι τό αἰσχρό, τό ἀνήθικο, εἶναι αἰσχρό ἀπό μόνο του, εἴτε τό ἀντιλαμβάνομαστε εἴτε ὄχι. Δηλαδή, κάποια πράγματα εἶναι σταθερά ἠθικά ἢ σταθερά ἀνήθικα, μιὰ πάγια κατάσταση, δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν προσωπική γνώμη τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ἀξίζουν τόν θαυμασμό μας οἱ πρόγονοί μας, πού διατύπωναν τέτοιες φράσεις, μέ ὁδηγό τήν συνείδηση καί τή σοφία τους. Ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ συνείδηση εἶναι δῶρο Θεοῦ σέ κάθε ἄνθρωπο, ἀνεξάρτητα ἀπό τή θρησκεία του. Ὅταν στή σοφία τῶν Ἑλλήνων προστέθηκε καί ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, μέσω τῶν ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, τότε δημιουργήθηκε ὁ ὑπέροχος ἐλληνορθόδοξος πολιτισμός. Καί στόν τομέα τῆς ἠθικῆς φτάσαμε εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν (Ἰω. 16,13), ἀφοῦ πλέον ἡ ἠθική μας δέν καθοδηγεῖται μόνο ἀπό τήν ἔμφυτη αἰδῶ, ἀλλά ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ε.3 Αναβίωση του σοδομισμού

Ολα αυτά, δυστυχώς, ισοπεδώθηκαν από τις μπουλντόζες του Σιωνισμού. Μας έπεισαν ότι δεν υπάρχει ήθικη, ήθικη είναι μόνο η γνώμη μας. Μας άρέσει κάτι, τό κάνουμε, δεν μας άπασχολεί αν είναι ήθικό. Δεν μας νοιάζει τί θεωρούσαν για χιλιετίες οί άνθρωποι ως αισχρό. Καί πλέον καταργείται τό έν οίκω μή έν δήμω. Τά πάντα έν δήμω. Κάπως έτσι έπήλθε καί ό λεγόμενος πανσεξουαλισμός, ή γύμνωση στή γυναικεία μόδα καί στά τελευταία χρόνια ό θρίαμβος τής όμοφυλοφιλίας.

Τό γενετήσιο ένστικτο είναι μία φυσιολογική κατάσταση στον άνθρωπο, μέ προϋποθέσεις βέβαια. Οί Σιωνιστές τό μετέτρεψαν σε τρόπο καί σκοπό τής ζωής, διαλύοντας κάθε ήθικό φραγμό. Κάθε στοιχείο του έρωτα, από προσωπική καί ιδιωτική υπόθεση του κάθε ανθρώπου, έγινε δημόσιο θέαμα. Άκόμη καί τό καθημερινό ντύσιμο των γυναικών. Τά ρούχα πού φοράνε πλέον οί γυναίκες, κυρίως τό καλοκαίρι, είναι πιό άποκαλυπτικά καί από τά έσώρουχα πού παλαιότερα φορούσαν στό κρεβάτι τους. Ή τέχνη, τά ΜΜΕ, τό διαδίκτυο, τά πάντα προβάλλουν σε καθημερινή βάση ό,τι πιό αισχρό καί νοσηρό υπάρχει. Ή πορνεία δεν είναι πιά τό άνήθικο έπάγγελμα κάποιων φτωχών καί κατατρεγμένων γυναικών. Είναι τό πρότυπο, τό σύμβολο τής κοινωνίας μας.

Αυτό ήθελε ό Σιωνισμός, νά μετατρέψει τή γυναίκα σε ένα σκουπίδι, σε ένα φτηνό κομμάτι κρέας, σε μία πόρνη. Καί τόν άνδρα νά υποδουλωθεί σε αυτόν τόν έξευτελισμό, νά ταυτιστεί μέ τήν πόρνη. Ή άγνότητα, ή παρθενία, ή συζυγική άγάπη, ή φυσική σχέση του άνδρουγύνου, πού χάρη στο μυστήριο του γάμου λαμβάνει τήν εύλογία καί τή χάρη του Θεού καί οδηγεί στον παράδεισο, έπρεπε νά σβήσουν. Τώρα μόνο άκαθαροσία, μόνο σαρκική κόλαση.

Όπως τονίσαμε, δεν υπάρχει όριο για τόν Σιωνισμό. Γι' αυτό

καί κάθε τόσο έρχονται στην κοινωνία μας νέες βαρβαρικές επιδρομές. Η πιο πρόσφατη είναι της όμοφυλοφιλίας. Ξαφνικά, οί άνθρωποι από τή δεκαετία του 1980 και έπειτα, ανακάλυψαν ότι αυτή ή κατάσταση δέν είναι άφύσικη, δέν είναι διαστροφή, όπως όμολογοῦσαν και οί ψυχίατροι στό παρελθόν, δέν είναι άμαρτία. Καί πρέπει νά γίνει τρόπος ζωής, πρέπει νά γίνει νόμος του κράτος, πρέπει ή όλοι νά γίνουμε έτσι ή νά χειροκροτοῦμε αὐτούς πού είναι έτσι.

Γιατί, άραγε, ό Σιωνισμός έχει «κολλήσει» τόσο πολύ μέ τό θέμα της όμοφυλοφιλίας; Γιατί φθάσαμε νά βλέπουμε τό ίδιο τό Ύπουργείο Παιδείας νά καίγεται, ώστε νά άσχοληθοῦν τά παιδιά μας μέ τίς έμφυλες ταυτότητες, νά μάθουν πώς νά αλλάζουν φύλο (!) και πολλά άλλα; Έδῶ ξανά θά μάς διαφωτίσουν οί άόρατοι τύραννοι της ανθρωπότητας, μέσω του ίερού τους βιβλίου, τήν Καμπάλα.

Μέ βάση τήν Καμπάλα, ό θεός είναι (άκουσον, άκουσον) ανδρόγυνος. Αντίστοιχα, ό πρώτος, ό αρχέγονος, ό αρχετυπικός άνθρωπος adam kadmon ήταν ανδρόγυνος. Η εμφάνιση ξεχωριστών φύλων (άνδρας - γυναίκα) ήταν αποτέλεσμα πτώσης, παρακμής. Έπομένως, πρέπει νά καταργηθοῦν τά φύλα, ώστε νά ξαναγίνουμε αὐθεντικοί άνθρωποι (androgynous). Η γυναίκα νά είναι και άνδρας ταυτόχρονα, αλλά και ό άνδρας νά είναι γυναίκα!

Πί αυτό και τό σχέδιο τών Σιωνιστῶν έδῶ και χρόνια προέβλεπε νά επικρατήσει στή γυναικεία μόδα τό αντρικό ντύσιμο (παντελόνι), ώστε ακούσια νά αρχίσουν οί γυναίκες νά αισθάνονται άνδρες! Οί άνδρες, αντίστοιχα, παρακινοῦνται πλέον από παντού νά σέβονται τή «διαφορετικότητα» τών όμοφυλοφίλων και, γιατί όχι, νά τή δοκιμάζουν. Τελικά τί είναι πιο φρικτό; Ότι στην εποχή, πού υποτίθεται ότι κυριαρχεί ό όρθολογισμός, υπάρχουν καμπαλιστές πού πιστεύουν στον ανδρόγυνο ή ότι οί καμπαλιστές διατάζουν μέχρι και τό Ύπουργείο Παιδείας στην Ελλάδα, τή χώρα πού γέννησε και γαλούχησε τήν Παιδεία;

Τά σχόλια είναι περιττά. Βαδίζουμε πρὸς τὸ χάος. Ὡς Χριστιανοὶ δὲν μισοῦμε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς βλέπουμε μὲ πόνο καὶ ἀγάπη. Ἀλλὰ τὴν ἁμαρτία τὴ μισοῦμε, τὴν καταδικάζουμε, τὴν πολεμοῦμε. Καὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία εἶναι φρικτὴ, ὀλέθρια, δαιμονοποιεῖ τὴν κοινωνία. Καὶ ξέρουμε ὅτι ἀπὸ πίσω ἔρχονται καὶ ἄλλες ἀθλιότητες, ἡ παιδεραστία, ἡ αἰμομιξία, καταστάσεις πού ντρεπόμαστε καὶ νὰ τίς ξεστομίσουμε, πράγματα τὰ ὁποῖα «αἰσχρὸν ἐστὶν καὶ λέγειν» (Εφ. 5,12).

Οἱ Σιωνιστὲς δὲν θὰ σταματήσουν πουθενά. Θὰ τὰ ἐπιβάλουν ὅλα, θὰ τὰ κάνουν νόμο τοῦ κράτους, τρόπο ζωῆς. Θὰ ἔρθει ὥρα πού θὰ ξαναγίνουν οἱ πόλεις μας Σόδομα καὶ Γόμορρα, θὰ ἀναγκαζόμαστε νὰ παίρνομε τὰ παιδιά μας καὶ νὰ φεύγομε γιὰ τὰ βουνά, γιὰ νὰ γλιτώσουμε ἀπὸ τίς ἀπερίγραπτες ἀνωμαλίες πού θὰ γίνονται δημόσια. Καὶ ὅλοι θὰ μᾶς βρίζουν, θὰ μᾶς χλευάζουν, γιατί θὰ ἀρνούμαστε τὴν ἀνηθικότητα, δὲν θὰ ὀνομάζουμε τὸ μαῦρο ἄσπρο, θὰ τὸ λέμε μαῦρο. Ποιός, τελικά, εἶναι ὁ φασίστας;

Ε.4 Ἡ ἐπέλαση τῆς παγκόσμιας θρησκείας

Γιὰ τοὺς ἐναπομείναντες πιστοὺς, γιὰ ὅσους δὲν πλανήθηκαν ἀπὸ τὸν ντεϊσμό ἢ τὴν ἀθεΐα, οἱ Σιωνιστὲς ἐτοίμασαν μία νάρκη, ὅπως προαναφέραμε. Τὸν Οἰκουμενισμό, ὁ ὁποῖος θὰ ἐτοιμάσει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν παγκόσμια θρησκεία. Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ ἐνωθοῦν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ μεταξὺ τους, νὰ ὑπάρχει μία ἐνιαία χριστιανικὴ «ἐκκλησία» καὶ ὄχι νὰ ὑπάρχει ἡ γνωστὴ διαφοροποίηση Ὁρθόδοξων, Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Προτεσταντῶν. Μόλις ἐπιτευχθεῖ αὐτό, θὰ ἐπέλθει καὶ ἡ ἔνωση μὲ τίς ἄλλες θρησκείες, ὅποτε ἔτοιμη καὶ ἡ θρησκεία τοῦ ψευδομεσσία.

Ἐδῶ ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὅταν μιλάμε γιὰ Χριστιανισμό, ἐννοοῦμε τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ

Χριστού. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία (οὔτε δύο οὔτε πολλές) καί ἁγία καί ταυτίζεται μέ τόν Χριστό, εἶναι ἓνα μέ τόν Χριστό. Οἱ ἄνθρωποι, πού βαπτίζονται καί θεωροῦνται Χριστιανοί δέν ταυτίζονται πάντα μέ τήν Ἐκκλησία. Πρέπει νά ἔχουν καί τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, τόσο στά λόγια ὅσο καί στίς πράξεις. Διαφορετικά, εἶναι προδότες καί ἐχθροί του Χριστοῦ.

Προδότης τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ Πάπας, ἀπό τόν 11ο αἰῶνα καί ἔπειτα, συγκεκριμένα ἀπό τό 1014 πού ὁ Πάπας Βενέδικτος ΙΗ' εἰσήγαγε ὀριστικά τήν αἰρετική διδασκαλία τοῦ filioque στό Σύμβολο τῆς Πίστεως, κάτι γιά τό ὁποῖο ποτέ δέν μετανόησε. Αυτό καί μόνο ἀρκεῖ γιά νά θεωροῦνται αὐτοδικαίως, de facto, αἰρετικοί καί ὄχι Χριστιανοί. Σάν τό κλαδί πού κόπηκε ἀπό τό δέντρο καί ξεράθηκε. Ἀπό τότε θά ἔπρεπε νά ἀποκαλοῦμε τήν (τέως) Ρωμαιοκαθολική ἐκκλησία ὡς Παπική θρησκεία. Αὐτό ἀσφαλῶς, δέν ἔχει σχέση μέ τόν ἀπλό λαό, δέν ἐννοοῦμε ὅτι κάθε ἄνθρωπος πού γεννιέται Ρωμαιοκαθολικός ὅτι θά πάει στήν κόλαση! Ὁ Θεός προσπαθεῖ κάθε ἄνθρωπο νά τόν βάλει στόν παράδεισο καί ἡ κρίση εἶναι δική Του, ὄχι δική μας.

Ἀπό τήν ἄλλη, ὅμως, ὁμολογοῦμε ὅτι ὁ Πάπας δέν εἶναι Ἐκκλησία, εἶναι Χριστιανός μόνο κατ' ὄνομα καί ὄχι κατά Χάριν, καί καταχρηστικά ὀνομάζουμε τόν Πάπα καί τό Βατικανό Ρωμαιοκαθολική ἐκκλησία, ἀφοῦ στήν πραγματικότητα ἔφτιαξαν μία ἄλλη θρησκεία, ἄλλο δόγμα, πού ἀπλά ἔχει ἐξωτερικά κάποια χριστιανικά στοιχεῖα. Καί δέν χρειάζεται νά ἀλλάξει κανείς τά πάντα στό δόγμα, γιά νά πάψει νά εἶναι Χριστιανός. Ἀκόμη καί μία λέξη νά ἀλλάξει, ἂν δέν μετανοήσει, παύει νά εἶναι Χριστιανός, εἶναι αἰρετικός.

Γιά τούς ἴδιους λόγους, οἱ Προτεστάντες δέν εἶναι Χριστιανοί, ἀπλά ὀνομάζονται ἔτσι. Αἰρετικοί ἐπίσης εἶναι οἱ διάφοροι Ἀντιχαλκηδόνιοι, ὅπως ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀρμενίας. Ἡ (Ορθόδοξη) Ἐκκλησία, ἀντίστοιχα, ὀρίζει ὅτι ἂν μετανοήσει ὁ αἰρετικός, μπορεῖ νά ἐπανέλθει στήν Ἐκκλησία, νά εἶναι Χριστιανός καί

νά μετέχει στά μυστήριά της. Διαφορετικά, δέν εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί δέν μπορεῖ νά συμμετάσχει σέ κανένα μυστήριο. Αὐτό, ὅμως, ἦταν πρόβλημα στό σχέδιο τοῦ Σιωνισμοῦ γιά τήν πανθηρσκεία. Γιά νά παρακάμψουν τό ἐμπόδιο, ἔπλασαν τόν Οἰκουμενισμό.

Ἄν κάποιος εἶχε μία δεξαμενή μέ πόσιμο νερό, θά ἤθελε νά τή διατηρήσει ἀνόθευτη, γιά νά πίνει καθαρό νερό. Ἡ δεξαμενή αὐτή εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Γύρω της ὑπάρχουν καί ἄλλες δεξαμενές, πού λέγονται θρησκείες καί αἵρέσεις, ἀπό τίς ὁποῖες ἄλλες ἔχουν μολυσμένο νερό, δηλητηριώδες (Παπικοί καί Προτεστάντες), ἄλλοι ἔχουν ἀκαθαρσίες, ἄλλοι πετρέλαιο ἀντί γιά νερό, κ.λπ. Μέ τόν Οἰκουμενισμό, θά μποῦν σωλῆνες παντοῦ, γιά νά γίνουν ὅλα συγκοινωνοῦντα δοχεῖα, γιά νά νοθευτοῦν οἱ πάντες, κυρίως ἡ Ἐκκλησία (Ὁρθοδοξία).

Τό κακό, ἡ δράση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ξεκίνησε ἀνεπαίσθητα στά τέλη τοῦ 19ου αἰώνα, ὅταν τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο (Κων/πολη) ἐπέτρεψε νά τελεστοῦν οἱ πρῶτοι μεικτοί γάμοι, μεταξὺ Ὁρθοδόξων καί μή Ὁρθοδόξων, κατά παράβαση τοῦ ΟΒ' (72ου) κανόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου (691 μ.Χ.). Λίγο ἀργότερα, τό Πατριαρχεῖο στέλνει τήν περίφημη ἐπιστολή: «Ἐγκύκλιος Συνοδική πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» (1920), μέ τήν ὁποία ὀνομάζει ὡς Ἐκκλησίες τίς διάφορες προτεσταντικές αἵρέσεις. Ποιός κρυβόταν ἀπό πίσω, περιττό νά τό ἀναφέρομε.

Τί φταίει; Δύσκολο νά ἀπαντήσουμε. Πιστεύουμε, ἀσφαλῶς, ὅτι οἱ Πατριάρχες μας δέν ἦταν Σιωνιστές, ἴσως κάποιοι συνεργάτες τους νά ἦταν μασόνοι. Προφανῶς παρασύρθηκαν ἀπό πέσεις, παγίδες, ποιός νά γνωρίζει τό παρασκήνιο. Ἐξάλλου, οἱ Σιωνιστές δέν παρουσιάζονται αὐτοπροσώπως. Κατά κανόνα, κάνουν τή δουλειά τους μέ πλάγιο τρόπο, μέσω τρίτων. Καί δουλειά τους εἶναι νά περάσουν τό μήνυμα: μείνετε ὅπως εἴστε, ἀλλά δεχθεῖτε στά μυστήριά σας καί τούς αἰρετικούς. Μελλοντικά,

δεχθείτε και τούς αλλόθρησκους και στό τέλος δεχθείτε και τόν ψευδομεσσία μας!

Όφείλουμε νά έπισημάνουμε ότι ή Έκκλησία μας (και ή Ελλάδα) δέν κινδυνεύει μόνο από τό θηρίο του Οικουμενισμού. Κινδυνεύει από τόν ανέλεγκτο βομβαρδισμό από αντιχριστιανικά βλήματα, πού έκτοξεύουν τά θρησκευτικά πυροβόλα του Σιωνισμού. Στην Ελλάδα άλωνίζουν πλέον από ανατολικά θρησκευματα ή δοξασίες (γιόγκα, μετενσάρκωση, βουδιστικός διαλογισμός, ιαπωνικό ρέικι) μέχρι νεοειδωλόατρες και αποκρυφιστές (από αστρολογία και μέντιουμ μέχρι σατανισμό).

Ε.5 Θρησκευτικά φαντάσματα από τό παρελθόν

Οί νεοειδωλόατρες ή (νέο)παγανιστές είναι άλλο ένα τερατώδες κατασκεύασμα των Σιωνιστών, μέ έμπνευστή τόν Βρεταννό αποκρυφιστή William Wynn Wescott πού προσχώρησε στον Έλευθεροτεκτονισμό τό 1871. Αυτός, μέ δύο ακόμη Ροδοσταυρίτες, δημιούργησε τό «Έρμητικό τάγμα της Χρυσής Αύγης», πού μέ τή σειρά του ίδρυσε τήν εταιρεία της Θούλης, όπου φοίτησε ο Χίτλερ! Οι διάφορες οργανώσεις πού προέκυψαν από τό Έρμητικό Τάγμα είχαν ως σκοπό τήν αναβίωση αρχαίων ειδωλολατρικών θρησκειών σε βάρος του Χριστιανισμού.

Πραγματικά, εντύπωση προκαλεί τό γεγονός ότι και στό παρελθόν πίσω από τίς προσπάθειες αναβίωσης της ειδωλολατρίας κρύβονταν Έβραίοι (μάγοι, καμπαλιστές). Στην περίπτωση του παράφρονα Ίουλιανού (361 μ.Χ.), καθοριστικό ρόλο στή θρησκευτική του θεωρία έπαιξε ένας Έβραίος μάγος, πού είχε για δάσκαλο. Αυτός τόν έστρεψε στον σατανισμό! Ο Ίουλιανός δέν ήταν απλά άρνητής του Χριστιανισμού, είχε πάθος μέ τή μαγεία (θεουργία τήν ονόμαζαν τότε) και τίς σατανικές τελετές, τίς όποιες προσπάθησε νά επιβάλει ως θρησκεία του Ρωμαϊκού κράτους.

Ἡ ἄλλη ἱστορική «σύμπτωση» ἦταν αὐτή τοῦ 15ου αἰ. μ.Χ., λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Πόλης τὸ 1453, μέ τὸν περίφημο Γεώργιο Πλήθωνα - Γεμιστό, ὁ ὁποῖος ὑποτίθεται ὅτι προσπάθησε νὰ ἐπαναφέρει τὴν ἀρχαία ἑλληνική θρησκεία. Στὴν πραγματικότητα, καὶ ὁ Πλήθωνας εἶχε μαθητεύσει σέ ἕναν Ἑβραῖο καμπαλιστὴ καὶ οὐσιαστικά προσπάθησε νὰ δώσει στὴν Καμπάλα ἕνα ἀρχαιοελληνικό προσωπεῖο, γιὰ νὰ τὴ διοχετεύσει πρὸ εὐκόλα στὸν ἑλληνικό χῶρο, ἀλλὰ εὐτυχῶς ἀπέτυχε.

Τὸ τερατούργημα τῆς ἐπίσημης ἐπιαναφορᾶς τῆς πολυθεΐας καὶ τοῦ παγανισμοῦ ἦρθε καὶ στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα, μέ ὀνομασίες ὅπως αὐτόχθονοι Ἕλληνες, ἐθνικοὶ Ἕλληνες, πατρώα θρησκεία κ.ἄ. Δέν εἶναι ἐνιαῖο ρεῦμα, ἀλλὰ διάφορες ὁμάδες, χωρὶς κοινὴ ἰδεολογία. Ἐνδεικτικὸ εἶναι ὅτι κάποιοι, μέ δαιμονική λύσσα, βλασφημοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντας ὅτι ἦταν ἕνας Ἑβραῖος Ραββῖνος πού ἠθελε νὰ φέρει τὸν Σιωνισμό στὴν Ἑλλάδα, καὶ ἄλλοι τὸν σέβονται, ἀλλὰ λένε ὅτι ἦταν Ἕλληνας μέ τὸ ὄνομα Ἰάσων.

Οἱ πρὸ ὀργανωμένοι ἀπὸ αὐτοὺς παρουσιάζονται ὡς ἱστορικοὶ, ἐπιστήμονες. Διδάσκουν ὅτι ὑπάρχει πάλι μεταξὺ Σιών καὶ Δελφῶν, ὅτι τὸ Βυζάντιο κατέστρεψε τὸν Ἑλληνισμό καὶ ἔσφαξε τοὺς Ἕλληνες, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ταυτίζεται μέ τὸν Σιωνισμό. Τὸ νὰ ἀντικρούσουμε αὐτὲς τίς ἀντιεπιστημονικὲς καὶ ἀηδιαστικὲς θεωρίες εἶναι περιττό. Ἀπλά θὰ ποῦμε, ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ πρὸ ἐχθρικοὶ πρὸς τὴν Ὁρθοδοξία ἱστορικοὶ, Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἄθεοι ἢ καὶ ἀνθέλληνες, τέτοιες ἀνοησίες δέν ἔγραψαν ποτέ.

Αὐτὰ πού ἰσχυρίζονται οἱ Ἐθνικοὶ εἶναι αὐτὰ πού τοὺς δίδαξαν, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, οἱ μασόνοι καὶ οἱ Σιωνιστές, πού μισοῦν ἐξίσου Ἑλλάδα καὶ Ὁρθοδοξία, πού αἰῶνες τώρα χρησιμοποιοῦν τὸ *διαίρει καὶ βασιλεύει*. Δῶσε χρήμα, φτιάξε δύο ἀντίπαλα σχήματα καὶ βάλ' τους νὰ σφαχτοῦν μεταξύ τους. Κομμουνισμός καὶ καπιταλισμός, ΚΚΕ καὶ Χρυσὴ Αὐγή, ἀθεΐα καὶ παγανισμός, ὅλα προῆλθαν ἀπὸ τὸν Σιωνισμό!

“Όσο για τή σχέση Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ, θά τονίσουμε ὅτι οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας προσπάθησαν νά σβήσουν τό ψέμα, τό λάθος τῆς πολυθεΐας καί νά διδάξουν τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Πιά μᾶς, τούς Χριστιανούς, ἡ Σιών δέν εἶναι τά κτήρια καί ἡ πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ, εἶναι ἀλληγορικά ἡ ἀρχαία, ἡ πρώτη, ἡ μητέρα Ἐκκλησία, ὅπου συναντήθηκαν Ἑλληνες καί Χριστός.

Οἱ Χριστιανοί εἴμαστε ὁ νέος Ἰσραήλ, ὁ ἀληθινός λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ περιούσιος λαός. Σέ μᾶς ἀνήκει ὁ Ἀβραάμ, ὁ Μωυσῆς, ὁ Δαβίδ. Ἐμεῖς πιστεύουμε στόν Θεό πού πίστευαν καί αὐτοί, ἐμεῖς εἴμαστε οἱ πνευματικοί τους κληρονόμοι, σέ μᾶς ἀνήκει ἡ Σιών, ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ Σιών. Ἐμεῖς ἀγαπᾶμε ὅλους τούς ἀνθρώπους καί θέλουμε νά τούς δοῦμε στόν Παράδεισο.

Οἱ Σιωνιστές μισοῦν ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀκόμη καί τούς μή Σιωνιστές συμπατριῶτες τους, τούς ἀπλούς Ἑβραίους. Οἱ Σιωνιστές θέλουν νά δοῦν ὅλους τους ἀνθρώπους στήν κόλαση, γι’ αὐτό καί ὅπου ἐπικράτησαν, ἔκαναν τήν ἐπίγεια ζωή τῶν ἀνθρώπων κόλαση. Πιά μᾶς Μεσσίας εἶναι ὁ Χριστός, γιά ἐκείνους θά εἶναι ὁ Ἀντίχριστος τῆς Ἀποκάλυψης.

Ἐπάρχει, ὅμως, καί κάτι ἀκόμη. Κατά σάρκα εἴμαστε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὡς Ὁρθόδοξοι Ἑλληνες εἴμαστε πνευματικοί κληρονόμοι τῆς Σιών καί φυσικοί κληρονόμοι τῶν Δελφῶν, τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, πού ξεκίνησε κάπου στό 2700 π.Χ. (Πρώιμη ἐποχή τοῦ Χαλκοῦ ΠΑ) καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Εἴμαστε περήφανοι καί γιά τά δύο, νιώθουμε ὅτι ἔχουμε τήν πρώτη θέση ἀνάμεσα στούς ἀρχαίους λαούς, ὡς πρός τήν πολιτιστική πρόοδο, ἀλλά καί τήν πρώτη θέση, μέσα στούς λαούς πού ἔγιναν Χριστιανοί, ὡς πρός πολλά, τό πλῆθος τῶν Ἁγίων, Μαρτύρων καί Πατέρων, τή χρήση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν ἄλλων λαῶν. Αὐτό εἶναι χαρά, εἶναι τιμή, ἀλλά ὄχι ρατσισμός, ὄχι ἐθνικισμός.

Είναι μία διαπίστωση πού προκύπτει από τή μελέτη τής Ιστορίας. Δέν πιστεύουμε ότι είμαστε ανώτερη φυλή, αλλά ότι πετύχαμε περισσότερα από άλλες φυλές. Αγαπάμε καί σεβόμαστε κάθε άλλη φυλή, αλλά δέν ανεχόμαστε νά μᾶς καταστρέψει καμία φυλή. Ἄν κάποιος μας ἀπειλεῖ, ἔχουμε δικαίωμα στήν ἄμυνα, στόν δίκαιο ἀγώνα. Γι' αὐτό στήν ἱστορία μας ἔχουμε καί τόσο πολλά ἐπαναστατικά κινήματα.

Ε.6 Ἅγιος Κοσμάς καί Ὁσιος Παῖσιος

Ισως νά ἀναρωτηθεῖ κανείς, ὄχι ἄδικα: τί νόημα ἔχει νά τά ψάχνουμε ὅλα αὐτά; Ποίος μπορεῖ νά τά βάλει μέ τούς Σιωνιστές; Ἐδῶ ὁ Πρωθυπουργός καί οἱ Ὑπουργοί τούς τρέμουν! Δέν εἶναι σωστή αὐτή ἡ στάση. Μπήκε τό πνεῦμα τῆς ἀδιαφορίας, τῆς ἀπογοήτευσης, παραδώσαμε τά ὄπλα καί περιμένουμε τό τέλος. Ἄν ὁ καθένας σκεφτόταν, ἀντίθετα, ὅτι κάτι μπορεῖ νά γίνει, κάτι θά γινόταν. Ξεκινώντας μέ τόν ἑαυτό μας.

Ἐλεγε σοφά ὁ Ὁσιος Παῖσιος, ὅτι ἄν ὁ καθένας μας διόρθωνε τόν ἑαυτό του, ἀμέσως θά ἦταν διορθωμένο ἓνα μικρό κομμάτι τῆς Ἐκκλησίας, τῆς κοινωνίας, τῆς χώρας κ.λπ. Ἐπιπλέον, ἄν ἡ νοοτροπία τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων (κατακρίνουμε ὁ ἓνας τόν ἄλλο, χωρίς οἱ ἴδιοι νά κάνουμε τίποτα) ὑπῆρχε στούς ἥρωες τοῦ 1821, οὔτε ἐπανάσταση θά γινόταν, οὔτε ἑλληνικό κράτος θά εἶχαμε σήμερα. Ἄν κάθε Ἑλληνας συνειδητοποιοῦσε τί σημαίνει Σιωνισμός καί κάπως ἀντιδροῦσε, κάτι θά γινόταν πρὸς τό καλύτερο.

Ἐνας τέτοιος Ἑλληνας, πού σκεφτόταν τούς συμπατριῶτες του καί ὄχι τήν ἄνεσή του, ἦταν ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, πού ἔζησε τήν ἴδια ἐποχή μέ τόν Βολταῖρο καί τά ἄλλα καλά παιδιά! Ἦταν μοναχός στό Ἅγιο Ὄρος, εἶχε τήν «ἄνεσή» του, αλλά δέν ἦταν ἀδιάφορος. Πονοῦσε γιά τά δεινά τῶν ὑπόδουλων Ἑλλή-

νων, για τὰ βάσανα, τήν ἐκκλησιαστική καί μορφωτική φτώχεια του λαοῦ. Καί πήρε τή μεγάλη ἀπόφαση, νά ἐγκαταλείψει τήν ἄνεση τοῦ μοναστηριοῦ, μέ εὐχή καί εὐλογία βέβαια, καί νά βγεῖ στόν κόσμο.

Ξεχύθηκε στόν κόσμο, στόν Ἑλληνισμό τῆς τουρκοκρατίας, χωρίς λεφτά, χωρίς στρατό. Μόνο μέ μία φλόγα μέσα του, νά σπείρει ξανά στίς καρδιές τῶν βασανισμένων Ἑλλήνων τόν Χριστό καί τήν Ἑλλάδα. Ἀπό τή μία τούς δίδασκε θεολογικά, σέ λαϊκή γλώσσα, καί τούς ἐπανεφέρε στόν ὀρθόδοξο δρόμο, ἀπό τήν ἄλλη τούς παρακινούσε νά φτιάχνουν ἑλληνικά σχολεῖα καί νά μιλοῦν τήν ἑλληνική γλώσσα. Δέν πάλεψε μόνο γιά τήν Ὄρθοδοξία, πάλεψε ταυτόχρονα καί γιά τήν ἀνάσταση τῆς Ἑλλάδας.

Εἶχε ἀποφασίσει νά καεῖ, ὥστε νά φωτίσει τούς ἄλλους. Δέν τόν ἔνοιαζε ὁ ἑαυτός του, ἀλλά ὁ ταλαίπωρος Ἕλληνας. Ἄς χαθῶ ἐγώ, ἔλεγε, ἀρκεῖ νά σωθοῦν κάποιοι ἄλλοι. Τελικά, ἐπειδή συγκρούστηκε μέ τούς Ἑβραίους, βρῆκε μαρτυρικό θάνατο. Ὁ Θεός ὅμως, τόν εἶχε ἐνισχύσει μέ Θεῖα Χάρη, μέ θεϊκή ἐνέργεια. Ὁ Ἅγιος Κοσμάς δέν ἔπαιξε μόνο τόν ρόλο τοῦ ἑλληνορθόδοξου Διαφωτιστῆ, ἀλλά ἔκανε καί θαύματα, εἶχε προφητικό χάρισμα, ἐρμήνευσε πολλά στοιχεῖα τῆς Ἀποκάλυψης καί φανέρωσε τί θά ζήσουμε στό μέλλον, εὐχάριστα καί δυσάρεστα. Ἕνας Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στά ἴδια χνάρια βάδισε καί ὁ νέος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ὅσιος Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης. Μοναχός στό Ἅγιο Ὄρος, πού ἔδρασε ὅμως λίγο ἐκτός καί περισσότερο ἐντός τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μέ ἐξίσου θαυμαστό ἔργο, ὅπως ὁ Ἅγιος Κοσμάς. Σέ νεαρή ἡλικία (15 ἐτῶν) ἔζησε μία συγκλονιστική ἐμπειρία. Ἕνας γνωστός του, μαρξιστής, προσπάθησε νά τοῦ κλονίσει τήν πίστη, ἐξιστορώντας του τή δαρβινική θεωρία, ὅπως τή χρησιμοποίησαν οἱ Σιωνιστές.

Ὁ νεαρός Ἀρσένιος, ὅπως λεγόταν ἀρχικά πρὶν λάβει τό μοναχικό ὄνομα Παῖσιος, κλονίστηκε, ταραχτήκε. Κατέφυγε ἀπελπισμένος σέ μία ἐκκλησία καί ἄρχισε νά σκέφτεται καί νά προ-

σεύχεται για ώρες. Ζητούσε από τόν Χριστό νά τοῦ ἐμφανιστεῖ, νά τοῦ ἀποδείξει ὅτι εἶναι ζωντανός. Μέχρι πού ἔβαλε ἕναν καλό καί ταπεινό λογισμό: «Ἐφόσον σταυρώθηκε ὁ Χριστός γιά μένα, θά πεθάνω καί ἐγώ γ' Αὐτόν». Τότε τό θαῦμα ἔγινε: «Ὁ Θεός περιμένε τήν ἀντιμετώπισή μου. Ὑστερα ἀπό αὐτό παρουσιάσθηκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μέσα σέ ἄφθονο φῶς. Φαίνόταν ἀπό τήν μέση καί πάνω. Μέ κοίταξε μέ πολλή ἀγάπη καί μοῦ εἶπε: Ἐγώ εἶμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεῦων εἰς ἐμέ, κἄν ἀποθάνῃ ζήσεται. Τά λόγια αὐτά ἦταν γραμμένα καί στό Εὐαγγέλιο πού κρατοῦσε ἀνοικτό στό ἀριστερό χέρι Του.»

Μετά ἀπό μία τέτοια ἐμπειρία, δέν εἶχε πλέον ἀμφιβολία γιά τήν ἀλήθεια. Σέ ὅλη του τή ζωή δίδασκε τόν κόσμο νά μήν πιστεύει στό ψέμα τοῦ δαρβινισμοῦ. Οὕτως ἢ ἄλλως, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τά εἶδη ἐξελίσσονται, ἀλλά μέσα στό εἶδος τους, ὄχι ἀπό εἶδος σέ εἶδος. Ἀλλά ἡ ἐπιστημονική δικτατορία τοῦ Σιωνισμοῦ δέν ἐπιτρέπει στούς βιολόγους νά βροῦν ἢ νά ποῦν τήν ἀλήθεια.

Τό ἔργο τοῦ Ὁσίου εἶναι τεράστιο, ἀντίστοιχο μέ αὐτό τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Δίδαξε Χριστό καί Ἑλλάδα. Ἐρμήνευσε πολλές ἀπό τίς προφητείες τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ καί ἀπό τήν Ἀποκάλυψη, ἐνῶ ταυτόχρονα ἐξηγοῦσε πολλά ἀπό τά δύσκολα σημεῖα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τά ὅποια ὄσοι δέν ἔχουν ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί κριτήριο τά παρεξηγοῦν καί μετά συκοφαντοῦν τήν Παλαιά Διαθήκη, εἰρωνεύονται τήν Ἐκκλησία καί πλάθουν γελοῖες θεωρίες.

Ὅσοι τόν γνώρισαν, εἶδαν μέ τά μάτια τους ὅτι ὅσα διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή καί ἡ Ἐκκλησία γιά Θεία Χάρη, θαύματα, ἀγίους, δέν εἶναι παραμύθια, ἀλλά ἀλήθεια. Καί ὁ Ὅσιος Παῖσιος, ἐπιπλέον, μίλησε μέ θάρρος ἐναντίον τοῦ Σιωνισμοῦ. Ἐξήγησε τά πάντα. Μόνο πού ὅσα ἔλεγε δέν τά εἶχε διαβάσει σέ βιβλία, δέν τά εἶχε δεῖ σέ ἐφημερίδες. Τά «ἔβλεπε» μέ τή Θεία Χάρη, σάν νά εἶχε ἕναν πνευματικό δορυφόρο πού παρακολουθοῦσε ὅλη τή γῆ.

Ἡ ἀγιότητα καί ἡ σοφία τοῦ Ὁσίου εἶναι ἡ ἐπισφράγιση, ἡ σιγουριά ὅτι οἱ θεωρίες γιά τή συνωμοσία τῶν Σιωνιστῶν εἶναι μία

πραγματικότητα, όχι ένας μύθος. "Ένας άορατος έχθρός, πού μάς πολεμά ύπουλα. Άλλά σέ κάθε πόλεμο, ακόμη και πνευματικό, πρέπει νά γνωρίζουμε τόν έχθρό μας, για νά προστατευθοῦμε από αὐτόν. Έμεις στήν Έλλάδα οὔτε γνωρίζουμε τόν έχθρό μας, οὔτε άμυνόμαστε.

Παρομοίως, βλέπουμε ὅτι ἡ Άγία Γραφή μιλά για τόν Έωσφόρο, τόν Διάβολο. Γιατί άσχολείται μαζί του, άφου έμås μάς νοιάζει ὁ Χριστός, ὄχι ὁ Έωσφόρος; Για νά μήν πέφτουμε στίς παγίδες του, κάτι σάν νά κατασκοπεύουμε τόν έχθρό, ὄχι για νά μποῦμε στό στρατόπεδό του, άλλά για νά μάθουμε νά τόν πολεμάμε, μέχρι νά τόν νικήσουμε.

Ε.7 Τί μέλλει γενέσθαι;

Η Έλλάδα βρίσκεται από τό 2010 μέχρι σήμερα στήν οικονομική Κατοχή, πού ὀνομάζεται Μνημόνιο. Τό πρόβλημα, ὁμως, δέν είναι μόνο τό έπαίσχυντο Μνημόνιο, άλλά ἡ άποστασία. Οί Έλληνες άποστάτησαν, πλην ὀλίγων, από τόν Χριστό και τήν Όρθόδοξη Έκκλησία. Είναι διαπιστωμένο έδῶ και χρόνια ὅτι λιγότερο από τό 5% τοῦ έλληνικοῦ πληθυσμοῦ έκκλησιάζεται τακτικά. Τό ὑπόλοιπο 95% τί κάνει; Έρχεται (άν έρχεται) τρεῖς φορές στή ζωή του στήν Έκκλησία, στή βάπτιση, στόν γάμο και στήν κηδεία του!

Ἡ άποστασία εἶχε προφητευθεῖ από τούς Άγίους Άποστόλους, στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια πρίν! Οί άνθρωποι θά παθαίνουν καταστροφές, άλλά δέν θά μετανοοῦν. Ἡ άποστασία τοῦ ανθρώπου από τόν Θεό ἔχει συντελεστεῖ. Τί θά συμβεῖ από έδῶ και πέρα; Θα εφαρμοστεῖ ὁ αἰώνιος πνευματικός νόμος, πού λέει ὅτι ὅταν οί άνθρωποι δέν μετανοοῦν, καταστρέφονται. Ένώ ὅταν μετανοοῦν, σώζονται, έρχεται ἡ άποκατάσταση, ἡ πρόοδος.

Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται τί θά συμβεῖ στό μέλλον. Ὁ Θεός γνωρίζει, ἀλλά δέν προορίζει, δέν ἐπιβάλλει, δέν ὑπάρχει πεπρωμένο. Οἱ προφητείες βασιζονται στήν πανσοφία τοῦ Θεοῦ, ὄχι στήν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ. Ἐλάχιστα ἀπό ὅσα ἔχουν γίνει στήν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου ἦταν θέλημα Θεοῦ, τά περισσότερα ἦταν ἀντίθετα στό θέλημά Του. Ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς χρήσης τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, κακές ἐπιλογές, ἐνῶ παράλληλα ὑπάρχει καί ἡ ἀόρατη δράση τοῦ Διαβόλου μέσα στήν ἱστορία.

Αὐτό πού χρειαζόμαστε ἄμεσα στήν Ἑλλάδα εἶναι μετάνοια. Νά ξαναγίνουμε συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὄχι μόνο ἐπιφανειακά, ἀλλά οὐσιωδῶς. Νά ἐπαναφέρουμε στή ζωή μας τίς δύο μεγάλες ἀρετές πού μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός, τήν ἀγάπη καί τήν ταπείνωση. Ἄν τό κάνουμε αὐτό, σέ μιά στιγμή θά ἀλλάξουν τά πάντα. Ὁ οὐροβόρος ὄφεις, πού σφίγγει μέχρι ἀσφυξίας τήν Ἑλλάδα (καί ὅλο τόν κόσμο), θά συντριβεῖ ἐπί τόπου! Θά τόν «ἀναλώσει ὁ Κύριος τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ» (Β' Θεσ. 2,8).

Ἄν, ἀντίθετα, παραμείνουμε ὅπως εἴμαστε, τότε θά ἔρθει ἡ καταστροφή, τόσο τῆς Ἑλλάδας, ὅσο καί τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Ἑλλάδα. Καί κάποια στιγμή θά πραγματοποιηθεῖ τό ἐφιαλικό σχέδιο τῶν Σιωνιστῶν, ἓνα κράτος, μία θρησκεία, ἓνας βασιλιάς - ψευδομεσσίας. Θά ἐπιβληθεῖ ἡ παγκόσμια δικτατορία τοῦ Σιωνισμοῦ, μέ τόν ἀπαίσιο τύραννο στήν κορυφή, τόν λεγόμενο Ἀντίχριστο. Αὐτή ἡ δικτατορία θά εἶναι ἡ πιό φρικτή στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, ἀκόμη καί τά πιό φοβερά ἐγκλήματα τοῦ παρελθόντος θά εἶναι σάν βρεφικό χᾶδι, μπροστά στά ἔργα πού θά πράξει ὁ βασιλιάς τοῦ Σιωνισμοῦ.

Καί σάν νά μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτά, θά ἐπιβάλει σέ ὅλους τους ἀνθρώπους, μικροῦς καί μεγάλους, τό χάραγμα του, ἓνα ἠλεκτρονικό πλινθίο (microchip) στό δεξί χέρι ἢ στό μέτωπο κάθε ἀνθρώπου μέ τόν ἀριθμό 666 (Ἀπ. 13,18), ὥστε μέσω δορυφόρου καί ὑπολογιστῆ νά ἐλέγχει τούς πάντες. Καί ὅσοι δέν ὑπακούουν, νά ἐξοντώνονται ἐπί τόπου μέ ἀκτινοβολία. Ἡ τεχνολογία αὐτή

υπάρχει σήμερα και έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται. Οί Χριστιανοί, ασφαλώς, δεν θά δεχθούν αυτό τό χάραγμα, τό σφράγισμα, και θά επιβιώσουν εκείνα τά χρόνια, ὅποτε και ἄν ἔρθουν.

Γιά ὅσους μπορεί νά χαμογελοῦν εἰρωνικά διαβάζοντας ὅλα τά παραπάνω, θά τούς θέσουμε δύο ἀπλά ἐρωτήματα. Πῶς ἤξερε ὁ Εὐαγγελιστής και Ἀπόστολος Ἰωάννης, πού συνέγραψε τήν Ἀποκάλυψη τό 95 μ.Χ., ὅτι μία μέρα θά υπάρξει μία τέτοια τεχνολογία και θά ἐπιβληθεῖ στους ἀνθρώπους; Ἀπλή ἀπάντηση, δέν θά μπορούσε νά τό ξέρει! Ὁ Θεός τοῦ τό φανέρωσε, σέ ἓνα σπήλαιο στήν Πάτμο. Και πῶς ἤξερε ὅτι θά χρησιμοποιηθεῖ ὁ ἀριθμός 666 στους σημερινούς ραβδωτούς κώδικες (barcode);

Πῶς, ἀντίστοιχα, ἀνάμεσα στίς συγκλονιστικές του προφητεῖες, ὁ Ἅγιος Κοσμάς εἶχε πει ὅτι θά ἔρθει μέρα πού θά εἶναι γεμάτα τά πιάτα μας, ἀλλά τά φαγητά δέν θά τρώγονται; Οἱ ἐπιστήμονες διαβεβαιώνουν ὅτι ἡ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος θά εἶναι τόσο ὀλέθρια τά ἐπόμενα 100 χρόνια, πού θά προκύψουν φρικτά ἀποτελέσματα. Τό πόσιμο νερό στόν πλανήτη θά εἶναι ἐλάχιστο, ἐνῶ και οἱ τροφές θά εἶναι πρακτικά ἄχρηστες, χωρίς θρεπτικές οὐσίες.

Και τίποτα νά μή συμβεῖ, ἀπό ὅσα ἔχει προφητεύσει ἡ Ἐκκλησία μας, ὁ πλανήτης Γῆ εἶναι καταδικασμένος σέ θάνατο, σέ καταστροφή, χάρη στήν παγκόσμια μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος. Ἄλλο ἓνα δῶρο τοῦ Σιωνισμοῦ στήν ἀνθρωπότητα! Ἄν δέν ἀλλάξουμε, ἄν δέν γίνουν θαύματα, ἄν δέν ἐπέμβει ὁ Θεός, τά ἐγγόνια μας ἢ τά δισέγγονά μας δέν θά μπορούν νά επιβιώσουν, ὅπως «προφητεύει» ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη.

Συνεπῶς, και ἄθεος νά εἶναι κανείς, δέν μπορεί νά ἐπαναπαύεται ὡς πρός τό μέλλον. Ἀλλά ὅ,τι και ἄν εἴμαστε στήν Ἑλλάδα, ὀφείλουμε νά ἀγαπήσουμε ξανά Χριστό και Ἑλλάδα, γιά νά σὺνέλθουμε. Και νά κρατήσουμε ἐνωμένους αὐτούς τούς δύο θησαυρούς. Γιατί πρέπει νά θυμόμαστε ὅτι ὅσο ἤμαστε στήν ἐποχή πρό Χριστοῦ και δέν γνωρίζαμε τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, εἴχαμε

δικαιολογία. Μᾶς σκέπαζε ὁ Θεός μέ ἕναν ἄγγελο. Ὅταν γίναμε Χριστιανοί, δεχθήκαμε ἄφθονη τή Θεία Χάρη καί κάθε εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἦρθε στήν Ἑλλάδα.

Ἄν, τώρα, πᾶμε νά χτίσουμε μία Ἑλλάδα χωρίς Χριστό, θά εἶμαστε ἀδικαιολόγητοι, γιατί γνωρίσαμε τήν ἀλήθεια καί τήν πετάξαμε, τή διώξαμε. Τότε θά ἀποσύρει καί ὁ Θεός τή Χάρη Του ἀπό τήν Ἑλλάδα καί θά καταστραφοῦμε ὀλοκληρωτικά, θά μᾶς καταπιεῖ ὁ οὐροβόρος δράκων τοῦ Σιωνισμοῦ. Ἀλλά δέν θά φταίει ὁ Θεός, ἐμεῖς θά φταῖμε, ὅπως ἔφταιξαν καί οἱ Ἑβραῖοι, πού προτίμησαν μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς (Ιω. 3,19).

Ὡς κατακλείδα σέ αὐτήν τήν ἀπολογία κατά τοῦ Σιωνισμοῦ καί ὑπέρ τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, θά ὑπενθυμίσουμε καί θά τονίσουμε κάτι. Δέν μισοῦμε καί δέν ὑποτιμᾶμε κανέναν ἄνθρωπο, σεβόμαστε καί ἀγαπᾶμε κάθε ἄνθρωπο. Ἀλλά ἔχουμε ἱερό χρέος νά ἀγωνιστοῦμε κατά Χριστόν νά πολεμήσουμε τήν ἁμαρτία καί καθετί πού συνδέεται μαζί της. Καί σήμερα, σχεδόν κάθε ἁμαρτία καί κάθε κακό σχετίζεται μέ τόν Σιωνισμό. Συνεπῶς, καθήκον μας εἶναι νά πολεμήσουμε καί τόν Σιωνισμό. Ἀγαπᾶμε τόν ἄνθρωπο, μισοῦμε τήν ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου. Καί θά ἀγωνιστοῦμε, ἄχρι θανάτου (Ἀπ. 2,10), ἐνάντια στά ἔργα τῶν Σιωνιστῶν, ὄχι ἐνάντια στούς Σιωνιστές ὡς ἀνθρώπους. Γιατί ἔτσι μᾶς δίδαξε ὁ Χριστός, πού λίγο πρὶν ξεψυχήσει πάνω στόν Σταυρό, εἶπε: «Πατέρα, συγχώρησέ τους, γιατί δέν ξέρουν τί κάνουν» (Λκ. 23,34)

Παράρτημα

1. Συντομογραφίες Αγίας Γραφής

Παλαιά Διαθήκη

Γέν = Γένεσις

Ἔξ = Ἔξοδος

Ἀρ = Ἀριθμοί

Δτ = Δευτερονόμιον

Ψλ = Ψαλμοί

Δν = Δανιήλ

Ἦσ = Ἦσηέ

Ἦσ = Ἦσαΐας

Μιχ = Μιχαΐας

Ἰεζ = Ἰεζεκιήλ

Ἰερ = Ἰερεμίας

Καينή Διαθήκη

Μτ = Εὐαγγέλιο Ματθαίου

Μρ = Εὐαγγέλιο Μάρκου

Λκ = Εὐαγγέλιο Λουκά

Ἰω = Εὐαγγέλιο Ἰωάννου

Ρμ = Πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή

Β' Θεσ = Β' Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή

Ἐφ = Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή

Ἐβρ = Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή

Ἀπ = Ἀποκάλυψις Ἰωάννου

2. Προφητείες γιά τόν Μεσσία

Ἄν ἐπιθυμεῖ νά ἐμβαθύνει κανεῖς στίς προφητείες γιά τόν Μεσσία καί τό κράτος του, μπορεῖ νά ἀνατρέξει στίς παρακάτω παραπομπές: Μιχ. 5,2 – Ἰερ. 3,36 – Ἦσ. 7,10 – Ἦσ. 9,6 – Ἀρ. 22,2 – Μιχ. 4,6 – Ἦσ. 11,11 – Δν. 2,31, καί στούς Ψαλμούς 2, 44, 45, 66, 71, 85, 86, 109, 110, 131. Ἐπίσης, σχεδόν ὅλη ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή εἶναι ἀφιερωμένη στό πῶς ἐκπληρώθηκαν οἱ προφητείες στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ καί πῶς ἡ Καينή Διαθήκη διαδέχεται τήν Παλαιά. Ἄν οἱ Ἑβραῖοι τή διάβαζαν αὐτήν τήν ἐπιστολή μέ λίγη ταπείνωση, ἀμέσως θά ἄφηναν τό Ταλμούδ καί θά γίνονταν Χριστιανοί!

3. Τό πρωτότυπο κείμενο του Μπακούνιν για Μάρξ και Ρότσιλτ:

«Nun diese ganze jüdische Welt, die eine ausbeuterische Sekte, ein Blutengelvolk, einen einzigen fressenden Parasiten bildet, eng und intim nicht nur über die Staatsgrenzen hin, sondern auch für alle Verschiedenheiten der politischen Meinungen hinweg, – diese jüdische Welt steht heute zum großen Teil einerseits Marx, andererseits Rothschild zur Verfügung. Ich bin sicher, dass die Rothschild auf der einen Seite die Verdienste von Marx schätzen, und dass Marx auf der anderen Seite instinktive Anziehung und großen Respekt für die Rothschild empfindet. Dies mag sonderbar erscheinen. Was kann es zwischen dem Kommunismus und der Großbank gemeinsames geben? O! der Kommunismus von Marx will die mächtige staatliche Zentralisation, und wo es solche gibt, muss heutzutage unvermeidlich eine zentrale Staatsbank bestehen, und wo eine solche Bank besteht, wird die parasitische jüdische Nation, die in der Arbeit des Volkes spekuliert, immer ein Mittel zu bestehen finden.»

Michael Bakunin, *Persönliche Beziehungen zu Marx*,
Gesammelte Werke, Band III (West Berlin, 1975)

Βιβλιογραφία – Πηγές

Ἡ βάση, ὄλων ὅσα καταγράψαμε σέ αὐτό τό μικρό ἐγχειρίδιο κατά τοῦ Σιωνισμοῦ, εἶναι ἡ διδασκαλία καί οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ὁσίου Παΐσιου, τήν ὁποία ἀντλήσαμε ἀπό τά ἐξῆς βιβλία:

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ “ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ”
Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, Λόγοι Β', Πνευματική Ἀφύπνιση, Σουρωτή Θεσσαλονίκης 2000

Νικόλαος Ζουρνατζόγλου, Μαρτυρίες Προσκυνητῶν, Γέροντας Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης 1924 – 1994, Θεσσαλονίκη 2009

Ἰσαάκ Ἱερομονάχου, Βίος Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, Ἅγιον Ὄρος 2004
Ἀθανάσιος Ρακοβαλῆς, ὁ πατήρ Παΐσιος μου εἶπε..., Θεσσαλονίκη 2007

Τά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς τά ἀντλήσαμε ἀπό τίς ἐκδόσεις:

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΕΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, (20τομη)
Ἀδελφότης θεολόγων Ὁ Σωτήρ, ΑΘΗΝΑΙ 1989

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ Μετάφραση ἀπό τά πρωτότυπα κείμενα, Ἑλληνική Βιβλική Ἐταιρεία, Ἀθήνα 1997

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΕΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ, Π. Τρεμπέλα, Ἀδελφότης θεολόγων Ὁ Σωτήρ, ΑΘΗΝΑΙ 2004

Ἐπίσης, χρησιμοποίησαμε ἀρκετό ὑλικό ἀπό τό διαδίκτυο, ἀπό ιστοσελίδες πού ἀσχολοῦνται μέ τή δράση τοῦ Σιωνισμοῦ καί τῶν τέκνων του (μασονία, νέα τάξη πραγμάτων κ.λπ.). Δυστυχῶς, κάποιες ιστοσελίδες ἔχουν κάνει ἀξιόλογη ἔρευνα γύρω ἀπό τόν Σιωνισμό, ἀλλά εἶναι δηλητηριασμένες ἀπό τό μίσος γιά τήν Παλαιά Διαθήκη καί τήν Ἐκκλησία.

Γενικά γιά τόν Σιωνισμό προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα τή μαγνητοφωνημένη ραδιοφωνική ἐκπομπή ἀπό τό ράδιο παράγκα μέ κύριο ὁμιλητή τόν δημοσιογράφο Κυριάκο Διακογιάννη:

www.youtube.com/watch?v=ap9zcPqhGVA&index=4&list=PLcHDRCqWL_l6zMV5XZUj4sjImTtOam5dx

Γιά τήν ἱστορία τῆς μασονίας ὑπάρχουν οἱ μαγνητοφωνημένες (ἐξαιρετικές πραγματικά) ὁμιλίες τοῦ μακαριστοῦ πατρός Ἀθανασίου Μυτιληναίου:

www.impantokratoros.gr/masonia-mp3.el.aspx

Ένδεικτικά, προτείνουμε και κάποια θέματα από διάφορες ιστοσελίδες (προσοχή, δέν συμφωνούμε πλήρως με τό περιεχόμενο και τήν ιδεολογία όλων τών παρακάτω ιστοσελίδων, άπλά άντλούμε ιστορικά στοιχεία).

- Χρονολόγιο τής δράσης τών Ρότσιλτ και του Σιωνισμού
http://pagosmiossynomosia.blogspot.gr/2011/01/blog-post_22.html
<http://alfeiospotamos.pblogs.gr/2013/10/h-istoria-toy-oikoy-twn-rothschilds-apo-ton-andrew-hitchcock.html>
- Έπανάσταση Μπολσεβίκων
<http://pagosmiossynomosia.blogspot.gr/2012/04/i.html>
- Χρυσή Αύγή, Ροδόσταυροι, Έταιρεία Θούλη και Σιωνισμός
www.pentapostagma.gr/2013/09/oi-theoritikoi-tou-tagmatos-tis-xruxis-avghs.html#ixzz49rTypVWf
- Κομμουνισμός και Σιωνισμός
http://attikanea.blogspot.gr/2016/02/blog-post_399.html
- Χίτλερ και Σιωνισμός
<http://www.logiosermis.net/2014/08/aavara-agreement.html#.V0YWhdSLQsY>
- Ποιός χρηματοδότησε τόν Χίτλερ;
http://www.logiosermis.net/2013/10/blog-post_4686.html#.V4QI3tSLQsY
<http://www.reformation.org/wall-st-hitler.html>
- Ρότσιλτ και Έλλάδα
<http://www.logiosermis.net/2013/07/rothschild.html#.V0GKC9SLQsY>
- Ναϊτες ιππότες
<http://www.orthodoxia.gr/show.cfm?id=1794&obcatid=2>
- Ίλλουμινάντι
http://redskywarning.blogspot.gr/2011/04/blog-post_05.html
- Οί συκοφαντίες του Ταλμούδ για τόν Ι. Χριστό
http://redskywarning.blogspot.gr/2012/02/blog-post_8638.html
- Άναφορά πρώην Ραββίνου για Μεσσία και Ταλμουδισμό
<http://www.pentapostagma.gr/2013/09/ravinos-epistrefei-sto-xristo.html>
- Ταλμούδ και Καμπάλα (Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφεΐμ)
<http://www.impantokratoros.gr/peiraios-seraphim-messias.el.aspx>

- Σχέδιο coudenhove-kalergi: Ἡ ἀλλοίωση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν μέσω τῆς κατευθυνόμενης μετανάστευσης Ἀσιατῶν καὶ Ἀφρικανῶν
<http://theodotus.blogspot.gr/2012/12/coudenhove-kalergi.html>
- Καμπάλα καὶ Ἀνδρόγυνος (σοδομισμός)
http://redskywarning.blogspot.gr/2014/12/blog-post_13.html
- Μιχαὴλ Μπακούνιν καὶ Κάρλ Μάρξ
<http://tassosanastassopoulos.blogspot.gr/2014/07/mikhail-aleksandrovich-bakunin-138.html>
- Προδομένες αὐταπάτες: Ἡ Ἀριστερά καὶ οἱ Ἑβραῖοι (Πῶς ἀντιμετώπισαν διάφοροι ἀριστεροὶ τοὺς Ἑβραίους καὶ τὸν Σιωνισμό)
<http://cohen.gr/nejudaism/2880-2013-09-03-08-43-07w/articles/>
- «...Οἱ Ρότσιλτ κατέχουν ὅλα τὰ μέσα παραγωγῆς καὶ συντήρησης» ἀπὸ κείμενο - ὁμολογία τοῦ Ἔνγκελς
<http://www.rizospastis.gr/page.do?publDate=5/8/2012&id=14163&pageNo=2>
- Παρισινή κομμούνα καὶ Ρότσιλτ (1871)
<http://redskywarning.blogspot.gr/2015/08/1871.html>
- Ὁ Ἀντισημιτισμός στὴν Σοσιαλιστικὴ Παράδοση (ἀπόψεις Εὐρωπαίων ἀριστερῶν γιὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ τὸν Σιωνισμό)
<http://terminal119archive.wordpress.com/>

Ἄλλα βιβλία ἀπὸ ὅπου ἀντλήσαμε στοιχεῖα:

- Deciphering the New Antisemitism, Edited by Alvin H. Rosenfeld, 2015 (ἐκτενεῖς ἀναφορὲς στὴ στάση τοῦ Προυντόν καὶ τοῦ Μπακούνιν ἀπέναντι στὸν Σιωνισμό)
- D.C. Yermak, Ὁ ἀξονας τοῦ θανάτου (Βατικανό, Μασωνία, Σιωνισμός), Ἐκδόσεις Στερέωμα
- Εντγκάρ Μορέν, Ὁ νεωτερικὸς κόσμος καὶ τὸ ἐβραϊκὸ ζήτημα, Ἐκδόσεις τοῦ εικοστοῦ πρώτου, Ἀθήνα 2007 (Ἡ ἐβραϊκὴ ἱστορία ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ γωνία ἐνὸς σύγχρονου ἄθρησκου Γαλλοεβραίου)
- Χαράλαμπος Μηνάογλου, Ἀποκρυφισμός: Τὸ κυρίαρχο πνεῦμα τοῦ Διαφωτισμοῦ, Πρακτικὰ Δ' Συνεδρίου γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ καὶ Εὐρωπαϊκὸ Διαφωτισμό, Ἀθήνα 2016
- Χαράλαμπος Μηνάογλου, Ἐπιστροφή, συνέχεια ἢ καινὰ δαιμόνια; Ὁ ἄλλος «Ἑλληνισμός» τοῦ Πλήθωνα, Πρακτικὰ Ε' Συνεδρίου Νεοελληνικῶν Σπουδῶν, Θεσσαλονίκη 2014

